

ॐ

बालव्युत्पत्तिः

लेखकः सम्पादकश्च
डॉ. विश्वनाथधितालः
न्यायाचार्यः (लब्धस्वर्णपदकः)

संस्कृति प्रकाशन, वाराणसी

कृति: - बालव्युत्पत्ति:
कृतिकार : - डॉ. विश्वनाथ-धिताल:
दूरभाष : + 91-9452071687
E-mail : vdhital@yahoo.com

ISBN : 978-93-80756-19-6

सर्वाधिकार: :- लेखकस्य

प्रथमं संस्करणम् :- 2006

तृतीयं संस्करणम् :- 2012

मूल्यम् :- 75.00 रूप्यकाणि

मुद्रक: :- वीणा ग्राफिक्स, वाराणसी
मो. : 9451895438

प्रकाशक:- संस्कृति प्रकाशन, वाराणसी
बी-32/32 ए-14, साकेत नगर, वाराणसी-5
फोन : 0542-2314403, मो0 : 919473952095
919415256054

सह प्रकाशन :- पुस्तक पथ

आशीर्वचनम्

श्रीविश्वनाथधितालविरचितस्य बालव्युत्पत्तिग्रन्थस्य
सम्यगवलोकनं कृतम्। एतस्मिन् ग्रन्थे लेखकेन श्रमपूर्वकं
न्यायपदार्थतत्त्वानाम् अध्ययनं विधाय न्यायशास्त्रस्य
सर्वजनसुलभता यथा स्याद् इति विचार्य ग्रन्थस्यास्य रचना
विहिता वर्तते। मन्ये ग्रन्थोऽयं सर्वेषां व्युत्पित्सूनां न्यायशास्त्र-
प्रवेशार्थिनां कृते महदुपकारको भविष्यतीति। ग्रन्थकतुरेतादृशेन
प्रयासेन सर्वत्र न्यायशास्त्रस्य विकाशो भवेदिति भगवन्तं
परमेश्वरं प्रार्थये। एवञ्चैष इत्थं प्रकारेणैव विशिष्टानां ग्रन्थानां
लेखनं प्रसारणं च कुर्वन् दीर्घायुः कीर्तिमाँश्च भूयात्।

प्रो. वशिष्ठत्रिपाठी
भूतपूर्व-न्यायवैशेषिकविभागाध्यक्षः
सम्पूर्णानन्दसंस्कृतविश्वविद्यालये
वाराणसी।

Foreword

Mastery of Nyaya facilitates real understanding of any other system of knowledge. But it is not easy to understand Nyaya especially for the neophytes. They need books which would be short, simple and accurate. Writing such books is not easy. Many efforts have been done in the past. Nyaycarya Visanath Dhital has made a fresh attempt in his work *Bālavvyutpattih*. He is largely successful in fulfilling the criteria set forth above. What needs to be especially mentioned is the novelty of presentation. At the bottom of each page there is a famous adage which will be imprinted in the memory of young learner of this book even without their knowing it. These are guiding sign posts for the learners to build a worthy life. The selection of these adages and choice of pages where they are reproduced also speak of careful thinking on the part of the author. This is especially true about the first two and the last one. This part of the content is not directly connected to Nyaya or the learning of it. However, its inclusion brings extra benefit to the young learners who need to grow as worthy members of the human race.

So far as the actual content of it is concerned, the book *collects* in different sections *definitions* of major items or technical things and words discussed in the Nyaya-visesika literature on the one hand and *similarities and dissimilarities* of broad kinds of entities (padartha-s) on the other. These sections are followed by explanations of the definitions and points of similarities and dissimilarities enumerated earlier. This arrangement will enable the beginning students to easily memorize many of the major doctrines of Nyay-Vaiseika theory of knowledge (pramanapariccheda) and ontology (prameyapariccheda). This book will be found very useful also by senior scholars of other systems of knowledge- indigenous or foreign-who want to begin learning Nyaya and acquaint them with it from the scratch.

I am satisfied with the plan of the book and its quality. I am sure that it will eminently serve the purpose for which it has been written. I pray to God that He grants Visvanath long active life so that he can serve the cause of such a great system of knowledge - a great achievement of Indian culture-as Nyaya with love and dedication.

P.K. Mukhopadhyay
Formerly Professor of Philosophy
at Jadavpur University and Visiting
Professor at Faculty SVDV of BHU.

निवेदनम्

इयं बालव्युत्पत्तिः न्यायशास्त्रप्रवेशार्थिनां जिज्ञासूनां हितकामनया निर्मिताऽस्ति। अत्र विभिन्नस्थानेषु विद्यमानानां लक्षणानां, नियमानां, साधर्म्यादीनाम्, अनुमानप्रयोगादीनाञ्च समावेशोऽस्ति। लक्षणसमन्वयः साधर्म्यवैधर्म्यसमन्वयश्च विहितो वर्तते। शाब्दबोधप्रकारोऽप्यत्र प्रदर्शितोऽस्ति। अस्य ग्रन्थस्य सम्यग्ध्ययने न्यायशास्त्रप्रवेशे नैव काठिन्यमिति मम विश्वाप्तो वर्तते। मन्ये ग्रन्थोऽयं जिज्ञासूनां महदुपकारं करिष्यतीति।

अस्य ग्रन्थस्यावलोकनं कृत्वा स्वस्याशीर्वचनैरस्मान् कृतार्थं कृतवद्भ्यः परमपूज्य-गुरुवर्येभ्यः प्रो. वशिष्ठत्रिपाठिमहाभागेभ्यो भूरिशः कृतज्ञतां ज्ञापयामि। एवञ्च ग्रन्थस्यैतस्य प्रुफ्-शोधनादिकार्ये अत्यन्तं साहाय्यं कृतवद्भ्यो मम मित्रवर्येभ्यः श्रीवैकुण्ठ-बलराम-नवराज-रामप्रसादेभ्यो हृदयेन धन्यवादं च ज्ञापयामि।

अन्ते च-

गच्छतः स्वल्पं क्वाऽपि भवत्येव प्रमादतः।

हसन्ति दुर्जनास्तत्र समादधति सज्जनाः।।

इत्येवं सहृदयान् विज्ञापयन् विरमामि।

महाशिवरात्रि, सम्वत् २०६३

ललिताघाट, वाराणसी

विदुषामनुचरः

विश्वनाथः

अस्मिन् संस्करणे पूर्वसंस्करणे विद्यमानानां त्रुटीनां यथासम्भवं परिहारो विहितो वर्तते। इतोऽपि विद्यमानानां त्रुटीनां परिहारो दोषज्ञानां निर्देशानुसारं क्रमशः भविष्यत्येव। छात्राणामाग्रहकारणाद् ग्रन्थस्यान्ते तर्कसंग्रहोऽपि योजितो वर्तते। ग्रन्थस्यैतस्याध्ययनं विधायाशीर्वचनप्रदाहृभ्यः समादरणीयाचार्येभ्यः पी. के. मुखोपाध्यायमहोदयेभ्यो हार्दिकीं कृतज्ञतां समर्पयामि। एवमेवास्य तृतीयसंस्करणस्य प्रकाशने येषां महानुभावानां साहाय्यं लब्धं तेभ्यो हार्दिकीं कृतज्ञतां द्वितीयं ग्रन्थमिमञ्च भगवन्तं श्रीविश्वनाथं सादरं समर्पयामि।

सम्पादकः

अनुक्रमणिका

१. लक्षणसमन्वयप्रकरणम्	१-३२
२. साधर्म्यवैधर्म्यसमन्वयप्रकरणम्	३३-४०
३. शाब्दबोधप्रकरणम्	४१-४४
४. नियमप्रकरणम्	४५-४९
५. लक्षणप्रकरणम्	५०-५९
६. साधर्म्यवैधर्म्यप्रकरणम्	६०-६१
७. परिशिष्टः	६२-६४
८. तर्कसंग्रहः	६५-७४

बालव्युत्पत्तिः

नत्वा देवगुरोः पादं बालकानां हिताय वै।
बालव्युत्पत्तिनाम्नीयं विश्वनाथेन रच्यते।।

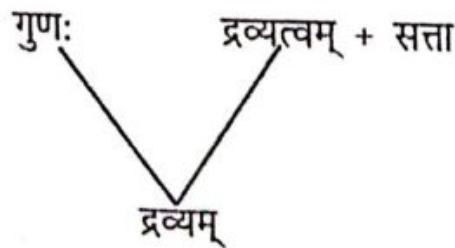
लक्षणसमन्वयप्रकरणम्

पदजन्यप्रतीतिविषयत्वं पदार्थस्य लक्षणम्।

पदश्रवणानन्तरं पदार्थानां प्रतीतिर्जायते। अतः सर्वे पदार्थाः पदजन्यप्रतीतिविषयाः भवन्ति। तथा च सर्वेषु पदार्थेषु पदजन्यप्रतीतिविषयत्वस्य विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

१. गुणवत्त्वं द्रव्यस्य लक्षणम्।

गुणाः सर्वेषु द्रव्येषु तिष्ठन्ति। अतो गुणवत् पदेन द्रव्याणां ग्रहो भवति। गुणवत्त्वं च द्रव्य इति लक्षणसमन्वयः। अत्र “उत्पन्नं द्रव्यं क्षणं निर्गुणं निष्क्रियञ्च तिष्ठति” इति न्यायेन आद्यक्षणे घटे गुणवत्त्वलक्षणस्य अव्याप्तिः। तथा च गुणसमानाधिकरणसत्ताभिन्नजातिमत्त्वं द्रव्यस्य लक्षणम्। गुणसमानाधिकरणा (गुणस्याधिकरणे वर्तमाना) अथ च सत्ताभिन्न या जातिः, तादृशजातिमत्त्वं द्रव्यस्य लक्षणमित्यर्थः। अत्र च गुणाधिकरणे द्रव्ये वर्तमाना सत्ताभिन्नजातिः = द्रव्यत्वजातिः, तादृशजातिमत्त्वस्य सर्वेषु द्रव्येषु विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। अत्र गुणसमानाधिकरणजातिमत्त्वमित्येवोक्तौ, गुणाधिकरणे द्रव्ये वर्तमाना जातिः सत्ताजातिरपि तादृशजातिमत्त्वस्य गुणादौ सत्त्वादतिव्याप्तिः। सत्ताभिन्नजातिमत्त्वमित्येवोक्तौ सत्ताभिन्नजातिर्गुणत्वकर्मत्वादिजातिः तादृशजातिमत्त्वस्य गुणादौ सत्त्वादतिव्याप्तिः। अत उभयोः पदयोरुपादानम्।

२. द्रव्यकर्मभिन्नत्वे सति सामान्यवत्त्वं गुणस्य लक्षणम्।

गुणो द्रव्यकर्मभ्यां भिन्नो वर्ततेऽतो गुणे द्रव्यकर्मभिन्नत्वमस्ति। गुणः सामान्यवान् वर्ततेऽतो गुणे सामान्यवत्त्वमपि अस्तीति लक्षणसमन्वयः। अत्र द्रव्यकर्मभिन्नत्वमात्रोक्तौ

वेदोऽखिलो धर्ममूलम्।

सामान्यादावतिव्याप्तिः। सामान्यवत्त्वकथने च सामान्यादौ सामान्यवत्त्वामावात्रातिव्याप्तिः। सामान्यवत्त्वमात्रकथने च द्रव्यकर्मणोरपि सामान्यवत्त्वसत्त्वादतिव्याप्तिः। अतो द्रव्यकर्म-भिन्नत्वपदोपादानम्।

३. संयोगभिन्नत्वे सति संयोगाऽसमवायिकारणत्वं कर्मणो लक्षणम्।

कर्म संयोगात्भिन्नं वर्तत इति कर्मणि संयोगभिन्नत्वमस्ति। हस्तद्वयस्य संयोगं प्रति हस्तद्वयं समवायिकारणं भवति, हस्ते वर्तमाना क्रिया (कर्म) च असमवायिकारणं भवतीति संयोगाऽसमवायिकारणत्वमपि कर्मणि वर्तत इति लक्षणसमन्वयः। अत्र संयोगभिन्नत्वमात्रोपादाने घटपटादावतिव्याप्तिः। संयोगाऽसमवायिकारणत्वमात्रोपादाने च- अवयविसंयोगं प्रति अवयवसंयोगोऽसमवायिकारणं भवति, यथा शरीरवृक्षसंयोगं प्रति हस्तवृक्षसंयोगोऽसमवायिकारणं भवति। तत्र संयोगात्मककार्यस्य असमवायिकारणमपि संयोगो वर्तते। अतः संयोगाऽसमवायिकारणत्वस्य संयोगेऽपि सत्त्वादतिव्याप्तिः। संयोगभिन्नत्वपदोपादाने च संयोगे संयोगभिन्नत्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

४. नित्यत्वे सति अनेकसमवेतत्वं सामान्यस्य लक्षणम्।

घटत्वादिसामान्यं नित्यं भवतीति तत्र नित्यत्वं वर्तते। घटत्वमनेकेषु घटेषु समवायसम्बन्धेन तिष्ठतीति तत्र अनेकसमवेतत्वमपि वर्तत इति लक्षणसमन्वयः। नित्यत्वमात्रोपादाने गगनादीनामपि नित्यत्वात् तत्रातिव्याप्तिः। अनेकसमवेतत्वमात्रोपादाने च पटस्यापि अनेकतन्तुषु समवायसम्बन्धेन वर्तमानत्वात् तत्रातिव्याप्तिः। नित्यत्वपदोपादाने च पटादौ नित्यत्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

५. स्वतोव्यावृत्तत्वे सति नित्यद्रव्यवृत्तित्वं विशेषस्य लक्षणम्।

परमाणुषु परस्परं भेदसाधको विशेषः। किन्तु विशेषेषु परस्परं भेदसाधनाय विशेषान्तरस्यापेक्षा नैव भवति तेषां स्वतोव्यावृत्तत्वात्। अतः स्वतोव्यावृत्तत्वं विशेषेषु वर्तते। एवं विशेषा नित्यद्रव्येषु वर्तन्त इति तत्र नित्यद्रव्यवृत्तित्वं वर्तत एव, अतो लक्षणसमन्वयः। अत्र यद्यपि स्वतोव्यावृत्तत्वमित्येव लक्षणं साधु, तथापि विशेषाणां स्थानकथनाय विशेष्यदलं न त्वतिव्याप्त्यादिदोषवारणाय।

६. नित्यत्वे सति सम्बन्धत्वं समवायस्य लक्षणम्।

समवायस्य नित्यत्वात्तत्र नित्यत्वं वर्तते। एवं समवायस्य सम्बन्धत्वात्तत्र सम्बन्धत्वमपि वर्तत इति लक्षणसमन्वयः। नित्यत्वमात्रोक्तौ गगनादावतिव्याप्तिः। सम्बन्धत्वमात्रोक्तौ संयोगादावतिव्याप्तिः। अत उभयोः पदयोरुपादानम्।

७. प्रतियोगिज्ञानाधीनज्ञानविषयत्वमभावस्य लक्षणम्।

यावत् प्रतियोगिनो ज्ञानं न भवति तावद् अभावज्ञानं न सम्भवति। अतः प्रतियोगिज्ञानाधीनज्ञानम् अभावज्ञानम्, तद्विषयत्वस्य अभावे वर्तमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति।

सामान्यादावतिव्याप्तिः। सामान्यवत्त्वकथने च सामान्यादौ सामान्यवत्त्वाभावान्नातिव्याप्तिः। सामान्यवत्त्वमात्रकथने च द्रव्यकर्मणोरपि सामान्यवत्त्वसत्त्वादतिव्याप्तिः। अतो द्रव्यकर्म-भिन्नत्वपदोपादानम्।

३. संयोगभिन्नत्वे सति संयोगाऽसमवायिकारणत्वं कर्मणो लक्षणम्।

कर्म संयोगात्भिन्नं वर्तत इति कर्मणि संयोगभिन्नत्वमस्ति। हस्तद्वयस्य संयोगं प्रति हस्तद्वयं समवायिकारणं भवति, हस्ते वर्तमाना क्रिया (कर्म) च असमवायिकारणं भवतीति संयोगाऽसमवायिकारणत्वमपि कर्मणि वर्तत इति लक्षणसमन्वयः। अत्र संयोगभिन्नत्वमात्रोपादाने घटपटादावतिव्याप्तिः। संयोगाऽसमवायिकारणत्वमात्रोपादाने च- अवयविसंयोगं प्रति अवयवसंयोगोऽसमवायिकारणं भवति, यथा शरीरवृक्षसंयोगं प्रति हस्तवृक्षसंयोगोऽसमवायिकारणं भवति। तत्र संयोगात्मककार्यस्य असमवायिकारणमपि संयोगो वर्तते। अतः संयोगाऽसमवायिकारणत्वस्य संयोगेऽपि सत्त्वादतिव्याप्तिः। संयोगभिन्नत्वपदोपादाने च संयोगे संयोगभिन्नत्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

४. नित्यत्वे सति अनेकसमवेतत्वं सामान्यस्य लक्षणम्।

घटत्वादिसामान्यं नित्यं भवतीति तत्र नित्यत्वं वर्तते। घटत्वमनेकेषु घटेषु समवायसम्बन्धेन तिष्ठतीति तत्र अनेकसमवेतत्वमपि वर्तत इति लक्षणसमन्वयः। नित्यत्वमात्रोपादाने गगनादीनामपि नित्यत्वात् तत्रातिव्याप्तिः। अनेकसमवेतत्वमात्रोपादाने च पटस्यापि अनेकतन्तुषु समवायसम्बन्धेन वर्तमानत्वात् तत्रातिव्याप्तिः। नित्यत्वपदोपादाने च पटादौ नित्यत्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

५. स्वतोव्यावृत्तत्वे सति नित्यद्रव्यवृत्तित्वं विशेषस्य लक्षणम्।

परमाणुषु परस्परं भेदसाधको विशेषः। किन्तु विशेषेषु परस्परं भेदसाधनाय विशेषान्तरस्यापेक्षा नैव भवति तेषां स्वतोव्यावृत्तत्वात्। अतः स्वतोव्यावृत्तत्वं विशेषेषु वर्तते। एवं विशेषा नित्यद्रव्येषु वर्तन्त इति तत्र नित्यद्रव्यवृत्तित्वं वर्तत एव, अतो लक्षणसमन्वयः। अत्र यद्यपि स्वतोव्यावृत्तत्वमित्येव लक्षणं साधु, तथापि विशेषाणां स्थानकथनाय विशेष्यदलं न त्वतिव्याप्त्यादिदोषवारणाय।

६. नित्यत्वे सति सम्बन्धत्वं समवायस्य लक्षणम्।

समवायस्य नित्यत्वात्तत्र नित्यत्वं वर्तते। एवं समवायस्य सम्बन्धत्वात्तत्र सम्बन्धत्वमपि वर्तत इति लक्षणसमन्वयः। नित्यत्वमात्रोक्तौ गगनादावतिव्याप्तिः। सम्बन्धत्वमात्रोक्तौ संयोगादावतिव्याप्तिः। अत उभयोः पदयोरुपादानम्।

७. प्रतियोगिज्ञानाधीनज्ञानविषयत्वमभावस्य लक्षणम्।

यावत् प्रतियोगिनो ज्ञानं न भवति तावद् अभावज्ञानं न सम्भवति। अतः प्रतियोगिज्ञानाधीनज्ञानम् अभावज्ञानम्, तद्विषयत्वस्य अभावे वर्तमानत्वान्निलक्षणसमन्वयः।

ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशोऽर्जुन तिष्ठति।

१. गन्धवत्त्वं पृथिव्या लक्षणम्।

गन्धः पृथिव्यां वर्तते इति गन्धवती पृथिवी भवति। तत्र गन्धवत्त्वस्य विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः। ननु कालस्य जगदाधारतया गन्धवत्त्वं कालेऽपि विद्यते, अतोऽतिव्याप्तिरिति चेन्न, समवायसम्बन्धेन गन्धवत्त्वस्य विवक्षितत्वात्। समवायसम्बन्धेन गन्धवत्त्वस्य काले विरहान्नातिव्याप्तिः। अत्र “उत्पन्नं द्रव्यं क्षणं निर्गुणं निष्क्रियञ्च तिष्ठति” इति न्यायेन उत्पत्तिकालीनघटे गन्धवत्त्वलक्षणस्याऽव्याप्तिरुच्यते गन्धसमानाधिकरण-द्रव्यत्वव्याप्यजातिमत्त्वं पृथिव्या लक्षणमिति। गन्धसमानाधिकरणा अथ च द्रव्यत्वव्याप्या या जातिः, तादृशजातिमत्त्वं पृथिव्या लक्षणमित्यर्थः। अत्र च पृथिवीत्वजातिः गन्धाधिकरणे पृथिव्यां वर्ततेऽतो गन्धसमानाधिकरणा भवति। एवं द्रव्यत्वस्य न्यूनदेशवृत्तितया द्रव्यत्वव्याप्याऽपि भवति। तादृशजातिमत्त्वस्य सर्वस्यामपि पृथिव्यां विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः। गन्धसमानाधिकरणजातिमत्त्वमित्येवोक्तौ गन्धसमानाधिकरणजातिः सत्ताजातिरपि, तादृशजातिमत्त्वस्य जलादावपि वर्तमानत्वादतिव्याप्तिः। अतो जातौ द्रव्यत्वव्याप्यत्वविशेषणम्। सत्तायाञ्च द्रव्यत्वव्याप्यत्वाभावात्तातिव्याप्तिः। द्रव्यत्वव्याप्यजातिमत्त्वमित्येवोक्तौ द्रव्यत्वव्याप्यजातिर्जलत्वादिजातिः, तादृशजातिमत्त्वस्य जलादावपि सत्त्वादतिव्याप्तिः। अतो जातौ गन्धसमानाधिकरण्यविशेषणम्। जलत्वाद् च गन्धसमानाधिकरण्यभावात्तातिव्याप्तिः।

२. शीतस्पर्शवत्त्वं जलस्य लक्षणम्।

शीतस्पर्शो जले तिष्ठतीति शीतस्पर्शवत्त्वलक्षणस्य जले विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः। अत्रापि शीतस्पर्शवत्त्वस्य कालादावपि विद्यमानत्वात् तत्रातिव्याप्तिवारणाय समवायसम्बन्धेन शीतस्पर्शवत्त्वमिति लक्षणं बोध्यम्। पुनश्च उत्पत्तिकालावच्छिन्नजलेऽव्याप्तिवारणाय शीतस्पर्श-समानाधिकरणद्रव्यत्वव्याप्यजातिमत्त्वमिति लक्षणं स्वीकर्तव्यम्। अत्र च शीतस्पर्शसमाना-धिकरणद्रव्यत्वव्याप्यजातिः जलत्वजातिः, तादृशजातिमत्त्वस्य सर्वत्र जले विद्यमानत्वाल्लक्षण-समन्वयः। पदकृत्यञ्च पूर्ववदेव।

३. उष्णस्पर्शवत्त्वं तेजसो लक्षणम्।

उष्णस्पर्शस्तेजसि विद्यते इति उष्णस्पर्शवत्त्वलक्षणस्य तेजसि सत्त्वाल्लक्षणसमन्वयः। कालादावतिव्याप्तिवारणाय समवायसम्बन्धेन उष्णस्पर्शवत्त्वमिति बोध्यम्। उत्पन्नतेजस्य-व्याप्तिवारणाय उष्णस्पर्शसमानाधिकरणद्रव्यत्वव्याप्यजातिमत्त्वमिति लक्षणमवसेयम्। तादृश-तेजस्त्वजातिमत्त्वस्य तेजसि सत्त्वाल्लक्षणसमन्वयः।

४. रूपरहितत्वे सति स्पर्शवत्त्वं वायोर्लक्षणम्।

वायौ रूपं नास्ति अतो वायौ रूपरहितत्वं वर्तते। एवं वायौ स्पर्शस्य विद्यमानत्वात् तत्र स्पर्शवत्त्वमपि वर्तते इति लक्षणसमन्वयः। रूपरहितत्वविशिष्टस्पर्शवत्त्वस्य कालेऽपि विद्यमानत्वात् तत्रातिव्याप्तिवारणाय समवायसम्बन्धेन रूपरहितत्वविशिष्टस्पर्शवत्त्वं वायोर्लक्षण-

कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन।

मिति। पुनश्च उत्पत्तिकालावच्छिन्नवायावव्याप्तिवारणाय रूपरहितत्वविशिष्टस्पर्शसमानाधिकरणद्रव्यत्वव्याप्यजातिमत्त्वमिति लक्षणं बोध्यम्।

५. शब्दाश्रयत्वमाकाशस्य लक्षणम्।

शब्द आकाशे तिष्ठतीति शब्दाश्रयत्वस्य आकाशे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। अत्रापि कालादावतिव्याप्तिवारणाय समवायसम्बन्धेन शब्दाश्रयत्वमाकाशस्य लक्षणमित्यवधेयम्।

६. अतीतादिव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वं कालस्य लक्षणम्।

अतीतादिव्यवहारः = अतीतः, वर्तमानः, भविष्यन्, इत्यादिशब्दप्रयोगः, तस्याऽसाधारणकारणं काल इति अतीतादिव्यवहारासाधारणकारणत्वस्य काले विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। अत्र अतीतादिव्यवहारस्य शब्दात्मकत्वेन तादृशव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वस्य गगनेऽपि सत्त्वादतिव्याप्तिः। तद्वारणाय अतीतादिव्यवहाराऽसाधारणनिमित्तकारणत्वं कालस्य लक्षणमित्युच्यते। तथा च गगनस्य तादृशशब्दात्मकव्यवहारस्य समवायिकारणत्वेन निमित्तकारणत्वाभावान्नातिव्याप्तिः। एवमपि कण्ठताल्वाद्यभिघातस्य तादृशव्यवहाराऽसाधारणनिमित्तकारणत्वेन तत्रातिव्याप्तिरिति चेन्न, विभुत्वस्यापि प्रविष्टत्वात्। तथा च विभुत्वे सति अतीतादिव्यवहाराऽसाधारणनिमित्तकारणत्वं कालस्य लक्षणमिति। इत्यञ्च कण्ठताल्वाद्यभिघाते विभुत्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

७. प्राच्यादिव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वं दिशो लक्षणम्

प्राच्यादिव्यवहारः = इयं प्राची, इयमवाची, इयं प्रतीची, इयमुदीची, इत्यादिशब्दप्रयोगः, तस्याऽसाधारणं कारणं दिग् भवतीति प्राच्यादिव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वस्य दिशि सत्त्वान्नलक्षणसमन्वयः। अत्रापि पूर्ववद् गगनेऽतिव्याप्तिवारणाय प्राच्यादिव्यवहाराऽसाधारणनिमित्तकारणत्वं लक्षणं बोध्यम्। कण्ठताल्वाद्यभिघातेऽतिव्याप्तिवारणाय विभुत्वे सतीति विशेषणमपि देयम्। तथा च विभुत्वे सति प्राच्यादिव्यवहाराऽसाधारणनिमित्तकारणत्वं दिशो लक्षणमिति फलितम्।

८. ज्ञानाश्रयत्वमात्मनो लक्षणम्।

ज्ञानम् आत्मनि तिष्ठतीति ज्ञानाश्रयत्वस्य आत्मनि सत्त्वान्नलक्षणसमन्वयः। ज्ञानस्य कालिकसम्बन्धेन कालादावपि वर्तमानत्वात् समवायसम्बन्धेन ज्ञानाश्रयत्वं बोध्यम्। परमात्मा समवायसम्बन्धेन नित्यज्ञानाश्रयो वर्ततेऽतः समवायसम्बन्धेन नित्यज्ञानवत्त्वमीश्वरस्य लक्षणम्। जीवात्मनि समवायसम्बन्धेन सुखादिकमुत्पद्यते इति सुखसमवायिकारणं जीवात्मा वर्ततेऽतः सुखादिसमवायिकारणत्वं जीवात्मनो लक्षणमिति।

९. सुखादिसाक्षात्कारकारणत्वे सति इन्द्रियत्वं मनसो लक्षणम्।

आत्मनि-उत्पन्नस्य सुखादेः साक्षात्कारः (प्रत्यक्षम्) मनसा जायते अतो मनसि सुखादिसाक्षात्कारकारणत्वं वर्तते। एवं मनस इन्द्रियत्वेन तत्र इन्द्रियत्वमपि वर्तते। अतो

यदिहास्ति तदन्यत्र यन्नेहास्ति न तत् क्वचित्।

लक्षणसमन्वयः। अत्र इन्द्रियत्वमात्रोपादाने चक्षुरादावतिव्याप्तिः। सुखादिसाक्षात्कार-
कारणत्वमात्रोक्तौ तु सुखादिसाक्षात्कारं प्रति आत्मनोऽपि कारणत्वात् तत्रातिव्याप्तिः। अत
इन्द्रियत्वपदोपादानम्। आत्मानि च इन्द्रियत्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

मनसो लघुलक्षणान्तरमप्यत्र विचार्यते-

स्पर्शरहितत्वे सति क्रियावत्त्वं मनसो लक्षणम्।

मनसि स्पर्शो नास्ति। अतः स्पर्शरहितत्वं मनसि वर्तते। एवं मनः क्रियावद् वर्तते
इति क्रियावत्त्वमपि मनसि वर्तते इति लक्षणसमन्वयः। अत्र क्रियावत्त्वमात्रोक्तौ
पृथिव्यादावतिव्याप्तिः। अतः स्पर्शरहितत्वविशेषणम्। तथा च पृथिव्यादौ स्पर्शरहितत्वा-
भावान्नातिव्याप्तिः। स्पर्शरहितत्वमात्रोक्तौ च गगनादावतिव्याप्तिरिति क्रियावत्त्वपदोपादानम्।
गगनादौ च क्रियावत्त्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

१. चक्षुर्मात्रग्राह्यत्वे सति गुणत्वं रूपस्य लक्षणम्।

अत्र चक्षुर्ग्राह्यत्वं नाम चक्षुरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वम्। मात्रपदस्य इतरव्यावर्तक-
त्वार्थकत्वेन चक्षुर्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषयत्वे सति चक्षुरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वे सति
गुणत्वं रूपस्य लक्षणमिति फलितम्। (चक्षुरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षम् = 'इदं रूपम्' इत्याद्याकारकं
प्रत्यक्षम्।) रूपे च चक्षुर्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषयत्वस्य चक्षुरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वस्य
गुणत्वस्य च विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। अत्र च गुणत्वपदानुपादाने "येनेन्द्रियेण या
व्यक्तिर्गृह्यते तेनैवेन्द्रियेण तद्गता जातिस्तदभावश्च गृह्यते"। इति न्यायेन रूपत्वे
चक्षुर्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषयत्वस्य चक्षुरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वस्य च
विद्यमानत्वादतिव्याप्तिरतो गुणत्वपदोपादानम्। तदुपादाने च रूपत्वे गुणत्वाभावान्नातिव्याप्तिः।
चक्षुरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वे सति गुणत्वमित्येवोक्तौ च सङ्ख्यादावपि चक्षुरिन्द्रियजन्य-
प्रत्यक्षविषयत्वस्य गुणत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्याप्तिः। चक्षुर्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षा-
ऽविषयत्वपदोपादाने च सङ्ख्यादौ चक्षुर्भिन्नत्वगिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वस्यैव विद्यमानत्वात्,
तादृशप्रत्यक्षाऽविषयत्वस्याऽविद्यमानत्वान्नातिव्याप्तिः। चक्षुर्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषयत्वे
सति गुणत्वमित्येवोक्तौ धर्माद्यतीन्द्रियगुणेषु चक्षुर्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषयत्वस्य गुणत्वस्य
च विद्यमानत्वादतिव्याप्तिः। चक्षुरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वपदोपादाने च धर्मादिगुणेषु
चक्षुरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

ननु प्रभाषटसंयोगे चक्षुर्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषयत्वस्य चक्षुरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्ष-
विषयत्वस्य गुणत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्याप्तिरिति चेन्न, गुणपदेन विशेषगुणस्य
विवक्षितत्वात्, संयोगस्य च सामान्यगुणत्वान्न तत्रातिव्याप्तिः। न च गुणपदेन विशेषगुणस्य

विकारहेतौ सति विक्रियन्ते येषां न चेतांसि त एव धीराः।

विवक्षितत्वात् सङ्ख्यादावतिव्याप्तिविरहात् सङ्ख्यादावतिव्याप्तिनिवारणाय प्रविष्टस्य चक्षुर्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषयत्वपदस्य (मात्रपदस्य) वैयर्थ्यमिति वाच्यम्, चक्षुरिन्द्रियजन्य-प्रत्यक्षविषयत्वे सति विशेषगुणत्वमात्रस्य लक्षणत्वे जलमात्रवृत्तिसांसिद्धिकद्रवत्वेऽतिव्याप्तिस्तत्र चक्षुरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वस्य विशेषगुणत्वस्य च विद्यमानत्वात्। अतो न चक्षुर्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषयत्वपदस्य व्यर्थत्वम्। तदुपादाने च सांसिद्धिकद्रवत्वे चक्षुर्भिन्नत्वगिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वस्यैव विद्यमानत्वान्नातिव्याप्तिः। ननु तथापि परमाणुरूपे चक्षुरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वस्य विरहादव्याप्तिरिति चेद्, अत्रोच्यते चक्षुर्भिन्नेन्द्रियजन्य-प्रत्यक्षाऽविषय-चक्षुरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयजातिमत्त्वे सति गुणत्वं रूपस्य लक्षणमिति। अत्र च चक्षुर्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषया अथ च चक्षुरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषया जातिः = रूपत्वजातिः, तादृशजातिमत्त्वस्य परमाणुरूपेऽपि विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। अत्र च संयोगत्वजातेश्चक्षुर्भिन्नत्वगिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वात्, चक्षुर्भिन्नेन्द्रियजन्य-प्रत्यक्षाऽविषयचक्षुरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयजातिपदेन संयोगत्वजातेर्ग्रहणाऽसम्भवात् प्रभाषट-संयोगेऽतिव्याप्तिरिति विशेषपदं नोपादेयमेव। अत्र च गुणत्वपदानुपादाने चक्षुर्भिन्नेन्द्रियजन्य-प्रत्यक्षाऽविषया अथ च चक्षुरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषया जातिः सुवर्णत्वजातिः, तादृशजातिमत्त्वस्य सुवर्णादौ सत्त्वादतिव्याप्तिरिति गुणत्वपदोपादानम्। तदुपादाने च सुवर्णे गुणत्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

२. रसनाग्राह्यत्वे सति गुणत्वं रसस्य लक्षणम्।

रसनाग्राह्यत्वं नाम रसनेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वम्। तथा च रसनेन्द्रियजन्य-प्रत्यक्षविषयत्वे सति गुणत्वं रसस्य लक्षणम्। रसे च रसनेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वस्य गुणत्वस्य च विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। रसनेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वमात्रोक्तौ रसत्वेऽतिव्याप्तिः। गुणत्वमात्रोक्तौ च रूपादावतिव्याप्तिः। अत उभयोः पदयोरुपादानम्। अत्रापि पूर्ववद् रसनेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वस्य परमाणुरसे विरहादव्याप्तिरिति तद्वारणाय रसनेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयजातिमत्त्वं रसस्य लक्षणमिति विवक्षणीयम्। तथा च रसनेन्द्रियजन्य-प्रत्यक्षविषयजाती रसत्वजातिः, तादृशजातिमत्त्वस्य परमाणुरसेऽपि विद्यमानत्वान्नलक्षण-समन्वयः। अत्र च अन्यत्राऽतिव्याप्तिविरहाद् गुणत्वपदं नोपादेयम्।

३. घ्राणग्राह्यत्वे सति गुणत्वं गन्धस्य लक्षणम्।

घ्राणेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वे सति गुणत्वं गन्धस्य लक्षणमिति। घ्राणेन्द्रियजन्यप्रत्यक्ष-विषयत्वस्य गुणत्वस्य च गन्धे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। गुणत्वपदानुपादाने घ्राणेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वस्य गन्धत्वादावपि सत्त्वादतिव्याप्तिः। विशेषणदलानुपादाने च गुणत्वस्य रूपादावपि सत्त्वादतिव्याप्तिः। अत्रापि पूर्ववदेव परमाणुगन्धेऽव्याप्तिवारणाय घ्राणग्राह्यजातिमत्त्वमिति लक्षणं कर्तव्यम्। तथा च घ्राणग्राह्यजातिर्गन्धत्वजातिः, तादृशजातिमत्त्वस्य परमाणुगन्धेऽपि सत्त्वान्नलक्षणसमन्वयः।

काव्यशास्त्रविनोदेन कालो गच्छति धीमताम्।

४. त्वगिन्द्रियमात्रग्राह्यत्वे सति गुणत्वं स्पर्शस्य लक्षणम्।

त्वगिन्द्रियमात्रग्राह्यत्वं नाम त्वग्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषयत्वे सति त्वगिन्द्रिय-जन्यप्रत्यक्षविषयत्वम्। तथा च त्वग्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषयत्वे सति त्वगिन्द्रियजन्य-प्रत्यक्षविषयत्वे सति गुणत्वं स्पर्शस्य लक्षणमिति। त्वग्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषयत्वस्य त्वगिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वस्य गुणत्वस्य च स्पर्शं विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। अत्र त्वग्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषयत्वपदानुपादाने त्वगिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वस्य गुणत्वस्य च सङ्ख्यादिगुणे विद्यमानत्वादतिव्याप्तिः। तदुपादाने च सङ्ख्यादौ त्वग्भिन्नचक्षुरिन्द्रियजन्य-प्रत्यक्षविषयत्वस्यैव सत्त्वान्नातिव्याप्तिः। गुणत्वपदानुपादाने च स्पर्शत्वादावतिव्याप्तिः। त्वगिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वपदानुपादाने च गुरुत्वादावतिव्याप्तिः। अत्रापि पूर्ववदेव परमाणु-स्पर्शोऽव्याप्तिर्भवतीति त्वग्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषयत्वगिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयजातिमत्त्वे सति गुणत्वं स्पर्शस्य लक्षणमिति बोध्यम्। तथा च त्वग्भिन्नेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषया अथ च त्वगिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषया जातिः = स्पर्शत्वजातिः, तादृशजातिमत्त्वस्य गुणत्वस्य च परमाणुस्पर्शोऽपि विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। अत्र गुणत्वपदानुपादाने त्वग्भिन्नेन्द्रियजन्य-प्रत्यक्षाऽविषयत्वगिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषया जातिः = वायुत्वजातिः, तादृशजातिमत्त्वस्य वायौ सत्त्वादतिव्याप्तिः। गुणत्वपदोपादाने च वायौ गुणत्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

५. एकत्वादिव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वं सङ्ख्याया लक्षणम्।

एकत्वादिव्यवहारः = अयमेकः, इमौ द्वौ इत्यादिशब्दप्रयोगात्मकः, तादृशव्यवहारा-ऽसाधारणकारणत्वस्य एकत्वादिसङ्ख्यायां विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। अत्र एकत्वादि-व्यवहारकारणत्वमात्रकथने कालादिसाधारणकारणेऽतिव्याप्तिरतोऽसाधारणेति। ननु व्यवहारस्य शब्दात्मकत्वेन शब्दसमवायिकारणत्वस्य गगने विद्यमानत्वादतिव्याप्तिरिति चेन्न, एकत्वादिव्यवहाराऽसाधारणनिमित्तकारणत्वस्य विवक्षणात्। ननु तथापि कण्ठताल्वाद्यभिघाते एकत्वादिव्यवहाराऽसाधारणनिमित्तकारणत्वस्य विद्यमानत्वादतिव्याप्तिः। अभिघातभिन्नत्वे सतीति विशेषणस्य निवेशान्नातिव्याप्तिः।

६. मानव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वं परिमाणस्य लक्षणम्।

मानव्यवहारः = अयं महान्, अयमणुः, अयं दीर्घः, अयं ह्रस्वः, इति शब्दप्रयोगात्मकः, तादृशव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वस्य महत्त्वादिपरिमाणे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। अत्रापि पूर्ववदेव कालादावतिव्याप्तिवारणायाऽसाधारणत्वम्। अन्यदपि सर्वं सङ्ख्यालक्षणवद् बोध्यम्।

७. पृथग्व्यवहाराऽसाधारणकारणत्वं पृथक्त्वस्य लक्षणम्

पृथग्व्यवहारः = “अयमस्मत्पृथग्” इत्यादिशब्दप्रयोगात्मकः, तादृशव्यवहारा-ऽसाधारणकारणत्वस्य पृथक्त्वे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

बुद्धिर्यस्य बलं तस्य निर्बुद्धेस्तु कुतो बलम्।

८. संयुक्तव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वं संयोगस्य लक्षणम्।

संयुक्तव्यवहारः = “इमौ संयुक्तौ” इत्यादिशब्दप्रयोगात्मकः, तादृशव्यवहाराऽसाधारण-
कारणत्वस्य संयोगे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

९. संयोगनाशाऽसाधारणकारणत्वे सति गुणत्वं विभागस्य लक्षणम्।

(प्रथमं क्रिया, क्रियातो विभागः, विभागात्पूर्वसंयोगनाशः, तत उत्तरदेशसंयोगः,
ततः क्रियानाशः, इति क्रमः) अत्र विभागे संयोगानाशाऽसाधारणकारणत्वस्य गुणत्वस्य च
विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। गुणत्वमात्रकथने रूपादावतिव्याप्तिः। संयोगनाशाऽसाधारण-
कारणत्वमात्रकथने च क्रियायामतिव्याप्तिः। संयोगनाशकारणत्वे सति गुणत्वमित्येवोक्तौ
च ईश्वरेच्छादावतिव्याप्तिरतोऽसाधारणकारणत्वविवक्षणम्। ईश्वरेच्छादावसाधारणकारण-
त्वाभावात्प्रतिव्याप्तिः।

१०. परव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वं परत्वस्य लक्षणम्।

परव्यवहारः = “अयं परः” इत्यादिशब्दप्रयोगात्मकः तादृशव्यवहाराऽसाधारण-
कारणत्वस्य परत्वे सत्त्वान्नलक्षणसमन्वयः।

११. अपरव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वमपरत्वस्य लक्षणम्।

अपरव्यवहारः = “अयमपरः” इत्यादिशब्दप्रयोगात्मकः, तादृशव्यवहाराऽसाधारण-
कारणत्वस्य अपरत्वे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

१२. आद्यपतनाऽसमवायिकारणत्वं गुरुत्वस्य लक्षणम्।

पतनक्रिया फलादौ वर्तते तत्रैव फलादौ विद्यमानं गुरुत्वं पतनक्रियां प्रत्यसमवायिकारणं
भवतीति लक्षणसमन्वयः। द्वितीयादिपतनक्रियां प्रति वेगस्याप्यसमवायिकारणत्वेन आद्येति
विशेषणम्।

१३. आद्यस्यन्दनाऽसमवायिकारणत्वं द्रवत्वस्य लक्षणम्।

(स्यन्दनं जलस्य गतिः) स्यन्दनं जले वर्तते, तत्रैव जले विद्यमानं द्रवत्वं स्यन्दनं
प्रत्यसमवायिकारणं भवतीति लक्षणसमन्वयः। द्वितीयादिस्यन्दनं प्रति वेगस्याप्यसमवायि-
कारणत्वेन आद्येति विशेषणम्।

१४. चूर्णादिपिण्डीभावाऽसाधारणकारणत्वं स्नेहस्य लक्षणम्।

चूर्णादिपिण्डीभावः = चूर्णादिर्धारणाऽऽकर्षणहेतुभूतः संयोगविशेषः, तस्याऽसाधारण-
कारणत्वस्य जलमात्रवृत्तिस्नेहे सत्त्वान्नलक्षणसमन्वयः। पिण्डीभावसाधारणकारणत्वस्य
कालादावपि वर्तमानत्वादसाधारणेति। अत्र चूर्णपदं पिष्टादिपरम्, तेन लौहादिपिण्डीभावासाधारण-

अरक्षितं रक्षति दैवरक्षितं सुरक्षितं दैवहतं विनश्यति।

लक्षणसमन्वयप्रकरणम्

कारणेऽग्निसंयोगे नातिव्याप्तिः। ननु चूर्णादिपिण्डीभावासाधारणकारणत्वस्य चूर्णादावपि सत्त्वात् तत्रातिव्याप्तिरिति चेन्न, चूर्णादिपिण्डीभावाऽसाधारणनिमित्तकारणत्वस्य विवक्षितत्वात्, चूर्णस्य तु समवायिकारणत्वात्तत्रातिव्याप्तिः।

१५. श्रोत्रग्राह्यत्वे सति गुणत्वं शब्दस्य लक्षणम्।

श्रोत्रग्राह्यत्वं नाम श्रोत्रेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वम्। तथा च श्रोत्रेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वे सति गुणत्वं शब्दस्य लक्षणम्। शब्दे च श्रोत्रेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वस्य गुणत्वस्य च विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। गुणत्वमात्रोक्तौ रूपादावतिव्याप्तिः। श्रोत्रेन्द्रियजन्यप्रत्यक्ष-विषयत्वमात्रकथने शब्दत्वादावतिव्याप्तिः। ननु श्रोत्रबहिर्देशोत्पन्नशब्दे श्रोत्रेन्द्रियजन्यप्रत्यक्ष-विषयत्वाभावादव्याप्तिरिति चेन्न, श्रोत्रेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयजातिमत्त्वस्य विवक्षितत्वात्। तथा च श्रोत्रेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयजातिः = शब्दत्वजातिः, तादृशजातिमत्त्वस्य शब्दमात्रे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। इदानीं शब्दत्वादावतिव्याप्तिविरहाद् गुणत्वपदं नोपादेयम्।

१६. सर्वव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वं बुद्धेर्लक्षणम्।

ज्ञानं विना व्यवहारो न प्रचलति। अतः सर्वव्यवहारं प्रति ज्ञानस्य कारणत्वं भवतीति सर्वव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वस्य बुद्धौ विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। सर्वव्यवहारकारणत्वस्य कालादावपि विद्यमानत्वेन तत्रातिव्याप्तिवारणायाऽसाधारणकारणत्वम्। व्यवहाराऽसाधारण-कारणत्वस्य घटादावपि विद्यमानत्वेन तत्रातिव्याप्तिवारणाय सर्वेति विशेषणम्।

१७. सर्वेषामनुकूलवेदनीयत्वं सुखस्य लक्षणम्।

सर्वेषाम् अनुकूलवेदनीयं = सुखं मदनुकूलमित्याकारकप्रतीतिविषयः, तादृशप्रतीति-विषयत्वस्य सुखे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। अनुकूलवेदनीयत्वस्य शत्रुदुःखादावपि विद्यमानत्वेन शत्रुदुःखेऽतिव्याप्तिवारणाय सर्वेषामिति। (शिष्यबुद्धिवैशद्यार्थं सुखस्य लक्षणान्तरमप्यत्र विचार्यते)। इतरेच्छानधीनेच्छाविषयत्वं सुखस्य लक्षणम्। उपायेच्छां प्रति फलेच्छा कारणं भवति। यथा तृप्तीच्छा भोजनेच्छां प्रति कारणं भवति। अत्र तृप्तिर्फलं भोजनं तदुपायो वर्तते। तथैव सुखं परमं फलं विद्यते यागादिकं तदुपायो वर्तते। अतः सुखेच्छा फलेच्छा वर्तते, तदधीनाः सर्वा अन्या इच्छा (यागेच्छादयः) उपायेच्छा वर्तन्ते। किन्तु सुखेच्छा काचिदन्येच्छाधीना नास्ति। अत इतरेच्छानधीनेच्छा = सुखेच्छा, तद्विषयत्वस्य सुखे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। इच्छाविषयत्वमात्रस्य घटादावपि विद्यमानत्वेन तत्राति-व्याप्तिवारणाय इतरेच्छानधीनत्वमिच्छाविशेषणम्।

१८. सर्वेषां प्रतिकूलवेदनीयत्वं दुःखस्य लक्षणम्।

सर्वेषां प्रतिकूलवेदनीयम् = दुःखं मत्प्रतिकूलमित्याकारकप्रतीतिविषयः, तादृशप्रतीति-

धर्मेण हीनाः पशुभिः समानाः।

विषयत्वस्य दुःखे विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः। प्रतिकूलवेदनीयत्वस्य शत्रुसुखेऽपि विद्यमानत्वात्तत्रातिव्याप्तिवारणाय सर्वेषामिति। (अत्रापि दुःखस्य लक्षणान्तरमपि विचार्यते) इतरद्वेषानधीनद्वेषविषयत्वं दुःखस्य लक्षणम्। फले द्वेषादुपाये द्वेषो जायते। यथा दुःखे द्वेषात्तदुपाये सर्पादौ द्वेषो जायते। दुःखजनके सर्पादौ यो हि द्वेषः, स दुःखद्वेषाधीनः। दुःखविषयक-द्वेषश्च नेतरविषयकद्वेषाधीनोऽत इतरद्वेषानधीनद्वेषविषयत्वस्य दुःखे विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः। द्वेषविषयत्वमात्रस्य शत्र्वादौ विद्यमानत्वात्तत्रातिव्याप्तिवारणाय इतरद्वेषानधीनत्वं द्वेषविशेषणम्।

१९. ज्ञानजन्यत्वे सति कृतिजनकत्वमिच्छाया लक्षणम्।

प्रथमं वस्तुविषयकं ज्ञानं जायते, तदनन्तरं इच्छा जायते, ततश्च कृतिरुत्पद्यते इत्यञ्जेच्छायां ज्ञानजन्यत्वस्य कृतिजनकत्वस्य च विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः। ज्ञानजन्य-त्वमात्रोक्तौ कृतावतिव्याप्तिः। कृतिजनकत्वमात्रोक्तौ ज्ञानेऽतिव्याप्तिरिति उभयोरुपादानम्।

२०. (द्वेष्टीत्यनुभवसिद्ध) द्वेषत्वजातिमत्त्वं द्वेषस्य लक्षणम्।

“अयं घटः, अयं घटः” इत्यनुगताकारप्रतीत्या यथा घटत्वजातिः प्रत्यक्षप्रमाणेन सिद्ध्यति तथैव द्वेषत्वजातिरपि द्वेष्टीत्यनुगताकारमानसप्रतीत्या प्रत्यक्षप्रमाणेन सिद्ध्यति, तादृशजातिमत्त्वस्य द्वेषे विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः।

२१. इच्छाजन्यत्वे सति गुणत्वं प्रत्यत्नस्य लक्षणम्।

प्रयत्नः कृतिः सा चेच्छाजन्येति इच्छाजन्यत्वस्य गुणत्वस्य च प्रयत्ने विद्यमान-त्वाल्लक्षणसमन्वयः। गुणत्वमात्रोक्तौ रूपादावतिव्याप्तिः। इच्छाजन्यत्वमात्रोक्तौ चेष्टायामति-व्याप्तिरिति उभयोरुपादानम्।

२२. वेदविहितकर्मजन्यत्वं धर्मस्य लक्षणम्।

वेदविहितयागादीनामनुष्ठानेन आत्मनि धर्मस्योत्पत्तिर्जायते। स एव धर्मः सुखं प्रति कारणं भवति। अतो वेदविहितकर्मजन्यत्वस्य धर्मे सत्त्वाल्लक्षणसमन्वयः। कर्मजन्यत्वमात्रोक्तौ वेदनिषिद्धकर्मजन्येऽधर्मेऽतिव्याप्तिः। वेदविहितकर्मत्वमात्रकथने यागादिक्रियायामतिव्याप्तिः। अतो वेदविहितकर्मजन्यत्वं तल्लक्षणम्।

२३. वेदनिषिद्धकर्मजन्यत्वमधर्मस्य लक्षणम्।

वेदनिषिद्धब्राह्मणहननादिना आत्मन्यधर्मस्योत्पत्तिर्जायते। स एवाऽधर्मो दुःखस्य कारणं भवति। तथा च वेदनिषिद्धकर्मजन्यत्वस्याऽधर्मे सत्त्वाल्लक्षणसमन्वयः। कर्मजन्यत्वमात्रोक्तौ वेदविहितकर्मजन्ये धर्मेऽतिव्याप्तिः। वेदनिषिद्धकर्मत्वमात्रोक्तौ चौर्यादिकर्मण्यतिव्याप्तिः। अतो वेदनिषिद्धकर्मजन्यत्वं तल्लक्षणम्। इमावेव धर्माधर्मावदृष्टमिति कथ्येते, अतीन्द्रियो च भवतः।

निरस्तपादपे देशे एरण्डोऽपि हुमायते।

२४. सामान्यगुणात्मविशेषगुणोभयवृत्तिगुणत्वव्याप्यजातिमत्त्वं संस्कारस्य लक्षणम्।

संस्कारस्त्रिविधो वर्तते वेगो भावना स्थितिस्थापकश्चेति। तत्र स्थितिस्थापकवेगौ सामान्यगुणौ वर्तते। भावना चात्मविशेषगुणो वर्तते। अर्थात् संस्कारत्वजातिः सामान्यगुणे, आत्मविशेषगुणे च वर्तते। तथा च सामान्यगुणात्मविशेषगुणोभयवृत्तिगुणत्वव्याप्यजातिः संस्कारत्वजातिः, तादृशजातिमत्त्वस्य संस्कारे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। गुणत्वव्याप्यजाति-मत्त्वमात्रकथने गुणत्वव्याप्यजातिः = रूपत्वादजातिः, तादृशजातिमत्त्वस्य रूपादौ सत्त्वादतिव्याप्तिः। सामान्यगुणात्मविशेषगुणोभयवृत्तिजातिमत्त्वमात्रोक्तौ तादृशजातिगुण-त्वादजातिः, तद्वत्त्वस्य रूपादौ वर्तमानत्वादतिव्याप्तिः। विशेषगुणवृत्तिगुणत्वव्याप्यजाति-मत्त्वमात्रकथने तादृशजातिः रूपत्वजातिः, तद्वत्त्वस्य रूपे सत्त्वादतिव्याप्तिः। आत्मविशेषगुण-वृत्तिगुणत्वव्याप्यजातिमत्त्वमात्रकथने तादृशजातिः = ज्ञानत्वजातिः, तद्वत्त्वस्य ज्ञाने सत्त्वादति-व्याप्तिः। सामान्यगुणवृत्तिगुणत्वव्याप्यजातिमत्त्वमात्रकथने तादृशजातिः संयोगत्वजातिः, तद्वत्त्वस्य संयोगे सत्त्वादतिव्याप्तिः। सामान्यगुणविशेषगुणोभयवृत्तिगुणत्वव्याप्यजाति-मत्त्वमात्रकथने तादृशजातिर्द्रवत्वत्वजातिः, तद्वत्त्वस्य द्रवत्वे सत्त्वादतिव्याप्तिः। अतः सर्वेषां पदानां सार्थक्यम्।

द्वितीयादिपतनाऽसमवायिकारणत्वं वेगस्य लक्षणम्।

द्वितीयादिपतनक्रिया फलादौ वर्तते तत्रैव समवायसम्बन्धेन वेगस्य विद्यमानत्वाद् द्वितीयादिपतनाऽसमवायिकारणत्वस्य वेगे सत्त्वान्नलक्षणसमन्वयः। आद्यपतनाऽसमवायि-कारणत्वस्य गुरुत्वे सत्त्वात्तत्रातिव्याप्तिवारणाय द्वितीयादीति।

अनुभवजन्यत्वे सति स्मृतिहेतुत्वं भावनाया लक्षणम्।

प्रथममनुभवस्तत आत्मनि भावनाख्यसंस्कारो जायते, ततः स्मृतिर्जायते। इत्थञ्च भावनायामनुभवजन्यत्वस्य स्मृतिहेतुत्वस्य च विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। अनुभवजन्यत्व-मात्रोक्तौ स्मृतावतिव्याप्तिः। स्मृतिहेतुत्वमात्रोक्तौ अनुभवेऽतिव्याप्तिः। अत उभयोः पदयोरुपादानम्।

पृथिवीमात्रसमवेतत्वे सति संस्कारत्वव्याप्यजातिमत्त्वं स्थितिस्थापकस्य लक्षणम्।

स्थितिस्थापकस्य पृथिवीमात्रसमवेतत्वात् तत्र पृथिवीमात्रसमवेतत्वं वर्तते, एवं संस्कारत्वव्याप्यजातिः = स्थितिस्थापकत्वजातिः तादृशजातिमत्त्वस्यापि स्थितिस्थापके सत्त्वान्नलक्षणसमन्वयः। विशेष्यदलानुक्तौ पृथिवीमात्रसमवेतत्वस्य गन्धादौ विद्यमानत्वादति-व्याप्तिः। विशेषणदलानुक्तौ च संस्कारत्वव्याप्यजातिः = भावनात्वजातिः, तद्वत्त्वस्य भावनायां सत्त्वादतिव्याप्तिः। अत उभयोरुपादानम्।

इन्द्रोऽपि लघुतां याति स्वयं प्रख्यापितैर्गुणैः।

बालव्युत्पत्तिः

१. ऊर्ध्वदेशसंयोगहेतुत्वमुत्क्षेपणस्य लक्षणम्।

ऊर्ध्वदेशसंयोगहेतुभूता क्रिया उत्क्षेपणपदवाच्या भवति। अत उत्क्षेपणे ऊर्ध्वदेश-संयोगहेतुत्वस्य विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। ऊर्ध्वदेशसंयोगहेतुत्वस्य ऊर्ध्वदेशसंयुक्ते द्रव्येऽपि सत्त्वात् तत्रातिव्याप्तिवारणाय हेतुपदेनाऽसमवायिकारणं विवक्षितम्। तथा च ऊर्ध्वदेशसंयोगाऽसमवायिकारणत्वमुत्क्षेपणस्य लक्षणमिति फलितम्। तथा च ऊर्ध्वदेशसंयुक्ते द्रव्ये ऊर्ध्वदेशसंयोगाऽसमवायिकारणत्वस्य विरहान्नातिव्याप्तिः।

२. अधोदेशसंयोगहेतुत्वमपक्षेपणस्य लक्षणम्।

अधोदेशसंयोगहेतुभूता क्रिया अपक्षेपणपदवाच्या भवति। अतोऽपक्षेपणेऽधोदेश-संयोगहेतुत्वस्य विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। अधोदेशसंयोगहेतुत्वस्याऽधोदेशसंयुक्ते द्रव्येऽपि सत्त्वात् तत्रातिव्याप्तिवारणाय हेतुपदेनाऽसमवायिकारणं विवक्षितम्। तथा च अधोदेशसंयोगाऽसमवायिकारणत्वमपक्षेपणस्य लक्षणमिति फलितम्। तथा चाधोदेशसंयुक्ते द्रव्येऽधोदेशसंयोगाऽसमवायिकारणत्वस्य विरहान्नातिव्याप्तिः।

३. शरीरसन्निकृष्टसंयोगहेतुत्वमाकुञ्चनस्य लक्षणम्।

आकुञ्चनक्रियायां शरीरसन्निकृष्टसंयोगहेतुत्वस्य विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। अत्रापि पूर्ववदेव शरीरसन्निकृष्टसंयोगाऽसमवायिकारणत्वं लक्षणं बोध्यम्।

४. शरीरविप्रकृष्टसंयोगहेतुत्वं प्रसारणस्य लक्षणम्।

अत्रापि हेतुपदेनाऽसमवायिकारणं विवक्षितम्। तथा च शरीरविप्रकृष्टसंयोगाऽ-समवायिकारणत्वस्य प्रसारणक्रियायां विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

५. उत्क्षेपणादिभिन्नत्वे सति कर्मत्वं गमनस्य लक्षणम्।

उत्क्षेपणादिभिन्नाः सर्वाः क्रिया गमनपदवाच्या भवन्ति। अतो गमनक्रियायाम् उत्क्षेपणादि-भिन्नत्वस्य कर्मत्वस्य च विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

लक्षणसमन्वयप्रकरणम्

१. विनाशित्वे सति अभावत्वं प्रागभावस्य लक्षणम्

प्रागभावे विनाशित्वस्य अभावत्वस्य च विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। विनाशित्व-
मात्रकथने घटादावतिव्याप्तिः। अभावत्वमात्रकथनेऽत्यन्ताभावादावतिव्याप्तिरत उभयोरुपादानम्।

२. उत्पत्तिमत्त्वे सति अभावत्वं प्रध्वंसाभावस्य लक्षणम्।

प्रध्वंसाभावे उत्पत्तिमत्त्वस्य अभावत्वस्य च विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। उत्पत्तिमत्त्व-
मात्रकथने घटादावतिव्याप्तिः। अभावत्वमात्रोक्तौ प्रागभावादावतिव्याप्तिरत उभयोरुपादानम्।

३. तादात्म्याऽतिरिक्तसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वमत्यन्ताभावस्य लक्षणम्।

ध्वंसप्रागभावयोः प्रतियोगिता किञ्चित्सम्बन्धावच्छिन्ना न भवति। अन्योन्याभावीय-
प्रतियोगिता तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नैव भवति। अत्यन्ताभावीयप्रतियोगिता च तादात्म्या-
ऽतिरिक्तसम्बन्धावच्छिन्ना भवति। तथा च तादात्म्याऽतिरिक्तसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिता-
काभावत्वस्याऽत्यन्ताभावे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

४. तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वमन्योन्याभावस्य लक्षणम्।

अन्योन्याभावीयप्रतियोगिता तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नैव भवति। तथा च तादात्म्य-
सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वस्य अन्योन्याभावे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

लक्षणसमन्वयप्रकरणम्

(खण्ड-ख)

१. अधीतव्याकरणकाव्यकोषत्वे सति अनधीतन्यायशास्त्रत्वं बालस्य लक्षणम्।

न्यायशास्त्राध्ययने व्याकरणकाव्यकोषानां सामान्याध्ययनस्यावश्यकत्वेन लक्ष्यीभूतो बालः अधीतव्याकरणकाव्यकोषो वर्ततेऽतो बालेऽधीतव्याकरणकाव्यकोषत्वं विद्यते। एवञ्च बालकेन न्यायशास्त्रं नाधीतमिति बालोऽनधीतन्यायशास्त्रश्च विद्यते, तस्मिन् अनधीतन्यायशास्त्रत्वं विद्यते। इत्थञ्चोभयोर्दलयोर्लक्ष्ये विद्यमानत्वेन लक्षणसमन्वयः। अत्र “अधीतव्याकरणकाव्यकोषत्वं बालस्य लक्षणम्” इत्येवोक्तौ अधीतव्याकरणकाव्यकोषत्वस्य व्यासादावपि विद्यमानत्वेन अतिव्याप्तिः। अनधीतन्यायशास्त्रत्वपदोपादाने च व्यासादौ तदभावान्नातिव्याप्तिः। “अनधीतन्यायशास्त्रत्वं बालस्य लक्षणम्” इत्येवोक्तौ च अलक्ष्यीभूते स्तनन्धयेऽतिव्याप्तिः। अधीतव्याकरणकाव्यकोषत्वपदोपादाने च स्तनन्धये तदभावान्नातिव्याप्तिः।

२. असाधारणधर्मत्वं लक्षणस्य लक्षणम्।

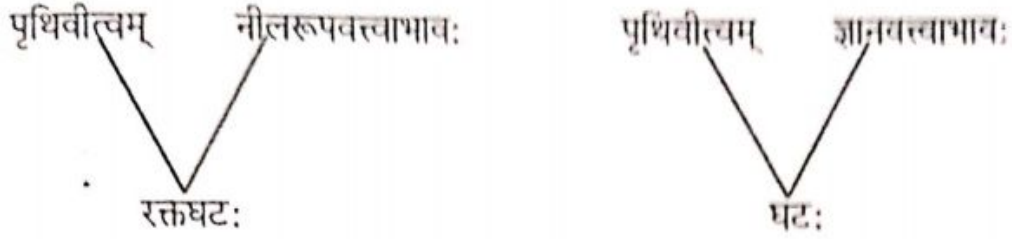
सास्नादिमत्त्वस्य गोरसाधारणधर्मत्वात् सास्नादिमत्त्वं गोर्लक्षणम्। एवं गन्धवत्त्वस्य पृथिव्या असाधारणधर्मत्वाद् गन्धवत्त्वं पृथिव्या लक्षणम्। एवमन्यत्राप्युह्यम्। असाधारणत्वञ्च लक्ष्यतावच्छेदकसमनियतत्वम्। लक्ष्यतावच्छेदकसमनियतत्वञ्च लक्ष्यतावच्छेदकव्याप्यत्वे सति लक्ष्यतावच्छेदकव्यापकत्वम्। तथा च सास्नादिमत्त्वं गोर्लक्षणमित्यत्र लक्ष्यः = गौः, लक्ष्यतावच्छेदकं गोत्वं, तादृशगोत्वव्याप्यत्वस्य, गोत्वव्यापकत्वस्य च सास्नादिमत्त्वे विद्यमानत्वात् सास्नादिमत्त्वे लक्ष्यतावच्छेदकीभूतगोत्वसमनियतत्वं प्राप्तम्। (यत्र यत्र गोत्वं तत्र तत्र सास्नादिमत्त्वम्, यत्र यत्र सास्नादिमत्त्वं तत्र तत्र गोत्वम्।) इत्थञ्च सास्नादिमत्त्वस्य गोरसाधारणधर्मत्वात्तस्य लक्षणत्वमुपपन्नम्।

३. लक्ष्यैकदेशाऽवृत्तित्वमव्याप्तेर्लक्षणम्

नीलरूपवत्त्वं पृथिव्या लक्षणं कृतं चेन्नीलरूपवत्त्वलक्षणे अव्याप्तिदोषो भवति। तथाहि- लक्ष्या = पृथिवी, लक्ष्यैकदेशः = रक्तघटात्मिका पृथिवी, तत्र नीलरूपवत्त्वस्याऽ-वर्तमानत्वात् तदवृत्तित्वं नीलरूपवत्त्वे वर्तते इति लक्षणसमन्वयः।

प्रायो गच्छति यत्र भाग्यरहितस्तत्रैव यान्त्यापदः।

अव्याप्तेर्निष्कृष्टलक्षणन्तु लक्ष्यतावच्छेदकसामानाधिकरणाऽत्यन्ताभाव-
प्रतियोगित्वम्। अत्र च लक्ष्या = पृथिवी, लक्ष्यतावच्छेदकं = पृथिवीत्वम्, तदधिकरणे
रक्तघटादौ नीलरूपवत्त्वाभावो वर्ततेऽतो लक्ष्यतावच्छेदकीभूतपृथिवीत्वसामानाधिकरणा-
त्यन्ताभावः नीलरूपवत्त्वाभावः, तत्प्रतियोगित्वस्य नीलरूपवत्त्वे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

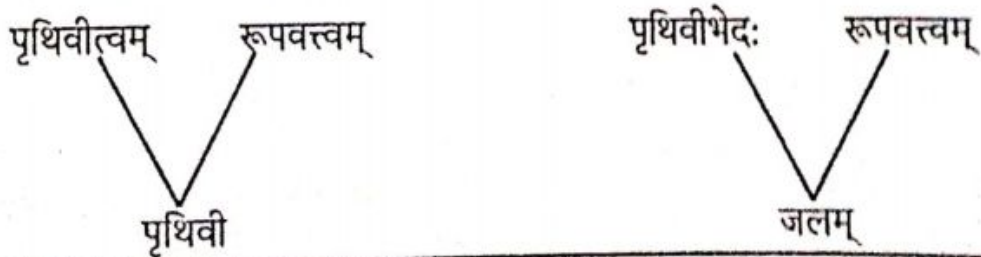

ननु लक्षणमिदमसम्भवलक्षणलक्ष्ये ज्ञानवत्त्वेऽपि वर्तते। तथाहि - लक्ष्या = पृथिवी,
लक्ष्यतावच्छेदकं पृथिवीत्वम्, तत्सामानाधिकरणात्यन्ताभावः = ज्ञानवत्त्वाभावः, तत्प्रतियोगित्वं
ज्ञानवत्त्वे इति। तथा चाव्याप्तिलक्षणस्य असम्भवलक्षणलक्ष्ये वर्तमानत्वादतिव्याप्तिरिति
चेन्न, लक्ष्यतावच्छेदकसामानाधिकरण्यस्यापि विवक्षितत्वात्। तथा च लक्ष्यतावच्छेदकसामाना-
धिकरण्ये सति लक्ष्यतावच्छेदकसामानाधिकरणाऽत्यन्ताभावप्रतियोगित्वमव्याप्तेर्लक्षणमिति।
इत्थञ्च नीलरूपवत्त्वलक्षणे लक्ष्यतावच्छेदकसामानाधिकरण्यस्यापि विद्यमानत्वान्नलक्षण-
समन्वयः। ज्ञानवत्त्वलक्षणे च लक्ष्यतावच्छेदकसामानाधिकरण्यभावात्प्रतिव्याप्तिः।

४. लक्ष्यवृत्तित्वे सति अलक्ष्यवृत्तित्वमतिव्याप्तेर्लक्षणम्

रूपवत्त्वं पृथिव्या लक्षणं कृतं चेद् रूपवत्त्वलक्षणेऽतिव्याप्तिदोषो भवति। तथाहि-
लक्ष्या = पृथिवी, तत्र रूपवत्त्वस्य विद्यमानत्वान्नलक्ष्यवृत्तित्वं रूपवत्त्वलक्षणे वर्तते। एवम्
अलक्ष्यं जलं तत्रापि रूपवत्त्वस्य विद्यमानत्वाद् अलक्ष्यवृत्तित्वमपि रूपवत्त्वलक्षणे वर्तते
इति लक्षणसमन्वयः।

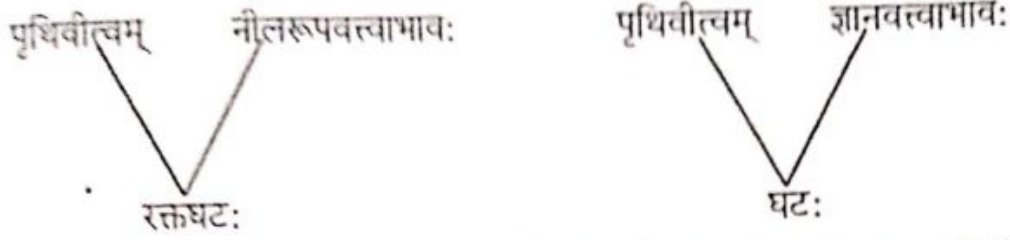
अतिव्याप्तेर्निष्कृष्टलक्षणन्तु- लक्ष्यतावच्छेदकसामानाधिकरण्ये सति लक्ष्यता-
वच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदसामानाधिकरण्यम्। तथाहि-अत्र लक्ष्या पृथिवी,
लक्ष्यतावच्छेदकं पृथिवीत्वं, तदधिकरणे पृथिव्यां रूपवत्त्वं वर्तते इति लक्ष्यतावच्छेदक-
(पृथिवीत्व)-सामानाधिकरण्यं रूपवत्त्वे वर्तते। एवञ्च लक्ष्यतावच्छेदकं पृथिवीत्वं, तादृश-
पृथिवीत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताको भेदः = "पृथिवी न" इत्याकारकप्रतीतिसिद्धः पृथिवीभेदः,
तदधिकरणे जलादौ रूपवत्त्वस्य वर्तमानत्वान्नलक्ष्यतावच्छेदक-(पृथिवीत्व)-अवच्छिन्न-
प्रतियोगिताकभेद- (पृथिवीभेद)- सामानाधिकरण्यमपि रूपवत्त्वे वर्तते इति अतिव्याप्तिलक्षणस्य
रूपवत्त्वे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

हितं मनोहारि च दुर्लभं वचः।

लक्षणसमन्वयप्रकरणम्

अव्याप्तेर्निष्कृष्टलक्षणन्तु लक्ष्यतावच्छेदकसमानाधिकरणाऽत्यन्ताभाव-
प्रतियोगित्वम्। अत्र च लक्ष्या = पृथिवी, लक्ष्यतावच्छेदकं = पृथिवीत्वम्, तदधिकरणे
रक्तघटादौ नीलरूपवत्त्वाभावो वर्ततेऽतो लक्ष्यतावच्छेदकीभूतपृथिवीत्वसमानाधिकरणा-
त्यन्ताभावः नीलरूपवत्त्वाभावः, तत्प्रतियोगित्वस्य नीलरूपवत्त्वे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

ननु लक्षणमिदमसम्भवलक्षणलक्ष्ये ज्ञानवत्त्वेऽपि वर्तते। तथाहि - लक्ष्या = पृथिवी,
लक्ष्यतावच्छेदकं पृथिवीत्वम्, तत्समानाधिकरणात्यन्ताभावः = ज्ञानवत्त्वाभावः, तत्प्रतियोगित्वं
ज्ञानवत्त्वे इति। तथा चाव्याप्तिलक्षणस्य असम्भवलक्षणलक्ष्ये वर्तमानत्वादतिव्याप्तिरिति
चेत्, लक्ष्यतावच्छेदकसमानाधिकरणस्यापि विवक्षितत्वात्। तथा च लक्ष्यतावच्छेदकसमाना-
धिकरण्ये सति लक्ष्यतावच्छेदकसमानाधिकरणाऽत्यन्ताभावप्रतियोगित्वमव्याप्तेर्लक्षणमिति।
इत्यञ्च नीलरूपवत्त्वलक्षणे लक्ष्यतावच्छेदकसमानाधिकरण्यस्यापि विद्यमानत्वान्नलक्षण-
समन्वयः। ज्ञानवत्त्वलक्षणे च लक्ष्यतावच्छेदकसमानाधिकरण्यभावात्प्रतियोगित्वमिति।

४. लक्ष्यवृत्तित्वे सति अलक्ष्यवृत्तित्वमतिव्याप्तेर्लक्षणम्

रूपवत्त्वं पृथिव्या लक्षणं कृतं चेद् रूपवत्त्वलक्षणेऽतिव्याप्तिदोषो भवति। तथाहि-
लक्ष्या = पृथिवी, तत्र रूपवत्त्वस्य विद्यमानत्वान्नलक्ष्यवृत्तित्वं रूपवत्त्वलक्षणे वर्तते। एवम्
अलक्ष्यं जलं तत्रापि रूपवत्त्वस्य विद्यमानत्वाद् अलक्ष्यवृत्तित्वमपि रूपवत्त्वलक्षणे वर्तते
इति लक्षणसमन्वयः।

अतिव्याप्तेर्निष्कृष्टलक्षणन्तु- लक्ष्यतावच्छेदकसमानाधिकरण्ये सति लक्ष्यता-
वच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदसमानाधिकरण्यम्। तथाहि-अत्र लक्ष्या पृथिवी,
लक्ष्यतावच्छेदकं पृथिवीत्वं, तदधिकरणे पृथिव्यां रूपवत्त्वं वर्तते इति लक्ष्यतावच्छेदक-
(पृथिवीत्व)-समानाधिकरण्यं रूपवत्त्वे वर्तते। एवञ्च लक्ष्यतावच्छेदकं पृथिवीत्वं, तादृश-
पृथिवीत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताको भेदः = "पृथिवी न" इत्याकारकप्रतीतिसिद्धः पृथिवीभेदः,
तदधिकरणे जलादौ रूपवत्त्वस्य वर्तमानत्वान्नलक्ष्यतावच्छेदक-(पृथिवीत्व)-अवच्छिन्न-
प्रतियोगिताकभेद- (पृथिवीभेद)- सामानाधिकरण्यमपि रूपवत्त्वे वर्तते इति अतिव्याप्तिलक्षणस्य
रूपवत्त्वे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

हितं मनोहारि च दुर्लभं वचः।

५. लक्ष्यमात्रावृत्तित्वमसम्भवस्य लक्षणम्।

ज्ञानवत्त्वं पृथिव्या लक्षणं कृतं चेद् ज्ञानवत्त्वलक्षणेऽसम्भवदोषो भवति। तथाहि ज्ञान-
वत्त्वस्य क्वापि पृथिव्यामवर्तमानत्वान्नलक्ष्यमात्राऽवृत्तित्वस्य तत्र वर्तमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

असम्भवस्य निष्कृष्टलक्षणन्तु-लक्ष्यतावच्छेदकव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वम्।
अत्र च लक्ष्या = पृथिवी, लक्ष्यतावच्छेदकं पृथिवीत्वम्, तस्य व्यापकीभूताभावः =
ज्ञानवत्त्वाभावः (यत्र यत्र पृथिवीत्वं तत्र तत्र ज्ञानवत्त्वाभावः) तत्रप्रतियोगित्वस्य ज्ञानवत्त्वे
विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

६. ध्वंसभिन्नत्वे सति ध्वंसाऽप्रतियोगित्वं नित्यस्य लक्षणम्।

नित्यं गगनादिकं, तच्च ध्वंसभिन्नं वर्तत इति ध्वंसभिन्नत्वं गगनादौ वर्तते। एवं “यो
नश्यति स ध्वंसप्रतियोगी” इति नियमेन गगनादीनां नाशाऽसम्भवात् तत्र ध्वंसाऽप्रतियोगित्वमपि
वर्तत इति लक्षणसमन्वयः। ध्वंसभिन्नत्वमात्रकथने घटादीनामपि ध्वंसभिन्नत्वात्तत्रातिव्याप्तिः।
ध्वंसाऽप्रतियोगित्वकथने च घटादीनां ध्वंसप्रतियोगित्वान्नातिव्याप्तिः। ध्वंसाऽप्रतियोगित्वमात्रोक्तौ
च ध्वंसस्याऽपि नाशाऽसम्भवात् तत्रापि ध्वंसाऽप्रतियोगित्वस्य विद्यमानत्वात् तस्य
चाऽनित्यत्वादतिव्याप्तिः। विशेषणदलदाने च ध्वंसे ध्वंसभिन्नत्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

७. ध्वंसप्रतियोगित्वं प्रागभावप्रतियोगित्वं वा अनित्यस्य लक्षणम्।

घटादीनां ध्वंससत्त्वाद् ध्वंसप्रतियोगित्वस्य तत्र विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। गगनादीनां
ध्वंसाऽसत्त्वात् ध्वंसप्रतियोगित्वस्य तत्र विरहान्नातिव्याप्तिः। किन्तु ध्वंसस्य ध्वंसविरहाद्
ध्वंसप्रतियोगित्वस्य तत्राऽसत्त्वादतिव्याप्तिः। अतो लक्षणान्तरं स्वीक्रियते, प्रागभावप्रतियोगित्व-
मनित्यस्य लक्षणमिति। घटादीनां ध्वंसस्य च उत्पत्तिसत्त्वात् तत्र प्रागभावप्रतियोगित्वस्य
विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। गगनादीनाञ्च उत्पत्तिविरहान्नातिव्याप्तिः। किन्तु प्रागभावस्योत्पत्ति-
विरहादेतन्नलक्षणस्य प्रागभावेऽतिव्याप्तिः। अत उभयमेव लक्षणं स्वीकर्तव्यम्। प्रागभावप्रतियोगित्वे
सति ध्वंसप्रतियोगित्वमिति लक्षणस्वीकारे तु प्रागभाव-प्रध्वंसाभावयोरुभयोरेव लक्षणाऽ-
गमनादतिव्याप्तिः। तथा च प्रागभावप्रध्वंसाभावान्यतरप्रतियोगित्वमिति अनित्यलक्षणं पर्यवसितम्।
एतन्नलक्षणस्य च सर्वत्राऽनित्यपदार्थे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

८. भोगायतनत्वं शरीरस्य लक्षणम्।

सुखदुःखान्यतरसाक्षात्कारो भोगः, स च भोग आत्मनि जायते। किन्तु शरीराभावे
आत्मनि भोगो न जायतेऽतः शरीरमात्मनो भोगस्य आयतनं (साधनं) वर्तत इति भोगायतनत्वस्य
शरीरे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। भोगसाधनत्वस्य इन्द्रिये विषये च वर्तमानत्वान्नलक्षणान्तरं
क्रियते। चेष्टाश्रयत्वं शरीरस्य लक्षणमिति। चेष्टा च हिताऽहितप्राप्तिपरिहारानुकूला

यद्वात्रा निजभालपट्टलिखितं तन्मार्जितुं कः क्षमः।

क्रिया। हितस्य प्राप्तिः, अहितस्य च परिहारः, तदनुकूला क्रियैव चेष्टा भवति। तादृशचेष्टाश्रयत्वस्य शरीरे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। ननु चेष्टाश्रयत्वस्य शरीरावयवे हस्तपादादौ वर्तमानत्वात्तत्र च शरीरपदवाच्यत्वाभावादतिव्याप्तिरिति चेन्न, शरीराऽवयवेऽपि शरीरपदवाच्यत्वमस्त्यैव। अथवा अन्त्यावयवित्वं विशेषणं देयम्। तथा च अन्त्यावयवित्वे सति चेष्टाश्रयत्वं शरीरस्य लक्षणमिति। “योऽवयवी द्रव्यान्तरस्यावयवो न भवति स एवान्त्यावयवी कथ्यते”। हस्तादिरपि अंगुल्यादीनामवयवी वर्तते किन्तु स शरीरस्यावयवोऽपि वर्तते इति तत्र अन्त्यावयवित्वं नास्ति। शरीरन्तु न कस्यापि द्रव्यान्तरस्यावयव इति शरीरे अन्त्यावयवित्वस्य चेष्टाश्रयत्वस्य च विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। शरीरावयवे च नातिव्याप्तिः। अन्त्यावयवित्वमात्रकथने च घटादावपि लक्षणसत्त्वादतिव्याप्तिरतश्चेष्टाश्रयत्वमपि वक्तव्यम्। घटादौ च चेष्टाश्रयत्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

९. शब्देतरोद्भूतविशेषगुणानाश्रयत्वे सति ज्ञानकारणमनःसंयोगाश्रयत्वमिन्द्रियस्य लक्षणम्।

(अत्रेदमवधेयम्- श्रोत्रेन्द्रिये उद्भूतविशेषगुणशब्दो तिष्ठति। घ्राणरसनचक्षुस्त्वक्षु रूपरसगन्धस्पर्शादयोऽनुद्भूतविशेषगुणास्तिष्ठन्ति न तूद्भूताः। मनसि च न कोऽपि विशेषगुणस्तिष्ठति।)

तथा च शब्देतरोद्भूतविशेषगुणाः = घटादौ वर्तमाना रूपरसादयः, तदनाश्रयत्वं सर्वेष्विन्द्रियेषु वर्तते। एवं ज्ञानकारणमनःसंयोगः = इन्द्रियमनःसंयोगः, तदाश्रयत्वमपि सर्वेष्विन्द्रियेषु वर्तते इति लक्षणसमन्वयः। विशेषणदलानुपादाने ज्ञानकारणमनःसंयोगाश्रयत्वस्य आत्मनि सत्त्वादतिव्याप्तिः। विशेषणदलदाने चात्मनि शब्देतरोद्भूतविशेषगुणस्य ज्ञानादेर्वर्तमानत्वान्नातिव्याप्तिः। विशेष्यदलानुपादाने च शब्देतरोद्भूतविशेषगुणानाश्रयत्वस्य कालादावपि सत्त्वादतिव्याप्तिः। तदुपादाने च कालादौ ज्ञानकारणमनःसंयोगाश्रयत्वाभावान्नातिव्याप्तिः। शब्देतरेति पदानुपादाने च श्रोत्रेन्द्रिये शब्दात्मकोद्भूतविशेषगुणानाश्रयत्वाभावादतिव्याप्तिः। तदुपादाने च शब्देतरोद्भूतविशेषगुणो न शब्दोऽपितु रूपादिस्तदनाश्रयत्वस्य श्रोत्रे सत्त्वान्नातिव्याप्तिः। उद्भूतपदानुपादाने च शब्देतरोद्भूतविशेषगुणो रूपादितस्याऽश्रयत्वमेव चक्षुरादौ वर्तते इत्यतिव्याप्तिः। उद्भूतपदोपादाने च चक्षुरादौ उद्भूतरूपादीनामभावान्नातिव्याप्तिः। विशेष्यपदानुपादाने च शब्देतरोद्भूतगुणः संयोगादिस्तदाश्रयत्वस्यैव सर्वेष्विन्द्रियेषु विद्यमानत्वादसम्भवः। तदुपादाने च संयोगादौ विशेषगुणत्वाभावात् तेषां ग्रहणाऽसम्भवान्नातिव्याप्तिः। विशेष्यदले ज्ञानकारणपदानुपादाने कालादीनां विभुतया तत्र मनःसंयोगाश्रयत्वस्य विशेषणदलस्य च सत्त्वादतिव्याप्तिः। तदुपादाने च कालमनःसंयोगे ज्ञानकारणत्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

१०. गन्धग्राहकत्वे सति इन्द्रियत्वं घ्राणस्य लक्षणम्।

गन्धग्राहकत्वं नाम गन्धविषयकप्रत्यक्षजनकत्वम्। तथा च गन्धविषयकप्रत्यक्षजनकत्वे

अजरामरवत् प्राज्ञो विद्यामर्थञ्च चिन्तयेत्।

सति इन्द्रियत्वं घ्राणस्य लक्षणम्। गन्धविषयकप्रत्यक्षम् = “अयं गन्धः” इत्याद्याकारकगन्ध-प्रत्यक्षम्, तज्जनकत्वं घ्राणेन्द्रिये विद्यते। एवं घ्राणेन्द्रिये इन्द्रियत्वमपि वर्तते इति लक्षणसमन्वयः। इन्द्रियत्वमात्रोक्तौ चक्षुरादावतिव्याप्तिः। गन्धविषयकप्रत्यक्षजनकत्वमात्रोक्तौ गन्धविषयकप्रत्यक्षे गन्धस्यापि कारणत्वेन तत्रातिव्याप्तिरिति विशेष्योपादानम्। गन्धे चेन्द्रियत्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

११. रसविषयकप्रत्यक्षजनकत्वे सति इन्द्रियत्वं रसनाया लक्षणम्।

रसनेन्द्रिये रसविषयकप्रत्यक्षजनकत्वस्येन्द्रियत्वस्य च विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। विशेष्यदलानुक्तौ च रसविषयकप्रत्यक्षजनकत्वस्य रसनेन्द्रिय-रससन्निकर्षेऽपि सत्त्वात् तत्रातिव्याप्तिः। इन्द्रियत्वमात्रोक्तौ च चक्षुरादावतिव्याप्तिः। अत उभयोः पदयोरुपादानम्।

१२. रूपविषयकप्रत्यक्षजनकत्वे सति इन्द्रियत्वं चक्षुषो लक्षणम्।

रूपविषयकप्रत्यक्षं प्रति चक्षुषः कारणत्वाद् रूपविषयकप्रत्यक्षजनकत्वस्येन्द्रियत्वस्य च चक्षुरिन्द्रिये विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। रूपविषयकप्रत्यक्षजनकत्वमात्रोक्तौ कालादीनां जन्यमात्रजनकत्वाद् रूपविषयकप्रत्यक्षजनकत्वमपि वर्तते इति कालादावतिव्याप्तिः। इन्द्रियत्वपदोपादाने च कालादौ इन्द्रियत्वाभावान्नातिव्याप्तिः। इन्द्रियत्वमात्रोक्तौ च घ्राणादावतिव्याप्तिरिति विशेषणदलोपादानम्।

१३. स्पर्शविषयकप्रत्यक्षजनकत्वे सति इन्द्रियत्वं त्वचो लक्षणम्।

स्पर्शविषयकप्रत्यक्षे त्वगिन्द्रियस्य कारणत्वात् स्पर्शविषयकप्रत्यक्षजनकत्वस्य इन्द्रियत्वस्य च त्वगिन्द्रिये विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। पदकृत्यं पूर्ववत्।

१४. शब्दविषयकप्रत्यक्षजनकत्वे सति इन्द्रियत्वं श्रोत्रस्य लक्षणम्।

श्रोत्रेन्द्रिये शब्दविषयकप्रत्यक्षजनकत्वस्येन्द्रियत्वस्य च विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। पदकृत्यं पूर्ववत्।

१५. शरीरेन्द्रियभिन्नत्वे सति उपभोगसाधनत्वं विषयस्य लक्षणम्।

घटपटादिविषयेषु शरीरेन्द्रियभिन्नत्वस्य उपभोगसाधनत्वस्य च विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। शरीरेन्द्रियभिन्नत्वमात्रोक्तौ परमाण्वादावतिव्याप्तिः। उपभोगसाधनत्वकथने च परमाण्वादावुपभोगसाधनत्वाभावान्नातिव्याप्तिः। उपभोगसाधनत्वमात्रोक्तौ च शरीरादावतिव्याप्तिरिति विशेषणदलोपादानम्।

१६. शरीरान्तःवृत्तित्वे सति सञ्चारित्वे सति वायुत्वं प्राणस्य लक्षणम्।

प्राणवायौ शरीरान्तःवृत्तित्वस्य सञ्चारित्वस्य वायुत्वस्य च विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। वायुत्वपदानुपादाने शरीरान्तःवृत्तित्वस्य सञ्चारित्वस्य च मनसि विद्यमानत्वादतिव्याप्तिः।

यं यं पश्यसि तस्य तस्य पुरतो मा ब्रूहि दीनं वचः।

वायुत्वपदोपादाने च मनसि वायुत्वाभावान्नातिव्याप्तिः। शरीरान्तःवृत्तित्वपदानुपादाने महावायौ सञ्चारित्वस्य वायुत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्याप्तिः। सञ्चारित्वपदानुपादाने च धनञ्जयवायौ शरीरान्तःवृत्तित्वस्य वायुत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्याप्तिः, तदुपादाने च धनञ्जयवायौ सञ्चारित्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

१७. बहिरिन्द्रियग्राह्यविशेषगुणवत्त्वं भूतस्य लक्षणम्।

बहिरिन्द्रियग्राह्यत्वं नाम बहिरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वम्। तथा च बहिरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्ष-विषयविशेषगुणवत्त्वं भूतस्य लक्षणमिति। मनोभिन्नेन्द्रियं बहिरिन्द्रियम्। बहिरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्ष-विषयविशेषगुणाः = रूपरसगन्धस्पर्शशब्दसांसिद्धिकद्रवत्वस्नेहाः, तद्वत्त्वं पृथिवीजलतेजो-वाय्वाकाशेषु पञ्चसु विद्यत इति लक्षणसमन्वयः। विशेषगुणवत्त्वमात्रोक्तौ आत्मनि ज्ञानादि-विशेषगुणानां सत्त्वेन तत्रातिव्याप्तिः। ननु परमाणुगुणस्य प्रत्यक्षत्वाभावात् परमाणौ बहिरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयविशेषगुणवत्त्वाभावादव्याप्तिरिति चेन्न, बहिरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्ष-विषयजातिमद्विशेषगुणवत्त्वस्य विवक्षितत्वात्। तथा च बहिरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयजातिः = रूपत्वादिजातिः, तादृशजातिमद्विशेषगुणः = रूपम्, तद्वत्त्वस्य परमाणावपि विद्यमान-त्वात्नातिव्याप्तिः। अत्र लक्षणे विशेषपदानुपादाने बहिरिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयजातिः = संयोग-त्वादिजातिः, तादृशजातिमद्गुणः = संयोगः, तद्वत्त्वस्य कालादावपि सत्त्वादतिव्याप्तिः। विशेषपदोपादाने च कालादौ तादृशविशेषगुणवत्त्वाभावान्नातिव्याप्तिः। लाघवानुरोधेन भूतस्य लक्षणान्तरमपि क्रियते- आत्माऽवृत्तिविशेषगुणवत्त्वं भूतस्य लक्षणमिति। विशेषगुणा आत्मनि भूतेषु च तिष्ठन्ति। तत्रात्मन्यवर्तमाना विशेषगुणा भूतेषु तिष्ठन्तीति आत्माऽवृत्ति-विशेषगुणवत्त्वस्य भूतेषु विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

१८. क्रियाश्रयत्वं मूर्तस्य लक्षणम्।

पृथिव्यप्तेजोवायुमनांसि मूर्तपदवाच्यानि। एषु च पञ्चसु क्रियाया विद्यमानत्वान्नलक्षण-समन्वयः। ननु उत्पत्तिक्षणावच्छिन्ने पृथिव्यादौ क्रियाविरहादव्याप्तिरिति चेन्न, क्रियासमाना-धिकरणद्रव्यत्वव्याप्यजातिमत्त्वस्य विवक्षितत्वात्। तथा च क्रियासमानाधिकरणद्रव्यत्व-व्याप्यजातयः = पृथिवीत्वजलत्वतेजस्त्ववायुत्वमनस्त्वजातयः, तद्वत्त्वस्य सर्वेषु मूर्तेषु विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

१९. सर्वमूर्तद्रव्यसंयोगित्वं विभोः लक्षणम्।

सर्वमूर्तद्रव्याणि = सर्वाःपृथिव्यः, सर्वाणि जलानि, सर्वाणि तेजांसि, सर्वे वायवः, सर्वाणि मनांसि, तत्संयोगित्वमाकाशकालात्मदिक्षु वर्तत इति तेषां विभुत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

क्षीयन्ते खलु भूषणानि सततं वाग्भूषणं भूषणम्।

२०. प्रागभावप्रतियोगित्वं कार्यस्य लक्षणम्।

य उत्पद्यते स प्रागभावप्रतियोगी भवति। तथा च घटादीनामुत्पत्तिसत्त्वात् तेषु प्रागभावप्रतियोगित्वस्य विद्यमानत्वलक्षणसमन्वयः। गगनादीनाञ्चोत्पत्त्यभावात् तेषु प्रागभावप्रतियोगित्वविरहान्नातिव्याप्तिः। अभावप्रतियोगित्वं कार्यस्य लक्षणमित्येवोक्तौ “गगनं न घटः” इत्याकारकप्रतीतिसिद्धान्त्याभावप्रतियोगित्वस्य गगनेऽपि सत्त्वादतिव्याप्तिः। प्रागभावप्रतियोगित्वकथने च गगनादौ तदभावान्नातिव्याप्तिः।

२१. अन्यथासिद्धभिन्नत्वे सति कार्यपूर्ववृत्तित्वं कारणस्य लक्षणम्।

कार्यपूर्ववृत्तित्वञ्चात्र कार्याव्यवहितपूर्वक्षणवृत्तित्वम्। अन्यथासिद्धश्च अवश्यक्त्वृत्त-
नियतपूर्ववृत्तिभिरेव कार्यसम्भवे तद्भिन्नः। तथा चान्यथासिद्धभिन्नत्वे सति कार्याव्यवहित-
पूर्वक्षणवृत्तित्वं कारणस्य लक्षणमिति। घटकारणीभूतकपालादौ अन्यथासिद्धभिन्नत्वस्य
कार्याव्यवहितपूर्वक्षणवृत्तित्वस्य च विद्यमानत्वलक्षणसमन्वयः। कार्याव्यवहितपूर्वक्षण-
वृत्तित्वमात्रकथने रासभादीनामपि कदाचिद् घटाव्यवहितपूर्वक्षणवृत्तित्वसम्भवेन तत्रातिव्याप्ति-
वारणाय विशेषणदलम्। ननु कार्यनियतपूर्ववृत्तित्वविवक्षणेनैव अनियतरासभादावतिव्याप्तिवारण-
सम्भवेऽन्यथासिद्धभिन्नत्वविशेषणोपादानं निरर्थकमिति चेन्न, तथा सति रासभादावति-
व्याप्तिवारणसम्भवेऽपि घटनियतपूर्ववृत्तिदण्डत्वदण्डरूपादावतिव्याप्तिवारणाऽसम्भवोऽ-
तस्तदुपादेयमेव। तथा च दण्डत्वदण्डरूपादीनामन्यथासिद्धत्वान्न तत्रातिव्याप्तिः।

२२. व्यापारजनकत्वे सति असाधारणकारणत्वं कारणस्य लक्षणम्।

घटात्मकार्यं प्रति दण्डः करणं भ्रमिक्रिया च व्यापारो भवति। व्यापारश्च तज्जन्यत्वे
सति तज्जन्यजनकः। तथा च भ्रमिक्रियाया दण्डजन्यत्वाद्, दण्डजन्यघटजनकत्वाच्च तत्र
व्यापारत्वमुपपन्नम्। दण्डे च भ्रमिरूपव्यापारजनकत्वस्य असाधारणकारणत्वस्य च विद्यमानत्वात्
तत्र करणत्वमुपपन्नम्। असाधारणकारणत्वमात्रोक्तौ भ्रमिक्रियायामतिव्याप्तिः।
व्यापारजनकत्वमात्रोक्तौ कालादावतिव्याप्तिः। अत उभयोरुपादानम्।

२३. यत्समवेतं कार्यमुत्पद्यते तत्समवायिकारणम्।

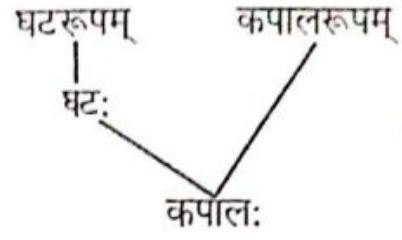
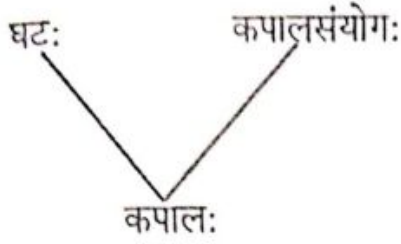
घटात्मकं कार्यं कपाले समवायसम्बन्धेन वर्तमानं सद् उत्पद्यते तस्मात् कपालो
घटस्य समवायिकारणं भवति।

२४. कार्येण कारणेन वा सहैकस्मिन्नर्थे समवेतत्वे सति कारणत्वमसमवायि- कारणस्य लक्षणम्।

कार्येण घटेन सहैकस्मिन्नधिकरणे कपाले समवेतं सत् कारणं कपालसंयोगः। स

कामातुराणां न भयं न लज्जा।

एव घटस्याऽसमवायिकारणं भवति। एवं घटरूपात्मककार्यस्य कारणेन घटेन सहैकस्मिन्नर्थे कपाले समवेतं सत् कारणं कपालरूपं भवति। तदेव घटरूपस्य असमवायिकारणं भवति।

२५. समवायिकारणभिन्नत्वे सति असमवायिकारणभिन्नत्वे सति कारणत्वं निमित्तकारणस्य लक्षणम्।

घटनिमित्तकारणीभूते दण्डे समवायिकारणभिन्नत्वस्य असमवायिकारणभिन्नत्वस्य कारणत्वस्य च विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

(त्रिविधकारणलक्षणानां विशेषविवेचनमस्मदीयन्यायप्रवेशिकायां द्रष्टव्यम्)

२६. कार्यत्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितकारणताश्रयत्वं साधारणकारणस्य लक्षणम्।

कालेश्वरादीनि कार्यमात्रं प्रति कारणानि भवन्ति, अतस्तेषु साधारणकारणत्वं विद्यते। अत्र च कार्यत्वावच्छिन्नकार्यता = यावत्कार्यनिष्ठकार्यता, तादृशकार्यतानिरूपितकारणता = कालादिनिष्ठकारणता, तदाश्रयत्वस्य कालादौ विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

२५. कार्यत्वाऽतिरिक्तधर्मावच्छिन्नकार्यतानिरूपितकारणताश्रयत्वमसाधारणकारणस्य लक्षणम्।

घटं प्रति दण्डः कारणं भवतीति घटनिष्ठकार्यतानिरूपितकारणता दण्डे विद्यतेऽतो दण्डेऽसाधारणकारणता विद्यते। तथा चात्र कार्यत्वातिरिक्तो धर्मो घटत्वम्, तादृशघटत्वावच्छिन्नकार्यता = घटनिष्ठकार्यता, तन्निरूपितकारणता = दण्डनिष्ठकारणता तदाश्रयत्वस्य दण्डे विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः।

२८. कार्यानुकूलधर्मविघटकत्वं प्रतिबन्धकस्य लक्षणम्।

प्रतिबन्धक-(चन्द्रकान्तमणि)-सत्त्वे वह्निना दाहो न जन्यते। तत्र मणिना वह्नौ विद्यमाना दाहजनिका शक्तिर्नाश्यते इति कल्प्यते। तथा च कार्यं = दाहः, तदनुकूलो (तज्जनको) धर्मो वह्नौ विद्यमाना शक्तिः, तद्विघटको मणिः, तादृशविघटकत्वस्य मणौ विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। इदं लक्षणं वह्नौ दाहानुकूला शक्तिर्विद्यते मणिना शक्तिर्नाश्यत इति स्वीकर्तृणां मते। नैयायिकानां मते तु मण्यभावस्य कारणत्वस्वीकारेणैव निर्वाहे वह्नौ दाहानुकूलशक्तेरस्वीकारेण तन्मतानुसारं लक्षणान्तरं क्रियते। कारणीभूताभावप्रतियोगित्वं

पापं तापं च दैन्यं च हरेत्सज्जनसङ्गतिः।

प्रतिबन्धकस्य लक्षणमिति। तथा चात्र दाहं प्रति मण्यभावस्य कारणत्वेन कारणीभूताभावः
= मण्यभावः, तत्प्रतियोगित्वस्य मणौ विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः।

२९. प्रतिबन्धकसत्त्वे कार्यजनकत्वमुत्तेजकस्य लक्षणम्।

चन्द्रकान्तमणिसत्त्वे वह्निना दाहो न जन्यते। किन्तु सूर्यकान्तमण्याऽनयने चन्द्रकान्त-
मणिसत्त्वेऽपि दाहो जन्यते। तथा च प्रतिबन्धकसत्त्वे कार्यजनकत्वरूपलक्षणस्य सूर्यकान्तमणौ
सत्त्वेन लक्षणसमन्वयः।

३०. बहिरिन्द्रियाऽजन्यत्वे सति संस्कारजन्यत्वे सति ज्ञानत्वं स्मृतेर्लक्षणम्।

प्रथममिन्द्रियार्थसन्निकर्षादिनाऽनुभवो जायते। तेनाऽनुभवेनाऽत्मनि भावनाख्यसंस्कार
उत्पद्यते। स च संस्कार उद्बोधकसहकारेण स्मृतिं जनयति। स्मृतौ बहिरिन्द्रियाणां कारणत्वं
न भवति। तथा च स्मृतौ बहिरिन्द्रियाऽजन्यत्वस्य, संस्कारजन्यत्वस्य, ज्ञानत्वस्य च
विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः। ज्ञानत्वमात्रकथनेऽनुभवेऽतिव्याप्तिरतः संस्कारजन्यत्वविशेषणम्।
अनुभवे संस्कारजन्यत्वाभावान्नातिव्याप्तिः। ननु तथापि प्रत्यभिज्ञायामतिव्याप्तिः। (तत्तेदन्तावगाहि
ज्ञानं प्रत्यभिज्ञा।) यथा चैत्रेण कदाचिद् एकोऽश्वो दृष्टः। पुनस्तमेवाश्वं दृष्ट्वा “सोऽयमश्वः”
इति ज्ञानं तस्य जायते। ज्ञानेऽस्मिन् तत्तायाः, इदन्तायाश्चावगाहनादिदं ज्ञानं प्रत्यभिज्ञा
कथ्यते। तत्र च तत्तांशे संस्कारो हेतुः। इदन्त्वांशे बहिरिन्द्रियं हेतुः। तथा च प्रत्यभिज्ञायां
संस्कारजन्यत्वस्य ज्ञानत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्याप्तिः। अतो बहिरिन्द्रियाऽजन्यत्वविशेषणम्।
प्रत्यभिज्ञायान्तु बहिरिन्द्रियजन्यत्वस्य विद्यमानत्वात्नातिव्याप्तिः। ज्ञानत्वपदानुपादाने च ध्वंसं
प्रति प्रतियोगिनः कारणत्वात् संस्कारध्वंसं प्रति संस्कारस्य कारणत्वेन संस्कारध्वंसे
संस्कारजन्यत्वस्य बहिरिन्द्रियाऽजन्यत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्याप्तिरतो ज्ञानत्वपदोपादानम्।
ध्वंसे च ज्ञानत्वाभावान्नातिव्याप्तिः। संस्कारजन्यत्वपदानुपादाने तु नित्यज्ञाने
बहिरिन्द्रियाऽजन्यत्वस्य ज्ञानत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्याप्तिः। तदुपादाने चेश्वरज्ञाने संस्कार-
जन्यत्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

३१. स्मृतिभिन्नत्वे सति ज्ञानत्वमनुभवस्य लक्षणम्।

ज्ञानं द्विविधं भवति स्मृतिरनुभवश्च। तथा चानुभवे स्मृतिभिन्नत्वस्य ज्ञानत्वस्य च
विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः। विशेषणमात्रोपादाने स्मृतिभिन्ने घटादावतिव्याप्तिः। ज्ञानत्वमात्रोक्तौ
च स्मृतावतिव्याप्तिः।

३२. तद्विशेष्यकत्वे सति तत्प्रकारकत्वे सति अनुभवत्वं प्रमाया लक्षणम्।

यथार्थानुभवः प्रमेति कथ्यते। पुरोवर्तिनं रजतं दृष्ट्वा इदं रजतमिति यज्ज्ञानं जायते
तज्ज्ञानं प्रमा भवति। ज्ञानेऽस्मिन् रजतत्वं प्रकारः, रजतं विशेष्यम्। “तत्पदेन प्रकारीभूतो

आत्मानं स न जानाति यो न जानाति संस्कृतम्।

लक्षणसमन्वयप्रकरणम्

धर्मो धर्तव्यः”। तथा चेदं रजतमिति ज्ञाने रजतत्ववद्रजतविशेष्यकत्वस्य रजतत्वप्रकारकत्वस्य अनुभवत्वस्य च विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। तद्वद्विशेष्यकत्वपदानुपादाने चाऽयथार्थानुभवेऽतिव्याप्तिः। तथाहि- पुरोवर्तिशुक्तिं दृष्ट्वा इदं रजतमिति यज्ज्ञानं जायते तज्ज्ञानमयथार्थानुभवो भवति। ज्ञानेऽस्मिन् रजतत्वं प्रकारः शुक्तिर्विशेष्या वर्तते। तथा चात्र तत्पदग्राह्यरजतत्वप्रकारकत्वस्य अनुभवत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्याप्तिः। तद्वद्विशेष्यकत्वपदोपादाने च रजतत्ववद्रजतविशेष्यकत्वस्य ज्ञानेऽस्मिन् विरहान्नातिव्याप्तिः। तत्प्रकारकत्वपदानुपादाने रजतत्वप्रकारकशुक्तिविशेष्यकाऽयथार्थानुभवेऽतिव्याप्तिः। तथाहि- तत्प्रकारकत्वपदानुपादाने “तत्पदेन प्रकारीभूतो धर्मो धर्तव्यः” इति नियमाऽलाभेन तत्पदेन शुक्तित्वं गृह्यते। तथा च शुक्तित्ववत्शुक्तिविशेष्यकत्वस्य, अनुभवत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्याप्तिः। तत्प्रकारकत्वपदोपादाने च तत्पदग्राह्यरजतत्वप्रकारकत्वस्य विद्यमानत्वेऽपि रजतत्ववद्रजतविशेष्यकत्वाभावान्नातिव्याप्तिः। अनुभवत्वपदानुपादाने तु यथार्थानुभवजन्ये यथार्थस्मृतौ तद्वद्विशेष्यकत्वस्य तत्प्रकारकत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्याप्तिः। तदुपादाने च स्मृतावनुभवत्वाभावान्नातिव्याप्तिः। न च तथापि पुरोवर्तिनं रङ्गं रजतञ्च दृष्ट्वा इमे रजतरङ्गे इत्याकारको योऽयथार्थानुभवो जायते तत्रातिव्याप्तिः। ज्ञानेऽस्मिन् रङ्गं रजतञ्चेति द्वयं विशेष्यम्, रजतत्वं रङ्गत्वञ्चेति द्वयं प्रकारः। अत्र च रङ्गांशे रजतत्वावगाहनेन, रजतांशे च रङ्गत्वावगाहनेन भ्रमत्वम्। तथा चात्र तत्पदेन रजतत्वग्रहणे रजतत्ववद्रजतविशेष्यकत्वस्य रजतत्वप्रकारकत्वस्य अनुभवत्वस्य च विद्यमानत्वादेवं तत्पदेन रङ्गत्वग्रहणे रङ्गत्ववद्रङ्गविशेष्यकत्वस्य रङ्गत्वप्रकारकत्वस्य अनुभवत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्याप्तिः। तद्वारणाय लक्षणेऽस्मिन् परिष्कारः कर्तव्यः। तथा च तद्वन्निष्ठविशेष्यतानिरूपिततन्निष्ठप्रकारताशाल्यनुभवत्वं यथार्थानुभवस्य लक्षणम्। तथा च तत्पदेन रजतत्वग्रहणे रजतत्ववद्रजतनिष्ठविशेष्यतानिरूपिता रजतत्वनिष्ठप्रकारता नास्ति, किन्तु रजतनिष्ठविशेष्यतानिरूपिता रङ्गत्वनिष्ठप्रकारता विद्यते। एवं तत्पदेन रङ्गत्वग्रहणे रङ्गत्ववद्रङ्गनिष्ठविशेष्यतानिरूपिता रङ्गत्वनिष्ठा प्रकारता नास्ति, किन्तु रङ्गनिष्ठविशेष्यतानिरूपिता रजतत्वनिष्ठप्रकारता विद्यते। इत्यञ्चाऽयथार्थानुभवे लक्षणाऽगमनान्नातिव्याप्तिः।

३३. तदभाववद्विशेष्यकत्वे सति तत्प्रकारकत्वे सति अनुभवत्वं भ्रमस्य लक्षणम्।

अयथार्थानुभवो भ्रम इति कथ्यते। पुरोवर्तिशुक्तिं दृष्ट्वा इदं रजतमिति यज्ज्ञानं जायते तद्भ्रमो भवति। ज्ञानेऽस्मिन् रजतत्वं प्रकारः शुक्तिर्विशेष्या वर्तते। तत्पदेन प्रकारीभूतो धर्मो धर्तव्यः। तथा च तत्पदग्राह्यरजतत्वाभाववत्शुक्तिविशेष्यकत्वस्य रजतत्वप्रकारकत्वस्य अनुभवत्वस्य च विद्यमानत्वान्नलक्षणसमन्वयः। तदभाववद्विशेष्यकत्वपदानुपादाने इदं रजतमिति यथार्थानुभवे रजतत्वप्रकारकत्वस्य अनुभवत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्याप्तिः। तदुपादाने

न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति।

तु तत्र रजतत्वाभाववद्विशेष्यकत्वाभावाज्जातिव्यापितः। तत्प्रकारकत्वपदानुपादाने "तत्पदेन प्रकरोभूतो धर्मो धर्मव्यः" इति नियमाऽन्वयेन इदं रजतमिति यथार्थानुभवे तत्पदेन शुक्तित्वं गृहीत्वा शुक्तित्वाभाववद्विशेष्यकत्वस्य अनुभवत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्यापितः। तदुपादाने च तत्पदमाह्वरजतत्वाभाववद्विशेष्यकत्वाभावाज्जातिव्यापितः। पुनश्च रज्जरजतयोः इमे रज्जरजते इति यथार्थानुभवे तत्पदमाह्वरजतत्वाभाववद्विशेष्यकत्वस्य रजतत्वप्रकारकत्वस्य अनुभवत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्यापितः। इत्यत्र तदभाववत्प्रतिष्ठविशेष्यतानिरूपिततत्रिष्ठ-प्रकारताशास्त्रानुभवत्वमयद्यथार्थानुभवस्य लक्षणमिति परिष्करणीयम्। तथा चोक्त-सम्बन्धसम्बन्धाने तत्पदमाह्वरजतत्वाभाववद्विशेष्यकत्वानिरूपिता रजतत्वनिष्ठप्रकारता नास्ति, एवं रजतत्वाभाववद्विशेष्यकत्वानिरूपिता रजतत्वनिष्ठप्रकारता नास्ति। तथा च नातिव्यापितः।

३४. भ्रमभ्रजत्वे सति इन्द्रियार्थसन्निकर्षजन्यत्वे सति ज्ञानत्वं प्रत्यक्षप्रमाया लक्षणम्।

घटेन सह चक्षुःसन्निकर्षे जाते सति "अयं घटः" इति वक्ष्यानं जायते तत्र भ्रमभ्रजत्वस्य इन्द्रियार्थसन्निकर्षजन्यत्वस्य ज्ञानत्वस्य च विद्यमानत्वात्लक्षणसमन्वयः। भ्रमभ्रजत्वपदानुपादाने रज्ज्वा सह चक्षुःसन्निकर्षेणोत्पत्ते "अयं सर्पः" इति ज्ञाने इन्द्रियार्थसन्निकर्षजन्यत्वस्य ज्ञानत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्यापितः। तदुपादाने च तत्र भ्रमभ्रजत्वाभावाज्जातिव्यापितः। भ्रमभ्रजत्वे सति ज्ञानत्वमित्येवोक्तौ च अनुमित्वादावतिव्यापितः। इन्द्रियार्थसन्निकर्षजन्यत्व-पदोपादाने च अनुमित्वादी तदभावज्जातिव्यापितः। ज्ञानत्वपदानुपादाने च इन्द्रियार्थसन्निकर्ष-ध्वंसेऽतिव्यापितः। तदुपादाने तु ध्वंसे ज्ञानत्वाभावाज्जातिव्यापितः।

३५. परामर्शजन्यत्वे सति ज्ञानत्वमनुमितेर्लक्षणम्।

पर्वते धूमदर्शनानन्तरं व्यापितस्मरणं जायते ततः परामर्शः ततोऽनुमितिर्जायते। तथा चानुमितौ परामर्शजन्यत्वस्य ज्ञानत्वस्य च विद्यमानत्वात्लक्षणसमन्वयः। ज्ञानत्वमात्रोक्तौ प्रात्यक्षत्वादतिव्यापितः। परामर्शजन्यत्वमात्रोक्तौ परामर्शध्वंसेऽतिव्यापितरत उभयोरुपादानम्। ननु "वह्निव्याप्यधूमवानयं पर्वतः" इत्याकारकपरामर्शानन्तरं जायमाने "वह्निव्याप्यधूमवानयं पर्वत इत्याकारकज्ञानवानयम्" इति परामर्शस्य प्रात्यक्षात्मकानुभवसाये परामर्शजन्यत्वस्य ज्ञानत्वस्य च विद्यमानत्वादतिव्यापितः। तद्वरणाय हेत्वविषयकत्वविशेषणोपादानं क्रियते। तथा च हेत्वविषयकत्वे सति परामर्शजन्यत्वे सति ज्ञानत्वमनुमितेर्लक्षणमिति। परामर्शस्य हेतुविषयकतया परामर्शाऽनुभवसायेऽपि हेतुविषयकत्वं भवत्येव। (व्यवसाये ये विषया भवन्ति ते सर्वेऽनुभवसायस्यापि विषया भवन्ति।) तथा च परामर्शानुभवसाये परामर्शजन्यत्वस्य ज्ञानत्वस्य च विद्यमानत्वेऽपि हेत्वविषयकत्वाभावाज्जातिव्यापितः। ननु तथापि कदापि कस्यचिद् "वह्निव्याप्यधूमवानयं पर्वतः" इत्याकारकपरामर्शानन्तरं "धूमवत्पर्वतो वह्निमान्"

सा विद्या या विद्युक्त्वे।

इति हेतुविषयिण्यनुमितिर्जाता, तादृशानुमितौ हेत्वविषयकत्वाभावात् व्यापितमिति चेन्न, अनुमितेर्लक्षणानन्तरं क्रियते। व्यापितज्ञानकरणकत्वे सति ज्ञानत्वमनुमितेर्लक्षणमिति। तथा चानुमितेरसाधारणकरणत्वान् परामर्शात्मकव्यापारजन्यकत्वस्य व्यापितज्ञानेऽनुमितिकरणत्वं विद्यते। इत्यत्रानुमितौ व्यापितज्ञानकरणकत्वस्य ज्ञानत्वस्य च विद्यमानत्वात्लक्षणसमन्वयः।

३६. सादृश्यज्ञानकरणकत्वे सति ज्ञानत्वमुपमितेर्लक्षणम्।

कश्चन पुरुषः केनचिद् "गोसदृशो गवयः" इति वाक्यं श्रुत्वा वनं गतस्तत्र गवयं दृष्ट्वा "गोसदृशोऽयम्" इत्याकारकं सादृश्यज्ञानं जायते। ततश्च "गोसदृशो गवयः" इति वाक्यार्थं स्मरति। ततश्च "अयं गवयपदवाच्यः" इति ज्ञानमुत्पद्यते तदेवोपमितिः कथ्यते। तथा चोपमितौ सादृश्यज्ञानं करणम्, अतिदेशवाक्यार्थस्मरणं व्यापारः। इत्यत्रोपमितौ सादृश्यज्ञानकरणकत्वस्य ज्ञानत्वस्य च विद्यमानत्वात्लक्षणसमन्वयः।

३७. पदज्ञानकरणकत्वे सति ज्ञानत्वं शाब्दबोधस्य लक्षणम्।

'ग्रामं गच्छति' इत्यादिवाक्योच्चारणानन्तरं 'ग्राम, अम्, गम्, ति', इत्यादिपदानां ज्ञानं जायते। ततः शक्तिज्ञानसहकारेण तत्तत्पदज्ञानाधीनपदार्थोपस्थितिर्जायते। ततश्चोपस्थितपदार्थानां परस्परसंसार्वगाहिज्ञानं जायते, तदेव शाब्दबोधः कथ्यते। तथा च शाब्दबोधे पदज्ञानं करणम्, पदज्ञानाधीनपदार्थोपस्थितिर्व्यापारः। इत्यत्र शाब्दप्रमायां पदज्ञानकरणकत्वस्य ज्ञानत्वस्य च विद्यमानत्वात्लक्षणसमन्वयः।

३८. प्रमाकरणत्वं प्रमाणस्य लक्षणम्।

प्रत्यक्षानुमित्युपमितिशब्दभेदेन चतुर्धा प्रमा भवन्ति। तत्करणानि प्रत्यक्षानुमानोपमान-शब्दभेदेन चत्वारि भवन्ति। इमान्येव प्रमाणपदवाच्यानि। तथा च प्रत्यक्षादिप्रमाणेषु प्रमाकरण-त्वस्य विद्यमानत्वात्लक्षणसमन्वयः।

३९. प्रात्यक्षप्रमाकरणत्वं प्रात्यक्षप्रमाणस्य लक्षणम्।

प्रत्यक्षप्रमायामिन्द्रियार्थसन्निकर्षो व्यापारः, इन्द्रियश्च करणं भवति। तथा च प्रत्यक्ष-प्रमाकरणत्वादिन्द्रियाणि एव प्रात्यक्षप्रमाणपदवाच्यानि भवन्ति। इत्यत्रेन्द्रियात्मकप्रत्यक्षप्रमाणे प्रात्यक्षप्रमाकरणत्वस्य विद्यमानत्वात्लक्षणसमन्वयः।

४०. अनुमितिकरणत्वमनुमानस्य लक्षणम्।

अनुमितौ परामर्शो व्यापारः, व्यापितज्ञानञ्च करणं भवति। अनुमितिकरणत्वकदेव व्यापितज्ञानमनुमानपदवाच्यं भवति। तथा चानुमानेऽनुमितिकरणत्वस्य विद्यमानत्वात्लक्षण-समन्वयः।

विद्युत्तारागस्य गृहं तपोवनम्।

४१. उपमितिकरणत्वात्प्रमाणस्य लक्षणम्।

उपमितौ अतिरेकज्यादर्शनस्य व्यापारः, सादृश्यज्ञानञ्च करणं भवति। उपमितिकरण-
त्वादेव सादृश्यज्ञानमुपमानपदवाच्यं भवति। तथा चोपमाने उपमितिकरणत्वस्य विद्यमान-
त्वाल्लक्षणसमन्वयः।

४२. शाब्दप्रमाणकारणत्वं शाब्दप्रमाणस्य लक्षणम्।

शाब्दकोषे पदज्ञानधीनपदार्थोपर्यवर्तिव्यापारः पदज्ञानञ्च करणं विद्यते। शाब्दबोधकरण-
त्वादेव पदज्ञानं शाब्दप्रमाणपदवाच्यं भवति। तथा च शाब्दप्रमाणे शाब्दप्रमाणकरणात्त्वस्य
विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः।

४३. व्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मताज्ञानत्वं परामर्शस्य लक्षणम्।

हेतोः पक्षेण सह सम्बन्धावगाहिसिद्धिः पक्षधर्मताज्ञानं कथ्यते। एवं यस्मिन्ज्ञाने व्याप्तिः
प्रकारतया भासते तद् व्याप्तिप्रकारकं ज्ञानं कथ्यते। यथा पर्वते वह्निमान् धूमादित्यनुमान-
प्रयोगस्य हेतुः “वह्निव्याप्यो धूमः” इति “व्याप्तिज्ञानं “धूमवान् पर्वतः” इति च पक्षधर्मताज्ञानम्।
तथा च “वह्निव्याप्यधूमवान् पर्वतः” इति परामर्शे व्याप्तिः प्रकारतया भासते किञ्च पक्षे
हेतोः सम्बन्धोऽपि भासते इति तज्ज्ञाने व्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मताज्ञानत्वस्य विद्यमानत्वाल्लक्षण-
समन्वयः।

४४. साहचर्यानिवयो व्याप्तिः।

साहचर्यानिवयो व्याप्तौ स्वरूपम्, लक्षणन्तु व्याप्यस्य। तत्र साहचर्यानिवयो नाम
सामानाधिकरण्यानिवयः। यथा धूमो वह्निर्हेतुस्मात्साधिकरणे पर्वतादौ वर्तते इति, धूमसामानाधि-
करणत्वं वह्नी, वह्निस्सामानाधिकरणत्वं धूमे वर्तते। तत्र धूमस्य यावदाधिकरणे वह्निर्वर्तते,
किन्तु वह्नेर्वादाधिकरणे धूमो नास्तीति सामानाधिकरण्यानिवयो धूम एव वर्तते। इत्यञ्च धूमे
सामानाधिकरण्यानिवयमरूपव्याप्तौ वर्तमानत्वाद् भवति तस्य वह्निव्याप्यत्वम्। सामानाधिकरण्य-
निवयश्च साध्याभाववदवृत्तिव्याप्तिरूपम्।
(व्याप्तिर्लक्षणसमन्वयप्रकारस्तु अस्मदीयन्यायप्रवेशिकायां द्रष्टव्यः।)

४५. अन्यप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वे सति व्यतिरेकप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वमन्वयव्यतिरेकिणो
लक्षणम्।

पर्वतो वह्निमान् धूमादित्यत्र धूमोऽन्यव्यतिरेकिर्लक्षणं वर्तते। तत्र “यत्र यत्र धूमस्तत्र
तत्रानिर्वाया महानसम्” इत्यन्वयव्याप्तिर्विद्यते। एवं “यत्र यत्र वह्निभावस्तत्र तत्र धूमाभावो
यथा जलद्वन्द्वः” इति व्यतिरेकव्याप्तिरपि विद्यते। इत्यञ्च धूमेऽन्यप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वस्य
व्यतिरेकप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वस्य च विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः।

कालस्तिष्ठति पृथगतः कचधरः केनापि नो दृश्यते।

४६. व्यतिरेकप्रयोज्यव्याप्तिशून्यत्वे सति अन्यप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वं केवलान्वयिनी
लक्षणम्।

षटोऽभिधेयः प्रमेयत्वादित्यत्र प्रमेयत्वं केवलान्वयिनिर्लक्षणं वर्तते। तत्र “यत्र यत्र
प्रमेयत्वं तत्र तत्राभिधेयत्वं यथा षटः” इत्यन्वयव्याप्तिर्विद्यते। किन्तु प्रमेयत्वस्याऽभिधेयत्वस्य
च सर्वत्र विद्यमानतया “यत्र यत्र अभिधेयत्वाभावस्तत्र तत्र प्रमेयत्वाभावः” इति व्यतिरेक-
व्याप्तिर्नास्ति। तथा च प्रमेयत्वहेतौ व्यतिरेकप्रयोज्यव्याप्तिशून्यत्वस्याऽन्यप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वस्य
च विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः। अन्यप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वमात्रोक्तौ अन्यव्यतिरेकिण्यति-
व्याप्तिस्तत्रान्वयप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वस्य सत्त्वात्। व्यतिरेकप्रयोज्यव्याप्तिशून्यत्वमात्रोक्तौ
व्याप्यभाववत्त्वस्य हेतवतिव्याप्तिः। अन्यप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वपदोपादाने चाऽसद्हेतावन्वय-
व्याप्तौर्भावान्नातिव्याप्तिः।

४७. अन्यप्रयोज्यव्याप्तिशून्यत्वे सति व्यतिरेकप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वं केवलव्यतिरेकिणो
लक्षणम्।

पृथिवी स्वैतरभिन्ना गन्धवत्त्वादित्यत्र गन्धवत्त्वं केवलव्यतिरेकिर्लक्षणं वर्तते। तत्र
गन्धवत्त्वहेतुः पृथिव्यामेव वर्तते। पक्षधर्मत्वं दृष्टान्तत्वसम्भवाद् “यत्र यत्र गन्धवत्त्वं तत्र
तत्र स्वैतरभेदः” इति अन्यव्याप्तिर्नास्ति। किन्तु “यत्र यत्र स्वैतरभेदाभावस्तत्र तत्र
गन्धवत्त्वाभावो यथा जलम्” इति व्यतिरेकव्याप्तिर्विद्यते। तथा च गन्धवत्त्वहेतावन्वय-
प्रयोज्यव्याप्तिशून्यत्वस्य व्यतिरेकप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वस्य च विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः।
व्यतिरेकप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वमात्रोक्तावन्वयव्यतिरेकिण्यतिव्याप्तिस्तत्रोपर्यव्याप्तौ सत्त्वात्। अन्य-
प्रयोज्यव्याप्तिशून्यत्वमात्रोक्तौ व्याप्यभाववत्त्वस्य हेतावतिव्याप्तिः। विशेष्यदलोपादाने चासद्हेतौ
व्यतिरेकप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वाभावान्नातिव्याप्तिः।

४८. व्याप्तिपक्षधर्मतावत्त्वं सद्हेतोर्लक्षणम्।

यस्मिन्हेतौ व्याप्तिः पक्षधर्मता च विद्यते स सद्हेतुः कथ्यते। यथा “पर्वतो वह्निमान्
धूमाद्” इत्यत्र धूमहेतौ वह्निर्निरूपिता व्याप्तिर्विद्यते किञ्च धूमहेतोः पर्वते विद्यमानत्वात्पक्षधर्मताऽपि
विद्यते इति धूमात्मकसद्हेतौ व्याप्तिपक्षधर्मतावत्त्वस्य विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः।

४९. व्याप्तिपक्षधर्मत्वाभाववत्त्वमसद्हेतोर्लक्षणम्।

यस्मिन्हेतौ व्याप्तिः पक्षधर्मता वा नास्ति सोऽसद्हेतुः कथ्यते। यथा पर्वतो वह्निमान्
प्रमेयत्वादित्यत्र प्रमेयत्वहेतौ पक्षधर्मत्वस्य विद्यमानत्वेऽपि व्याप्तिर्नास्तीति तस्याऽसद्हेतुत्वम्।
अयोगोक्तं वह्निमद् धूमादित्यत्र च धूमहेतौ वह्निव्याप्तौर्विद्यमानत्वेऽपि पक्षधर्मत्वाभावात्
तस्याऽसद्हेतुत्वम्।

धक्त्या तुष्यति केवलं न च गणैर्भक्तिप्रियो भाषयः।

५०. पञ्चावयवाक्यसमुदायत्वं न्यायस्य लक्षणम्।

प्रतिशाहेतूदाहरणोपनयनिगमनानि पञ्चावयवाः सन्ति। तेषु प्रत्येकं प्रतिज्ञादिकमवयवपदवाच्यं भवति। पञ्चानामवयववाक्यानां समुदायश्च न्यायः कथ्यते। तथा च न्याये पञ्चावयवाक्यसमुदायत्वस्य विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः।

५१. प्रतिज्ञाद्यन्वतमत्वमवयवस्य लक्षणम्।

प्रतिज्ञाद्यन्वतमत्वं नाम प्रतिज्ञादिभिन्नमत्त्वम्। प्रतिज्ञादिभिन्ना षट्पदादयः, तद्विन्नत्वस्य प्रतिज्ञाद्यवयवेषु विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः।

५२. न्यायाऽप्रयोज्यत्वे सति अनुमानत्वं स्वार्थानुमानस्य लक्षणम्।

यदनुमानं स्वानुमितिं प्रति कारणं भवति तत् स्वार्थानुमानं कथ्यते। अत्र पञ्चावयववाक्यसमुदायरूपस्य न्यायस्य प्रयोजकत्वं नास्ति। अतः स्वार्थानुमाने न्यायाऽप्रयोज्यत्वस्य अनुमानत्वस्य च विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः। अनुमानत्वमात्रेणैव परार्थानुमानेऽतिव्याप्तिः। न्यायाऽप्रयोज्यत्वमात्रेणैव षट्पदावतिव्याप्तिरत उभयोःपदयोरेषादानम्।

५३. न्यायप्रयोज्यत्वे सति अनुमानत्वं परार्थानुमानस्य लक्षणम्।

यदनुमानं परस्याऽनुमितिं प्रति कारणं भवति तत् परार्थानुमानं कथ्यते। पञ्चावयववाक्यश्रवणानन्तरं परार्थानुमानमुत्पद्यत इति परार्थानुमाने न्यायस्य प्रयोजकत्वं विद्यते। तथा च परार्थानुमाने न्यायप्रयोज्यत्वस्य अनुमानत्वस्य च विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः।

५४. सिषाधायिषाविरहविशदिसिद्ध्यभावः पक्षता।

पर्वतो वह्निमान् धूमादित्यत्र यदा सिषाधायिषा नास्ति सिद्धिश्च न विद्यते तत्र सिषाधायिषाविरहः। तत्र सिषाधायिषाविरहसिद्ध्यभावः सत्त्वादिनुमितिर्जायते।

५५. अनुमितितत्करणाभ्यान्वतरप्रतिबन्धकयथार्थज्ञानविषयत्वं हेत्वाभासस्य लक्षणम्।

हेत्वाभासज्ञानमनुमितितत्करणाभ्यान्वतरं प्रतिबन्धाति। तथा च अनुमितितत्करणाभ्यान्वतरप्रतिबन्धकयथार्थज्ञानं हेत्वाभासज्ञानं, तद्विषयत्वस्य हेत्वाभासे सत्त्वाल्लक्षणसमन्वयः। (पक्षताहेत्वाभासाविषयकं विशेषविवरणमस्मदीयन्यायप्रवेशिकायां द्रष्टव्यम्।)

५६. यत्पदे यत्पदप्रकारकरणव्यतिरेकप्रयुक्तशाब्दबोधजनकत्वाभावः तत्पदे तत्पदवत्त्वमाकाङ्क्षा।

तत्पदवत्त्वमाकाङ्क्षा।

षट्पदं कर्मत्वमिति शाब्दबोधं प्रति अब्यवहितोत्तरत्वसम्बन्धेन षट्पदवद् अप्पदिमिति ज्ञानं कारणं भवति। तत्र अप्पदे षट्पदप्रकारकरणव्यतिरेकप्रयुक्तशाब्दबोधं षट्पदं कर्मत्वमित्यकारक-परोपकाराय सतां विभूतयः।

शाब्दबोधजनकत्वाभावे वर्तते इति अप्पदे षट्पदवत्त्वज्ञानमर्थाद् अब्यवहितोत्तरत्वसम्बन्धेन षट्पदवद्पदिमिति यज्ज्ञानं तदेवाकाङ्क्षाज्ञानं तच्च शाब्दबोधे कारणं भवति।

५७. बाधाभावो योग्यता।

एकपदार्थस्याऽपपदार्थे बाधज्ञाने सति शाब्दबोधो न जायते। यथा वह्निना सिञ्चतीत्यत्र वह्निकरणकत्वस्य सेवनपदार्थे बाधज्ञानसत्त्वात् शाब्दबोधः। जलेन सिञ्चतीत्यत्र तु सेवनपदार्थे जलकरणकत्वस्य बाधाभावरूपयोग्यताज्ञानसत्त्वात्शाब्दबोधः।

५८. पदानामविलम्बेनोच्चारणं सन्निधिः।

विलम्बेनोच्चारितपदैः शाब्दबोधो न जायते। तथा च शाब्दबोधे पदानामविलम्बेनोच्चारणरूपं सन्निधिज्ञानमपि कारणं भवति।

५९. अर्थस्मृत्यनुकूलपदपदार्थसम्बन्धत्वं शक्तेर्लक्षणम्।

“अस्मात्पदाद्यमर्थो बोद्धव्यः” अथवा “इदं पदिममर्थं बोधयतु” इत्याकारकेष्वेव शक्तिः। सा च पदपदार्थसम्बन्धरूपा, अर्थस्मरणे कारणञ्च। तथा चार्थस्मृत्यनुकूलपदपदार्थसम्बन्धत्वस्य शक्तौ विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः।

६०. निरूपकतासम्बन्धेन शक्तिमत्त्वं शक्तस्य लक्षणम्।

शक्तेः पदपदार्थसम्बन्धतया सम्बन्धस्य च द्विष्टतया शक्तिः पदे अर्थे च तिष्ठति। सा च शक्तिः पदे निरूपकतासम्बन्धेन तिष्ठति। शक्तिमत्पदमेव शक्तिमित्युच्यते। तथा च शक्तपदे निरूपकतासम्बन्धेन शक्तिमत्त्वस्य विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः।

६१. विषयतासम्बन्धेन शक्तिमत्त्वं शक्तस्य लक्षणम्।

शक्तेर्निरूपकं पदं भवति, किञ्च शक्तेर्विषयोऽर्थो भवति। तथा च शक्तिर्विषयतासम्बन्धेनऽर्थे तिष्ठति। शक्तिमत्पदार्थ एव शक्त्य इत्युच्यते। तथा च शक्त्येऽर्थे विषयतासम्बन्धेन शक्तिमत्त्वस्य विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः।

६२. शक्त्यसम्बन्धो लक्षणा।

“गंगायां घोषः” इत्यत्र गंगापदार्थे भगीरथश्चरन्तानावाच्यन्नजलप्रवाहे घोषस्य तात्पर्यानुपपत्त्या गंगापदार्थप्रवाहसम्बन्धस्य तीरे गृहीतत्वात् गंगापदस्य तीरे लक्षणा भवति। तथा च गंगायां घोष इति वाक्यात् तीरवृत्तिर्घोष इति शाब्दबोधो जायते।

६३. लक्ष्यतावच्छेदकरूपेण लक्ष्यमात्रबोधप्रयोजिका लक्षणा जहल्लक्षणा।

गंगायां घोष इत्यत्र गंगापदलक्ष्यतावच्छेदकीभूततीरत्वेन रूपेण तीरमात्रस्य बोधो भवतीति गंगायां घोष इत्यत्र जहल्लक्षणा।

आलस्य हि मनुष्याणां शरीरस्यो महान् रिपुः।

६४. लक्ष्यतावच्छेदकरूपेण लक्ष्यशक्तयोर्भेदबोधप्रयोजिका लक्षणा अजहल्लक्षणा। कोकेष्यो दधि रक्ष्यतामित्यत्र काकपदस्य लक्ष्यं दध्नुपघातकम्। तथा च तत्र दध्नुपघातकत्वेन रूपेण शक्यस्य काकस्य, लक्ष्यस्य कोकेरस्य च बोधो जायत इति कोकेष्यो दधि रक्ष्यतामित्यत्राऽजहल्लक्षणा।

६५. शक्यतावच्छेदकपरित्यागेन व्यक्तिमात्रबोधप्रयोजिका लक्षणा अजहल्लक्षणा।

तत्त्वमीत्यत्र तत्त्वार्थः सर्वज्ञत्वविशिष्टचैतन्यम्। त्वंत्वार्थः किञ्चिज्ज्ञत्वविशिष्ट-चैतन्यम्। तत्र सर्वज्ञत्वकिञ्चिज्ज्ञत्वयोर्भेदाद् अभेदान्वयोऽनुपपन्नः। अतो अजहल्लक्षणाया शक्यतावच्छेदकयोः सर्वज्ञत्वकिञ्चिज्ज्ञत्वयोः परित्यागेन चैतन्यमात्रस्य बोध इति तु अद्वैत-वेदान्तपक्षः। नैयायिकानान्तु तत्र तादृशान्वयानाकाङ्क्षिततया तत्पदस्य तत्सदृशे लक्षणां स्वीकृत्य अभेदान्वयः सम्पादनीयः। “सोऽयं देवदत्तः” इत्यादावपि ततांशस्योपलक्षणविधया भानसम्भवाद् तत्र लक्षणास्वीकारोऽनावश्यक इति लक्षणेयं नैयायिकानां नाभिप्रेता इत्यवगन्तव्यम्।

६६. एकधर्मावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपित-भावाभावोभयानिष्ठप्रकारताशास्ति-ज्ञानत्वं संशयस्य लक्षणम्।

“पर्वतो वह्निमान् न वा” इत्याकारकसंशये विशेष्यः पर्वतः, विशेष्यतावच्छेदकञ्च पर्वतत्वम्। वह्नि-वह्न्यभावौ प्रकारौ। तथा च पर्वतत्वरूप-एकधर्मावच्छिन्नविशेष्यता-निरूपितवह्नितदभावोभयानिष्ठप्रकारताशास्तिज्ञानत्वस्य “पर्वतो वह्निमान् न वा” इत्याकारक-संशये विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः।

६७. मिथ्याज्ञानत्वं विपर्ययस्य लक्षणम्।

मिथ्याज्ञानं = विपरीतज्ञानम् यथा शुक्रौ इदं रजतमिति ज्ञानम् तादृशज्ञाने मिथ्याज्ञानत्वस्य विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः।

६८. व्याप्यविषयकभ्रमजन्यव्यापकविषयकभ्रमत्वं तर्कस्य लक्षणम्।

पर्वतो वह्निमान् धूमोऽस्तु वह्निर्मास्तु” इत्याकारकव्यभिचार-शङ्कयामनुमितिनं जायते। तत्र तादृशव्याभिचारशङ्कानिवृत्त्यर्थं तर्कोऽपेक्षितः। स च पर्वते यदि वह्निर्न स्यात् तर्हि धूमोऽपि न स्याद् धूमस्य वह्निजन्यत्वादित्याकारकः। अत्र वह्न्यभावस्याऽशेषेण पर्वते धूमाभावस्यारोपः क्रियते। आरोपो नाम भ्रमः। तत्र वह्न्यभावो व्याप्यः, धूमाभावश्च व्यापको वर्तते। तथा चोक्ततर्के व्याप्यविषयकभ्रमजन्यव्यापकविषयकभ्रमत्वस्य विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः। इदन्वत्र बोध्यम्। तर्के धर्मिज्ञानम्, आपाद्यव्यतिरेकनिश्चयः, आपाद्यव्याप्य-आपादकवतानिश्चयश्च कारणं भवति। तर्के आपाद्यभावोऽपि आपादकाभावस्य सिद्धिर्भवति। तर्के प्रथमदत्तमापादकं द्वितीयदत्तलक्षापादं भवति। अत्र च वह्न्यभाव आपादको

अथो घटो घोषमुपैति नूनम्।

धूमाभावलक्षापादः। तथा च पक्षे पर्वते धूमाभावभावेन (धूमेन) वह्न्यभावोऽप्यव्यय (वह्निः) सिद्धिर्भवतीति ध्येयम्।

६९. प्रत्याख्यानप्रवृत्तिप्रयोजकज्ञानविषयत्वमनुबन्धस्य लक्षणम्।

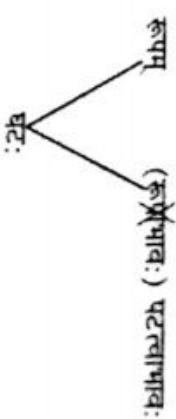
समन्व्याधिकारिविषयप्रयोजनरूपानुबन्धचतुष्टयस्य ज्ञानमन्तरा प्रत्याखयने प्रवृत्तिर्न भवति। तथा च प्रत्याखयनप्रवृत्तिप्रयोजकज्ञानमनुबन्धचतुष्टयज्ञानं तादृशज्ञानविषयत्वस्य अनुबन्धचतुष्टये विद्यमानत्वाल्लक्षणसमन्वयः।

७०. तृतीयक्षणावृत्तिध्वंसप्रतियोगित्वं क्षणिकत्वम्।

विभुविशेषगुणा ज्ञानशब्दादयः प्रथमक्षणे उत्पद्यन्ते, द्वितीयक्षणे तिष्ठन्ति, तृतीयक्षणे नश्यन्ति। तथा च तृतीयक्षणावृत्तिध्वंसः = ज्ञानादिध्वंसः, तत्रप्रतियोगित्वं ज्ञानादौ वर्तत इति ज्ञानादीनां क्षणिकत्वम्।

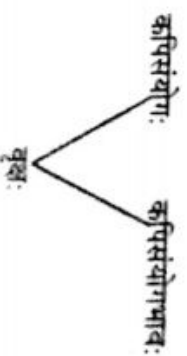
७१. स्वाधिकरणवृत्त्यन्ताभावाऽप्रतियोगित्वं व्याप्यवृत्तित्वम्।

स्वं = व्याप्यवृत्तित्वेनाभिमतं रूपादिकम्, स्वाधिकरणं घटः, तद्वृत्त्यन्ताभावो न हि रूपाभावोऽपि तु पटत्वाद्यभावः तत्रप्रतियोगित्वं पटत्वेऽप्रतियोगित्वं रूप इति रूपस्य व्याप्यवृत्तित्वम्।

७२. स्वाधिकरणवृत्त्यन्ताभावप्रतियोगित्वमव्याप्यवृत्तित्वम्।

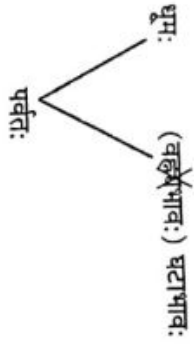
स्वम् = अव्याप्यवृत्तित्वेनाभिमतं संयोगादिकम्, स्वाधिकरणं वृक्षः तद्वृत्त्यन्ताभावः संयोगभावः (संयोगस्य वृक्षे किञ्चिदश्यावच्छेदेन विद्यमानत्वात्तदनधिकरणदेशावच्छेदेन तस्मिन्नेव वृक्षे संयोगभावो वर्तत एव) तत्रप्रतियोगित्वं संयोग इति संयोगस्याऽव्याप्यवृत्तित्वम्।

आयु दुःखं व्यये दुःखं धिगर्थाः कष्टसंज्ञयाः।

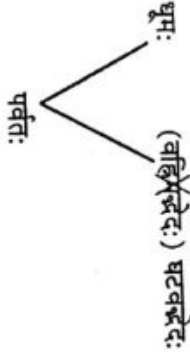
७३. तद्विच्छात्पन्नाभावप्रतियोगितानवच्छेदकधर्मवत्त्वं तद्व्यापकत्वम्।

धूमव्यापकत्वं वह्नौ वर्तते। तत्सदेनात्र व्याप्यत्वेनाभिमतो धूमः, तद्वान् पर्वतादिः, तत्रिच्छात्पन्नाभावो न हि वह्न्याभावोऽपि तु घटाद्यभावः। तत्प्रतियोगितावच्छेदकं घटत्वादिकम्, प्रतियोगितानवच्छेदको धर्मो वह्नित्वम्, तद्वत्त्वस्य वह्नौ सत्त्वात्लक्षणसमन्वयः।

तद्विच्छात्पन्नाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं तद्व्यापकत्वम्।

तत्सदेनाऽत्रापि व्याप्यत्वेनाभिमतो धूमः, तद्वान् पर्वतादिः, तत्रिच्छात्पन्नाभावो न हि “वह्निमान् न” इत्याकारकप्रतीतिसिद्धो वह्निसम्बन्धेऽपि तु घटवद्भेदः, तत्प्रतियोगितावच्छेदकं घटवत्त्वं (घटः) प्रतियोगितानवच्छेदको वह्निः, तत्त्वं वह्निविति लक्षणसमन्वयः।

७४. तद्विच्छात्पन्नाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं तद्व्यापकतावच्छेदकत्वम्।

धूमव्यापकतावच्छेदकत्वं वह्नित्वे वर्तते। तत्सदेनात्र धूमः, तद्वान् = पर्वतादिः, तत्रिच्छात्पन्नाभावो न हि वह्न्याभावोऽपि तु घटाद्यभावः, तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वं घटत्वादी, तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं वह्नित्वे इति समन्वयः।

७५. तदभाववदवृत्तित्वं तद्व्याप्यत्वम्।

वह्निव्याप्यत्वं धुमे वर्तते। तत्सदेनात्र व्यापकत्वेनाभिमतो वह्निः, तदभाववान् जलहृद्, तदवृत्तित्वं मीनादी, तदवृत्तित्वं धुमे इति लक्षणसमन्वयः।

इति लक्षणसमन्वयप्रकरणम्

एको हि दोषो गुणसन्निपाते निमज्जतीन्दोः किरणोऽप्यवह्निः।

साधर्म्यवैधर्म्यसमन्वयप्रकरणम्

१. ज्ञेयत्वादिकं द्रव्यादिसदानां साधर्म्यम्।

ज्ञेयत्वं ज्ञानविषयता सा च सर्वत्रैवाऽस्ति। यद्यप्यस्मदीयज्ञानविषयता सर्वत्र नास्ति तथापि ध्वरीयज्ञानविषयतायाः केवलान्वीर्यत्वाद् ज्ञेयत्वं सप्तपदार्थेषु वर्तते इति समन्वयः। तथैवाभिधेयत्वप्रमेयत्वाद्योऽपि बोध्याः।

२. भावत्वं द्रव्यादिषण्णां साधर्म्यम्।

द्रव्यादिसप्तपदार्थेषु सप्तमस्याभावत्वात् षण्णां भावत्वं स्फुटमेव।

३. अनेकत्वे सति भावत्वं द्रव्यादिषण्णां साधर्म्यम्।

द्रव्यादिषण्णसु अनेकत्वस्य भावत्वस्य च विद्यमानत्वात् समन्वयः। अनेकत्वमात्रोक्तौ अभावोऽतिव्याप्तिः। भावत्वमात्रोक्तौ समवायेऽतिव्याप्तिः। ननु तथापि गगनेऽव्याप्ति-स्तानेकत्वविशिष्टभावत्वविहादिति चेन्न, अनेकभाववृत्तिपदार्थविभाजकोपाधिसमन्वयस्य तदर्थत्वात्। अनेके ये भावा घटपट्टाद्विद्रव्याणि, रूपरसादिगुणाः, उल्लेखणादिकर्मणि, घटत्वपट्टत्वादिजातयः, परमाणुगता विशेषाः, तेषु वृत्तयः = वर्तमानाः पदार्थविभाजकोपाधयो = द्रव्यत्वं, गुणत्वं, कर्मत्वं, सामान्यत्वं, विशेषत्वञ्च तादृशोपाधिसमन्वयस्य सर्वास्मिन् द्रव्ये, गुणे, कर्मणि, सामान्ये विशेषे च वर्तमानत्वासमन्वयः। पदार्थविभाजकेत्यनुक्तौ अनेकभाववृत्तुपाधि-भावत्वरूपोपाधिः, तद्वत्त्वस्य समवायेऽपि सत्त्वादिव्याप्तिरतस्तदुपात्तम्।

II. समवायसम्बन्धेन सम्बन्धित्वं द्रव्यादिषण्णां साधर्म्यम्।

समवायसम्बन्धेन सम्बन्धित्वञ्च समवायप्रतियोगित्वसमवायानुयोगित्वान्वतरवत्त्वम्। द्रव्यगुणकर्मसु सत्ताजातिः समवायसम्बन्धेन वर्ततेऽतो द्रव्यगुणकर्मसु समवायाऽनुयोगित्वं वर्तते, जातौ तु समवायप्रतियोगित्वं वर्तते। विशेषपदार्थो नित्यद्रव्येषु समवायसम्बन्धेन वर्ततेऽतो विशेषे समवायप्रतियोगित्वं वर्तते। इत्यञ्च द्रव्यादिषण्णसु समवायप्रतियोगित्वाऽनुयोगित्वान्वतरवत्त्वस्य सत्त्वासमन्वयः। समवायाऽनुयोगित्वमात्रोक्तौ सामान्यविशेषयोस्तद्-भावादव्याप्तिरतः प्रतियोगित्वपदम्। समवायप्रतियोगित्वमात्रोक्तौ च नित्यद्रव्येषु परमाणुवाकाशादीनां समवायसम्बन्धेन कुत्राव्यविद्यमानत्वेन तत्र समवायप्रतियोगित्वाभावत्वाद् व्याप्तिः। अनुयोगित्वपदोपादाने च नित्यद्रव्येषु गुणादीनां समवायसम्बन्धेन वर्तमानत्वात्तत्र समवायाऽनुयोगित्वस्य विद्यमानत्वाव्याप्तिः।

सर्वस्यौषधमास्ति शास्त्रविहितं मूर्धस्य नास्त्यौषधम्।

१३. नित्याऽनित्यो भयाऽवृत्तिपदाथैव भाजकोपाधिभक्तं कर्मादिवर्तुणां साधर्म्यम्।

नित्याऽनित्यो भयाऽवृत्तिपदाथैव भाजकोपाधिः कर्मत्वं, सामान्यत्वं, विशेषत्वं, समवायत्वञ्च तद्वत्त्वस्य कर्मादिवर्तुर्बु विद्यमानत्वात्सामान्यः।

१४. नित्याऽनित्यो भयाऽवृत्तिसमवेतवृत्तिपदाथैव भाजकोपाधिभक्तं कर्मादिवर्तुणां साधर्म्यम्।

नित्याऽनित्यो भयाऽवृत्तिसमवेतवृत्तिपदाथैव भाजकोपाधिः कर्मत्वं, सामान्यत्वं, विशेषत्वञ्च तद्वत्त्वस्य कर्मादिवर्तुर्बु विद्यमानत्वात्सामान्यः। समवेतवृत्तिगुणत्वभावाद्य गुणेऽतिव्याप्तिवारणाय नित्याऽनित्यो भयाऽवृत्तिः। नित्याऽनित्यो भयाऽवृत्तिसमवायत्वभावाद्य समवायेऽतिव्याप्तिवारणाय समवेतवृत्तीति।

१५. गुणाऽवृत्ति-अन्त्यावयविसमवेतवृत्तिपदाथैव भाजकोपाधिभक्तं कर्मसामान्ययोः साधर्म्यम्।

गुणाऽवृत्तिरथ चान्त्यावयविसमवेतवृत्तिः पदाथैव भाजकोपाधिः कर्मत्वं सामान्यत्वञ्च तद्वत्त्वस्य कर्मसामान्ययोः सत्त्वात्सामान्यः। गुणवृत्तिगुणत्वभावाद्य गुणेऽतिव्याप्तिवारणाय गुणावृत्तीति। गुणावृत्तिविशेषत्वभावाद्य विशेषेऽतिव्याप्तिवारणाय अन्त्यावयविसमवेतवृत्तीति।

१६. I. सामान्यानाधिकरणत्वं सामान्यादिवर्तुणां साधर्म्यम्।

सामान्यं द्रव्यगुणकर्मसु त्रिषु वर्तते इति सामान्यानाधिकरणत्वस्य सामान्यादिवृत्तिसत्त्वात्सामान्यः।

II. समवायाऽननुयोगित्वं सामान्यादिवर्तुणां साधर्म्यम्।

सामान्याविशेषसमवायाऽभावेषु समवायसम्बन्धेन किमपि न तिष्ठति। इत्यञ्च तेषु समवायानुयोगित्वविरहात् समवायाऽननुयोगित्वं सामान्यादिवर्तुणां साधर्म्यम्।

१७. सामान्यरहितत्वे सति भावत्वं सामान्यादिवर्तुणां साधर्म्यम्।

सामान्याविशेषसमवायेषु त्रिषु सामान्यरहितत्वस्य भावत्वस्य च विद्यमानत्वात्सामान्यः। सामान्यरहितत्वमात्रेणैव भावत्वेऽतिव्याप्तिः। भावत्वमात्रेणैव द्रव्यादावतिव्याप्तिरत उभयो-रुपादानम्।

१८. सामान्यरहितत्वे सति समवेतत्वं सामान्याविशेषयोः साधर्म्यम्।

सामान्याविशेषयोः सामान्यरहितत्वस्य समवेतत्वस्य च विद्यमानत्वात्सामान्यः। द्रव्यादावतिव्याप्तिवारणाय सामान्यरहितत्वदलम्। समवायादावतिव्याप्तिवारणाय समवे-तत्वमिति।

संवायमः परमाह्नो योगिनामप्यगम्यः।

१९. अन्यद्रव्यसमवेताऽवृत्तिपदाथैव भाजकोपाधिभक्तं विशेषादिवर्तुणां साधर्म्यम्।

अन्यद्रव्यसमवेतानि द्रव्यादिवर्तुणिर तत्राऽवृत्तिपदाथैव भाजकोपाधिः विशेषत्वं, अन्यद्रव्येऽति। अन्यद्रव्याऽवृत्तिगुणत्व्यादिकभावाद्य गुणादावतिव्याप्तिवारणाय समवेतानि।

२०. अन्यद्रव्यसमवेताऽवृत्तिपदाथैव भाजकोपाधिभक्तं विशेषसमवाययोः साधर्म्यम्।

अन्यद्रव्यसमवेताऽवृत्तिपदाथैव भाजकोपाधिः विशेषत्वं समवायत्वञ्च तद्वत्त्वस्य विशेषसमवाययोः सत्त्वात्सामान्यः। भाववृत्तिद्रव्यत्वादिकभावाद्य द्रव्यादावतिव्याप्तिवारणाय अन्यद्रव्यसमवेताऽवृत्तीति। अन्यद्रव्यसमवेताऽवृत्त्यभावत्वभावादायाऽभावेऽतिव्याप्तिवारणाय भाववृत्तीति।

२१. समवेताऽवृत्तिपदाथैव भाजकोपाधिभक्तं समवायाऽभावयोः साधर्म्यम्।

समवेताः=द्रव्यगुणकर्मसामान्याविशेषाः, तत्राऽवृत्तिपदाथैव भाजकोपाधिः समवायत्व-मभावत्वञ्च तद्वत्त्वस्य समवायाभावयोः सत्त्वात्सामान्यः।

२२. आश्रितत्वं नित्यद्रव्याभिन्नानां साधर्म्यम्।

नित्यद्रव्याभिन्ना द्रव्यगुणादयः कुञ्चित् समवायादिसम्बन्धेन तिष्ठन्ति। अत एव आश्रितत्वं तेषां साधर्म्यम्। नित्यद्रव्याणि परमाणुवाकाशादीनि न कुत्रापि समवायादिसम्बन्धेन तिष्ठन्तीति न तेष्वतिव्याप्तिः। अत्र सर्वाधारताप्रयोजकभिन्नसम्बन्धेनाश्रितत्वं बोध्यामन्यथा नित्यानामपि कालिकसम्बन्धेन कालादी विद्यमानत्वादतिव्याप्तिरिति।

२३. परिमाणुत्वस्यभिन्नानां कारणत्वं साधर्म्यम्।

परिमाणुत्वस्य परिमाणं तद्विन्नानां कारणत्वं साधर्म्यमित्यर्थः। अणुपरिमाणं तु न कस्यापि कारणं भवति। ननु परिमाणं हि स्वाश्रयारब्धद्रव्यपरिमाणारम्भकं भवति। यथा-स्वं कपालपरिमाणं तदाश्रयः कपालस्तदारब्धद्रव्यं घटस्तपरिमाणारम्भकं कपालपरिमाणं भवति। अथादिवयवद्रव्यपरिमाणं प्रत्यवयवद्रव्यपरिमाणं कारणं भवति। इत्यञ्च परमाणुपरिमाणं द्रव्यगुणपरिमाणं प्रति, द्रव्यगुणपरिमाणं त्र्यणुकपरिमाणं प्रति कारणं भवत्येवेति कथमणु-परिमाणस्याऽकारणत्वमिति चेन्न, परिमाणस्य स्वसमानजातीयोत्कृष्टपरिमाणजनकत्वनिश्चयमात्। अर्थात् परिमाणं स्वसमानजातीयं स्वोत्कृष्टञ्च परिमाणमेव जनयतीति। इत्यञ्च परमाणुपरिमाणस्य द्रव्यगुणपरिमाणं प्रति जनकत्वे द्रव्यगुणपरिमाणं परमाणुपरिमाणत उत्कृष्टं स्यादर्थादणुतरं स्यादेवं द्रव्यगुणपरिमाणस्य त्र्यणुकपरिमाणं प्रति जनकत्वे त्र्यणुकपरिमाणं द्रव्यगुणपरिमाणतः सजातीयमुत्कृष्टञ्च स्यादर्थादणुतरं स्यात्, महदारब्धस्य महत्तरत्ववदणुजन्यस्याणुतरत्वनिश्चयमात्।

इं सो हि क्षीरमादत्ते तन्मिश्रा वर्जयत्यपः।

अतोऽप्यपरिमाणं न कस्यापि कारणमिति कारणत्वं तद्विज्ञानं साधर्म्यमिति फलितम्। ननु तर्हि इत्यणुकारपरिमाणं व्यणुकारपरिमाणञ्च प्रति किं कारणमिति चेत्, व्यणुकारपरिमाणं प्रति इत्यणुकारगतित्वसंख्या, इत्यणुकारपरिमाणं प्रति च परमाणुगतद्वित्वसंख्या कारणमित्यवधेयम्।

२४. **द्रव्यत्ववत्त्वं गुणवत्त्वं च क्षित्यादित्वानां साधर्म्यम्।**

द्रव्यत्वस्य क्षित्यादिनवद्रव्येषु विद्यमानत्वाद् द्रव्यत्ववत्त्वं तेषां साधर्म्यम्। एवं गुणानां द्रव्येष्वेव विद्यमानत्वाद् गुणवत्त्वं पृथिव्यादिनवानां साधर्म्यम्। यद्यपि उत्पत्तिकालावच्छिन्ने घटादीं गुणवत्त्वविरहादव्याप्तिस्तथापि गुणसामानाधिकरणसत्ताभिन्नजातिमत्त्वस्य तदर्थत्वात् दोषः। गुणसामानाधिकरणसत्ताभिन्नद्रव्यत्वजातिमत्त्वस्य तत्र सत्त्वादिति।

२५. **परत्ववत्त्वमपरत्ववत्त्वं मूर्तवत्त्वं क्रियावत्त्वं वेगवत्त्वञ्च पृथिव्यद्वेजो-वायुमनसां साधर्म्यम्।**

परत्ववत्त्वादीनां पृथिव्यादिपञ्चसु विद्यमानत्वात् समन्वयः। यद्यपि परत्ववत्त्वादीनामुत्पत्तिकालावच्छेदेन घटादावविद्यमानत्वादव्याप्तिस्तथापि परत्वादिसामानाधिकरण्याद्द्रव्यत्वव्यावजातिमत्त्वस्य तदर्थत्वात् कोऽपि दोषः।

२६. **सर्वमूर्तद्रव्यसंयोगित्वं परममहत्त्वञ्च कालाख्यानदिशां साधर्म्यम्।**

मूर्तद्रव्याणि पृथिव्यद्वेजोवायुमनसां, तेषु सर्वेषु गगनादिवरुणां विभूनां संयोगो विद्यत इति सर्वमूर्तद्रव्यसंयोगित्वं विभुचतुष्टयानां साधर्म्यमित्यर्थः। एवञ्च परममहत्त्वपरिमाणस्य विभुचतुष्टयेषु विद्यमानत्वात् समन्वयः।

२७. **क्षित्यादिपञ्चानां भूतत्वं साधर्म्यम्।**

पृथिव्यद्वेजोवायुकाशानि भूतपदवाच्यानीति भूतत्वस्य क्षित्यादिपञ्चसु विद्यमानत्वात्समन्वयः। भूतत्वञ्च बहिरिन्द्रियग्राह्यविशेषगुणवत्त्वम्, आत्मावृत्तिविशेषगुणवत्त्वं वा, तच्च लक्षणसमन्वयप्रकरणे (पृ. सं. १९) व्याख्यातमेव।

२८. **स्पर्शवत्त्वं द्रव्यसमवायिकारणत्वञ्च क्षित्यादिवरुणां साधर्म्यम्।**

स्पर्शः पृथिवीजलतेजोवायुषु वर्ततेऽतः स्पर्शवत्त्वस्य तेषु विद्यमानत्वात्समन्वयः। अत्रापि उत्पत्तिकालावच्छिन्ने पृथिव्यादावव्याप्तिवारणाय स्पर्शसामानाधिकरणद्रव्यत्वव्यावजातिमत्त्वं विवक्षणीयम्। एवं द्रव्यसमवायिकारणानि स्वावयवा एव भवन्ति। तथा चावयवान्तकेषु पृथिव्यद्वेजोवायुषु द्रव्यसमवायिकारणत्वं विद्यते। आकाशादिपञ्चानाञ्च निरवयवित्वात् तेषु द्रव्यसमवायिकारणत्वं विद्यते। ननु घटादीनामन्त्यावयवनिर्माणे द्रव्यसमवायिकारणत्वविरहादव्याप्तिरिति चेत्, द्रव्यसमवायिकारणवृत्तिद्रव्यत्वव्यावजातिमत्त्वस्य तदर्थत्वात्।

हीयते हि मतिस्ताता! हीदैः सह समागमात्।

२९. I. **अव्याप्यवृत्तिविशेषगुणवत्त्वमाकाशात्मनां साधर्म्यम्।**

आकाशस्य विशेषगुणशब्दः. स च शब्दो यदाकाशे विभौ भेदादितेशावच्छेदेनेत्यनं नदा तस्मिन्नेवाकाशे शब्दशून्यदेशावच्छेदेन शब्दाभावोऽपि विद्यतेऽतः शब्दोऽव्याप्यवृत्तिः। एवमात्मविशेषगुणा ज्ञानादयः. ते च ज्ञानादयो यदान्मनि विभौ शरीरावच्छेदेनेत्यनं तदा घटादिदेशावच्छेदेन तस्मिन्नेवात्मनि ज्ञानाद्यभावोऽपि विद्यतेऽतो ज्ञानादयोऽव्याप्यवृत्तयः। तथा चाव्याप्यवृत्तिविशेषगुणवत्त्वस्य आकाशात्मनोर्विद्यमानत्वात् समन्वयः। विशेषगुणवत्त्वमात्रेणैव रूपादिविशेषगुणवत्त्वस्य पृथिव्यादावपि सत्त्वेन तत्रातिव्याप्तिरतोऽव्याप्यवृत्तीति। तथा च श्लोऽव्याप्यवृत्तिविरहातिव्याप्तिः। अव्याप्यवृत्तिगुणवत्त्वमात्रेणैव संयोगाद्यव्याप्यवृत्तिगुणस्य पृथिव्यादावपि सत्त्वेन तत्रातिव्याप्तिवारणाय विशेषेति। तथा च संयोगादौ विशेषगुणत्वभावात्तिव्याप्तिः।

II. **क्षणिकविशेषगुणवत्त्वमाकाशात्मनां साधर्म्यम्।**

आकाशस्य विशेषगुणशब्दः प्रथमक्षणे उत्पद्यते द्वितीयक्षणे तिष्ठति, तृतीयक्षणे नश्यतीति शब्दे तृतीयक्षणावृत्तिव्यसप्रतियोगित्वरूपं क्षणिकत्वं विद्यते। एवमात्मविशेषगुणा ज्ञानादयोऽपि प्रथमक्षणे उत्पद्यन्ते द्वितीयक्षणे तिष्ठन्ति, तृतीयक्षणे नश्यन्तीति ज्ञानादी तादृशक्षणिकत्वं विद्यते। तथा च क्षणिकविशेषगुणवत्त्वस्य आकाशात्मनोर्विद्यमानत्वात् समन्वयः। ननु रूपादीनामपि कदाचिद्वृत्तीयक्षणो नाशसम्भवात्त्रापि तादृशक्षणिकत्वस्य विद्यमानत्वात् क्षणिकविशेषगुणवत्त्वस्य पृथिव्यादौ सत्त्वादतिव्याप्तिरिति चेत्, चतुःक्षणवृत्ति-जन्त्याऽवृत्तिजातिमद्विशेषगुणवत्त्वस्य तदर्थत्वात्। चतुःक्षणवृत्तिजन्यो रूपघटदिर्न तु शब्दज्ञानादिः, तत्राऽवृत्तिजातिः-शब्दत्वज्ञानत्वादिजातिः, तादृशजातिमद्विशेषगुणः-शब्दज्ञानादिः, तद्वत्त्वस्य आकाशात्मनोर्विद्यमानत्वात् समन्वयः। ननु त्रिषणत्वं विहाय कुतश्चतुःक्षणत्वपर्यन्तानुभव-निमित्तं चेत्,

अपेक्षाबुद्ध्यात्मकं ज्ञानं क्षणत्रयं तिष्ठति। प्रथमम् अयमेकः, अयमेकः इत्याकारिका-पेक्षाबुद्धिः। ततो द्वित्वोत्पत्तिः। ततो द्वित्वत्वनिर्विकल्पकप्रत्यक्षम्। (विशेषणज्ञानम्) ततो द्वित्वसविकल्पकप्रत्यक्षमपेक्षाबुद्धिर्नाशश्च। ततो द्वित्वनाशः। तथा च त्रिषणवृत्तिजन्यमपेक्षा-बुद्ध्यात्मकज्ञानमपि तद्वृत्तित्वे ज्ञानत्वजातिरिति आत्मनि लक्षणाऽगमनादव्याप्तिरतिविक्षणत्वं विहाय चतुःक्षणत्वपर्यन्तानुभवमम्। क्षणाचतुष्टयं तु न किमपि जन्यज्ञानादिकं तिष्ठतीति चतुःक्षणवृत्तिजन्याऽवृत्तिजातिः ज्ञानत्वजातिः, तद्विशेषगुणवत्त्वस्यात्मनि सत्त्वात्तिव्याप्तिः। जन्यपदानुपादाने चतुःक्षणवृत्ति नित्यज्ञानमपि तद्वृत्ति एव ज्ञानत्वमत् आत्मन्यव्याप्तिः। विशेषपदानुपादाने द्वित्वसंख्याया अपि चतुर्क्षणे नशाप्युपागमेन चतुःक्षणवृत्तिजन्यावृत्ति-जातिर्द्वित्वत्वजातिः, तादृशजातिमदुणवत्त्वस्य पृथिव्यादौ सत्त्वादतिव्याप्तिरतस्तदुपादानम्।

किं ऋणीं वृणमति मानमहतामश्रेसरः केसरी।

३०. रूपवत्त्वं द्रवत्ववत्त्वं प्रत्यक्षविषयवत्त्वञ्च शिवादित्रयाणां साधार्यम्।

रूपस्य द्रवत्वस्य प्रत्यक्षविषयवत्त्वस्य च पृथिव्यादिभिरु विद्यमानत्वात्सामान्यः। न रूपवत्त्वस्योत्पत्तिकालतायां च्छेत्रे घटेऽसत्त्वादव्यापत्तिः, द्रवत्वस्य घटादीं वङ्ग्यादीं च विक्रान्द्रव्यादिः, प्रत्यक्षविषयवत्त्वस्य च परमाण्वादीं विरहादव्यापत्तिरतिव्यापितश्च रूपादीं सत्त्वादिभिर्वाच्यम्। रूपवत्त्वस्य रूपसमानाधिकरणद्रव्यत्वव्याप्यजातिमत्त्वार्यकत्वात्। द्रवत्ववत्त्वस्य द्रवत्वसमानाधिकरणद्रव्यत्वव्याप्यजातिमत्त्वार्यकत्वात्। प्रत्यक्षविषयवत्त्वस्य च चाक्षुष्प्रत्यक्षविषयवृत्तिद्रव्यत्वव्याप्यजातिमत्त्वार्यकत्वात्।

३१. रसवत्त्वं गुरुत्ववत्त्वञ्च पृथिवीजलयोः साधार्यम्।

रसवत्त्वस्य गुरुत्ववत्त्वस्य च पृथिवीजलयोः सत्त्वात्सामान्यः।

३२. नैमित्तिकद्रवत्ववत्त्वं पृथिवीतेजसोः साधार्यम्।

पृथिव्यां घृतादी, तेजसि च सुवर्णादी नैमित्तिकद्रवत्वं वर्ततेऽतो नैमित्तिकद्रवत्ववत्त्वस्य पृथिवीतेजसोः सत्त्वात्सामान्यः। यद्यपि नैमित्तिकद्रवत्वं घटादीं वङ्ग्यादीं च नास्ति तथापि नैमित्तिकद्रवत्वसमानाधिकरणद्रव्यत्वव्याप्यजातिमत्त्वस्य तदर्थत्वात् कोऽपि दोषः।

३३. विशेषगुणवत्त्वमात्मभूतानां साधार्यम्।

रूपादिविशेषगुणा भूतेषु तिष्ठन्ति, ज्ञानादिविशेषगुणा आत्मनि तिष्ठन्ति। कालदिङ्मनसु विशेषगुणा न तिष्ठन्ति। इत्यञ्च विशेषगुणवत्त्वस्य आत्मभूतेषु विद्यमानत्वात्सामान्यः।

यदुक्तं यस्य साधार्यं वैधर्म्यमितरस्य तत्।

यस्य साधार्यं यदुक्तं तद्विज्ञानां तद् वैधर्म्यं भवति। यथा "अनेकत्वे सति भावत्वं" पञ्चानां साधार्यमुक्तमतः "अनेकत्वे सति भावत्वं" समवायाभावयोर्वैधर्म्यम्। सत्तावत्त्वं द्रव्यादित्रयाणां साधार्यं, तच्च सामान्यादीनां वैधर्म्यमित्यर्थः। श्रेयत्वादिकं तु न कस्यापि वैधर्म्यमित्यवधेयम्।

। इति साधार्यवैधर्म्यसमन्वयप्रकरणम् ।

कृपे परस्य पर्योनिषावापि घटो गृह्णाति तुल्यं जलम्।

शाब्दबोधप्रकरणम्

१. रूपवान् घटः

"रूपवान् घटः" इति वाक्ये रूपं प्रकारः (विशेषणम्) घटश्च विशेष्यो वर्तते। प्रकारे प्रकारता तिष्ठति अतो रूपे प्रकारता विद्यते। "प्रकारता यत्र विद्यते तत्र भासमानो धर्मः प्रकारताया अवच्छेदको भवति।" अत्र च प्रकरीभूते रूपे भासमानो धर्मः रूपत्वमिति रूपनिष्ठप्रकारताया अवच्छेदको धर्मो रूपत्वमस्ति। "यो धर्मो यस्यावच्छेदकः स तद्धर्मावच्छिन्नः" इति नियमेन रूपत्वावच्छिन्ना रूपनिष्ठा प्रकारता भवति। पुनश्च "येन सन्ध्येन प्रकरीभूतो धर्मो विशेष्ये तिष्ठति स सन्ध्यः प्रकारतावच्छेदकसम्बन्धो भवति।" अत्र च रूपं घटे समवायसम्बन्धेन तिष्ठतीति रूपनिष्ठप्रकारताया अवच्छेदकसम्बन्धः समवायसम्बन्धः। पूर्वोक्तनियमानुसारं रूपनिष्ठप्रकारता समवायसम्बन्धावच्छिन्ना वर्तते। एवमेव घटनिष्ठविशेष्यताया अवच्छेदकं घटत्वं भवति। अतो घटनिष्ठविशेष्यता घटत्वावच्छिन्ना सञ्जाता। विशेष्यतायाः किञ्चित्सम्बन्धावच्छिन्नत्वाऽस्वीकारेण घटनिष्ठविशेष्यतावच्छेदकसम्बन्धश्च न कश्चित्। एवञ्च प्रकारत्वाविशेष्यतायोः परस्परं निरूप्यनिरूपकभावो भवति।

इत्यञ्च "रूपवान् घटः" इति वाक्यस्यायमर्थः -

"समवायसम्बन्धावच्छिन्न-रूपत्वावच्छिन्न-रूपनिष्ठप्रकारता-निरूपितघटत्वा-वच्छिन्न-घटनिष्ठविशेष्यतावान् घटः" इति।

२. गन्धवती पृथिवी

प्रकारः	-	गन्धः	प्रकारता	गन्धत्वम्
प्रकारता	-	गन्धनिष्ठा	प्रकारता	गन्धत्वम्
प्रकारतावच्छेदकम्	-	गन्धत्वम्	प्रकारता	गन्धत्वम्
गन्धत्वावच्छिन्ना	-	प्रकारता	प्रकारता	गन्धत्वम्
प्रकारतावच्छेदकसम्बन्धः	-	समवायः	प्रकारता	गन्धत्वम्
समवायसम्बन्धावच्छिन्ना	-	प्रकारता	गन्धः	पृथिवी

पयः पानं भुजङ्गानां केवलं विषवर्धनम्।

विशेषा	-	पृथिवी	विशेषता	पृथिवीत्वम्
विशेष्यता	-	पृथिवीनिष्ठा		
विशेष्यतावच्छेदकम्	-	पृथिवीत्वम्		
पृथिवीत्वावच्छिन्ना	-	विशेष्यता		पृथिव्याम्

समवायसम्बन्धावच्छिन्न - गन्धत्वावच्छिन्न - गन्धनिष्ठप्रकारतानिरूपितपृथिवी-
त्वावच्छिन्नपृथिवीनिष्ठविशेष्यतावती पृथिवी।

३. ज्ञानवान् आत्मा

प्रकारः	-	ज्ञानम्	प्रकारता	ज्ञानत्वम्
प्रकारतावच्छेदकम्	-	ज्ञानत्वम्		
प्रकारतावच्छेदकसम्बन्धः	-	समवायः	विशेष्यता	आत्मत्वम्
विशेष्यः	-	आत्मा		
विशेष्यतावच्छेदकम्	-	आत्मत्वम्		आत्मनि

समवायसम्बन्धावच्छिन्न - ज्ञानत्वावच्छिन्न - ज्ञाननिष्ठप्रकारतानिरूपित-
आत्मत्वावच्छिन्न - आत्मनिष्ठविशेष्यतावान् आत्मा।

४. शब्दवद् गगनम्

समवायसम्बन्धावच्छिन्न - शब्दत्वावच्छिन्न - शब्दनिष्ठप्रकारतानिरूपित-
गगनत्वावच्छिन्न - गगननिष्ठविशेष्यतावद् गगनम्।

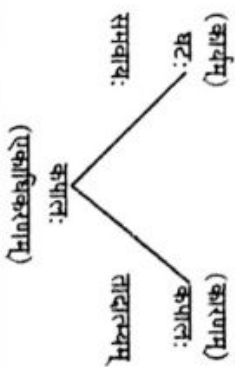
५. घटवद् भूतलम्

संयोगसम्बन्धावच्छिन्न - घटत्वावच्छिन्न - घटनिष्ठप्रकारता - निरूपित-
भूतलत्वावच्छिन्न - भूतलनिष्ठविशेष्यतावद् भूतलम्।

(कार्यकारणभावमादाय शाब्दबोधः)

१. घटं प्रति कथालः कारणम्

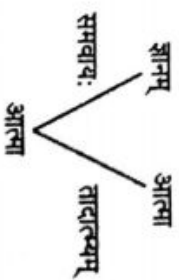
अत्र घटः कार्य कथालश्च कारणं विद्यते। एवञ्च कार्यतावच्छेदकं घटत्वं, कारण-
तावच्छेदकञ्च कथालत्वं वर्तते। कार्यतावच्छेदक-कारणतावच्छेदकसम्बन्धविषये किञ्चिद्
त्रिवाक्ये - "ययोः सामानाधिकरण्यं तयोरेव कार्यकारणभावः" इति नियमेन कार्यकारणयोः
सामानाधिकरण्यमपेक्षितं भवति।

अत्र च घटत्वं कार्यं स्वावयवे कथाले समवायसम्बन्धेन तिष्ठति। तस्मिन्नेव
कथाले कथालत्वं कारणमपि तादात्म्यसम्बन्धेन तिष्ठति। इत्यञ्च कार्यकारणयोः सामानाधिकरण्यं
वर्तते। तथा च 'एकस्मिन्नाधिकरणे येन सम्बन्धेन कार्यं तिष्ठति स सम्बन्धः कार्यतावच्छेदक-
सम्बन्धः। एकास्मिन्नाधिकरणे येन सम्बन्धेन कारणं तिष्ठति स सम्बन्धः कारणतावच्छेदक-
सम्बन्धः।' तथा चात्र घटनिष्ठकार्यतावच्छेदकसम्बन्धः समवायः, कथालनिष्ठकारणतावच्छेदक-
सम्बन्धश्च तादात्म्यम्। अथ च "घटकारणं कथालः" इति वाक्यस्याप्यर्थः-

समवायसम्बन्धावच्छिन्न - घटत्वावच्छिन्न - घटनिष्ठकार्यता - निरूपित-
तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्न - कथालत्वावच्छिन्न - कथालनिष्ठ - कारणतावान् कथालः।

२. ज्ञानकारणमात्मा

समवायसम्बन्धावच्छिन्न - ज्ञानत्वावच्छिन्न - ज्ञाननिष्ठकार्यता - निरूपित-
तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्न - आत्मत्वावच्छिन्न - आत्मनिष्ठ - कारणतावान् आत्मा।

बुधुक्षितः किं न करोति पापम्।

(अभावविषयकशाब्दबोधः)

१. घटाभावः (संयोगेन घटो नास्ति इत्याकारकप्रतीतिसिद्धाभावः)

“यस्याभावः स प्रतियोगी” इति नियमेन “घटाभावः” इत्यत्र घटः प्रतियोगी, प्रतियोगिता घटनिष्ठः, प्रतियोगितावच्छेदकं घटत्वं भवति। “येन सम्बन्धेन यथास्तीत्युच्यते स सम्बन्धः प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धः” इति नियमेन अत्र घटनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदक-सम्बन्धः संयोगसम्बन्धो वर्तते। प्रतियोगिताया निरूपकश्च अभावो भवति। तथा च “संयोग-सम्बन्धेन घटो नास्ति” इति वाक्यस्यायमर्थः-

संयोगसम्बन्धावच्छिन्न-घटत्वावच्छिन्न-घटनिष्ठ-प्रतियोगिता-निरूपकाभावः।

२. रूपाभावः (समवायेन रूपं नास्ति इत्याकारकप्रतीतिसिद्धाभावः)

प्रतियोगी - रूपम्

प्रतियोगितावच्छेदकम् - रूपत्वम्

प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धः - समवायः

समवायसम्बन्धावच्छिन्न-रूपत्वावच्छिन्न-रूपनिष्ठ-प्रतियोगिताकाभावः।

३. ज्ञानाभावः (समवायसम्बन्धेन ज्ञानं नास्ति)

समवायसम्बन्धावच्छिन्न-ज्ञानत्वावच्छिन्न-ज्ञाननिष्ठ-प्रतियोगिताकाभावः।

४. घटभेदः (घटो न इत्याकारकप्रतीतिसिद्धान्योऽभावात्)

प्रतियोगी - घटः

प्रतियोगितावच्छेदकम् - घटत्वम्

प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धः - तादात्म्यम्

(भेदीयप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धः तादात्म्यसम्बन्ध एव भवति। अत एव तादात्म्य-सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वम् इति तत्त्वप्रमाणम्।)

तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्न-घटत्वावच्छिन्न-घटनिष्ठप्रतियोगिताकभेदः।

दण्डभेदः (दण्डो न इत्याकारकप्रतीतिसिद्धभेदः)

तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्न-दण्डत्वावच्छिन्न-दण्डनिष्ठप्रतियोगिताकभेदः।

यन एव मनुष्याणां कारणं बन्धयोक्षयोः।

नियमप्रकरणम्

१. कणादं पाणिनीयञ्च सर्वशाब्दापेक्षकारकम्।
२. अनेके चेन्मप्यु विन्देत किमर्थं पर्वतं ब्रजेत्।
३. मप्यभवेत् दृष्टफलकत्वेऽदृष्टफलकल्पनमन्यायम्।
४. उपस्थितं परित्यज्यानुपरिभ्रतकल्पने मानाभावः।
५. उत्पन्नं द्रव्यं क्षणं निर्मुपं निष्कियञ्च तिष्ठति।
६. जन्मानां जनकः कालो जगतामाश्रयो मतः।
७. एकसम्बन्धिःशानमपरसम्बन्धिन् स्मारयति।
८. अत्युन्नानतिप्रसक्तो धर्मः अत्यच्छेदको भवति।
९. यो धर्मो यस्यावच्छेदकः स तद्रमिवावच्छिन्नः।
१०. पदार्थः पदार्थनान्यति न तु पदार्थकदेशेन।
११. निपातातिरिक्तनामार्थयोः वेदान्त्यवबोधोऽव्युत्पन्नः।
१२. ययोः सामानाधिकरण्यं तयोरेवकार्थकारणभावः।
१३. अनेकैकत्वबुद्धिर्या सापेक्षाबुद्धिरिष्यते।
१४. आत्मानो भूतवर्गाश्च विशेषगुणयोगिनः।
१५. मत्तुबन्ताद् विहितो भावप्रत्ययः प्रकृत्यर्थं गमयति।
१६. निर्गुण निष्किय गुणः।
१७. जन्यमात्रं कालोपाधिः।
१८. नित्येषु कालिकायोगः।
१९. गुरुत्वाद्दृष्टभावनो अतीन्द्रियाः।
२०. यस्याभावः स प्रतियोगी।

महेश्वरमन्त्रराज्यं न सन्धीयसिर्तिसिद्धयः।

२१. य उल्लसते स प्रागभावप्रतियोगी।
२२. यो नश्यति स ध्वंसप्रतियोगी।
२३. ध्वंसं प्रति प्रतियोगिनः कारणत्वम्।
२४. अत्यन्ताभावस्याभावः प्रतियोगिस्वरूपः।
२५. अन्योन्याभावस्याभावः प्रतियोगितावच्छेदकस्वरूपः।
२६. स्वप्रतियोगिना सह अत्यन्ताभावस्य विरोधः।
२७. स्वप्रतियोगितावच्छेदकेन सह अन्योन्याभावस्य विरोधः।
२८. विभिन्नकालीनयोर्विषयतान्यसम्बन्धेन आधाराद्येयभावाविरहः।
२९. योग्यविभूविशेषगुणानां स्वोत्तरवर्तिविशेषगुणानाश्रयत्वनिश्चयः।
३०. योग्यविभूविशेषगुणानां योग्यपदानिवेषः।
३१. अन्तराभासमानविषयतयोरभेदः।
३२. अन्तराभासमानविषयतयोरवच्छेदावच्छेदकभावः।
३३. येनोन्द्रियेण या व्यक्तिगृह्यते तेनैवोन्द्रियेण तद्गता जातिः तदभावश्च गृह्यते।
३४. येन सम्बन्धेन यत्रास्तीत्युच्यते स सम्बन्धः प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धः।
३५. अस्मति बाधके उद्देश्यतावच्छेदकव्यापकत्वं विधेये विधेयसंसर्गं वा भासते।
३६. यद्वाशब्दं यत्र भासते तदेव स्वपदार्थः।
३७. विशिष्टबुद्धौ विशेषणज्ञानं कारणम्।
३८. विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबुद्धौ विशेषणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानं कारणम्।
३९. विशेषणे यद् विशेषणं तदेव विशेषणतावच्छेदकम्।
४०. विशिष्टवाचकानां पदानां सति पृथग्विशेषणवाचकपदसमवधाने विशेष्यमात्रपरत्वम्।
४१. तदभावाऽप्रकारा धीस्तावकारा तु निश्चयः।
४२. लौकिकसन्निकर्षजन्य-दोषविशेषजन्यतद्वातुबुद्धिं प्रति तदभावत्वानिश्चयः तदभावव्याप्य-वतानिश्चयश्च प्रतिबन्धकः।

यत्ने कृते यदि न सिद्ध्यति कोऽत्र दोषः।

४३. आत्मा मनसा युज्यते मन इन्द्रियेण इन्द्रियमर्थेन ततः प्रत्यक्षं जायते।
४४. सादृश्यादृष्टिचिन्ताद्याः स्मृतिबीजस्य बोधकाः।
४५. कालस्य रोगस्य चरमफलप्रादेश्च संस्कारनाशकत्वनिश्चयः।
४६. नित्यस्य स्वरूपयोग्यत्वे फलावश्यंभावनियमः।
४७. आश्रयनाशाऽजन्यगुणनाशस्य विशेषगुणजन्यत्वनिश्चयः।
४८. यद्द्रव्यं यद्द्रव्यध्वंसजन्यं तत्तदुपादानोपादेयम्।
४९. हेतुषट्कविशेषणानां व्याभिवारकारत्वेन सार्थक्यं चेत् सार्थक्यं नो चेद् वैयर्थ्यम्।
५०. जात्यखण्डोपाव्यतिरिक्तपदार्थानां किञ्चिद्धर्मपुरस्कारेण भासमानत्वनिश्चयः।
५१. उल्लिख्यमाना जातिः किञ्चिद्धर्मपुरस्कारेण भासते।
५२. अनुल्लिख्यमाना जातिः स्वरूपतो भासते।
५३. यद्धर्मावच्छिन्नवाचकपदोत्तरं नञादिपदं श्रूयते तेन तद्धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावावगाहनं क्रियते।
५४. शानानुकूलो व्यापारो निपूर्वकरूपधातोरर्थः।
५५. स्वसमभिख्याहृतपदार्थतावच्छेदकव्याप्यमिशोक्तिरुद्ध्यावद्धर्मप्रकारकज्ञानानुकूलो व्यापारो विभजतेरर्थः।
५६. प्रमाण-प्रमेय-संशय-प्रयोजन-दृष्टान्त-सिद्धान्त-अवयव-तर्क-निर्णय-वाद्-जल्प-वितण्डा-हेत्वाभास-च्छल-जाति-निग्रहस्थानानां तत्त्वज्ञानान्निःश्रेयसाधिगमः (न्या. सू.)।
५७. दुःख-जन्म-प्रवृत्ति-दोष-मिथ्याज्ञानानामुत्तरोत्तरापाये तदनन्तरापायादपवर्गाः। (न्या. सू.)
५८. प्रत्यक्षानुमानोपमानशब्दाः प्रमाणानि। (न्या. सू.)
५९. आत्म-शरीर-इन्द्रिय-अर्थ-बुद्धि-मनः-प्रवृत्ति-दोष-श्रेयसाव-फल-दुःख-अपवर्गास्तु प्रमेयम्। (न्या. सू.)
६०. यतोऽभ्युदयनिश्रेयससिद्धिः स धर्मः। (वै. सू.)
६१. धर्मविशेषप्रसूताद् द्रव्य-गुण-कर्म-सामान्य-विशेष-समवायानां पदार्थानां साधर्म्यवैयर्थ्याभ्यां तत्त्वज्ञानान्निश्रेयसम्। (वै. सू.)

ये तु ध्वनि निरर्थकं परहितं ते के न जानीयहे।

आत्मव्युत्पत्तिः

६२. ईशस्वरऽज्ञानव्यापेभ्यश्च कालोऽदृशः शिरोऽथ वा।
प्रागभावात्प्रतिबन्धकप्रभातोऽर्थोऽन्वयः स्मृताः॥
६३. बुद्ध्यादिषट्कं स्पृशन्नाः स्नेहः सांसिद्धिको इव।
अदृष्टभावनाशब्दाऽमी वैशेषिका गुणाः॥
६४. सङ्ख्येयदिग्परत्वात्तो इवोऽसांसिद्धिकस्तथा।
गुरुत्ववेगौ सामान्यगुणा एते प्रकीर्तिताः॥
६५. भावनास्त्वस्तु संस्कारो जीववृत्तिरतीन्द्रियः।
उपेक्षानात्मकस्तस्य निश्चयः कारणं भवेत्॥
६६. हृदि प्राणो गुदेऽपानः समानो नाभिमण्डले।
उदानः कण्ठदेशे स्याद्द्वयानः सर्वशरीरगः॥
६७. प्रदीपः सर्वविद्यानामुपायः सर्वकर्मणाम्।
आश्रयः सर्वधर्माणां सेयमान्विशिकी मता॥
६८. न्यायचतुर्वैयमीशस्य मननव्यपदेशभाक्।
उपासनैव क्रियते श्रवणानन्तरा गता॥
६९. जन्मसंस्कारविद्यादेः शक्तेः स्वाध्यायकर्मणोः।
ह्यासदर्शनतो ह्यासः सम्प्रदायस्य मीयताम्॥
७०. यद्यदाकाङ्क्षितं योग्यं सन्निधानं प्रपद्यते।
तेन तेनान्वितः स्वार्थः पदैरेवावगम्यते॥
७१. वृद्धा युवानः शिशवः कपोताः खले यथामी युगपत्पतन्ति।
तथैव सर्वे युगपत्पदार्थाः परस्परैरान्वयिनो भवन्ति॥
७२. शक्तिग्रहं व्याकरणोपमानकोशाप्तवाक्यादव्यवहारतश्च।
वाक्यस्य शेषाद्विवृतेर्वदन्ति सान्निध्यतः सिद्धपदस्य वृद्धाः॥

विद्यातुराणां न सुखं न निद्रा।

नियमप्रकरणम्

७२. वायोर्नैवैकादशतेजसो गुणा जन्तुशक्तिप्राणभृतां चतुर्दश।
दिवकालयोः पञ्च षडेवचाम्बरे महेश्वरेऽष्टौ मनसस्तवैव च॥
७३. एकं दश शतं चैव सहस्रमयुतं तथा।
लक्षं च नियुतं चैव कोटिरवुदमेव च॥
वृन्दं खर्वो निखर्वश्च शंखः पद्मश्च सागरः।
अनन्यं मध्यं परार्धं च दशवृद्ध्या यथाक्रमम्॥
७४. कपिलस्य कणादस्य गौतमस्य पतञ्जलेः।
व्यासस्य जैमिनेश्चैव दर्शनानि षडेव हि॥

इति नियमप्रकरणम्

मोहं रुणाद्धि विमलीकुरुते च बुद्धिम्।
सूते च संस्कृतपदव्यवहारशक्तिम्॥
शास्त्रान्तराऽभ्यसनयोग्यतया युनक्ति।
तर्कश्रमो न कुरुते कमिहोपकारम्॥

विषमप्यमृतं स्वचिद्भवेदमृतं विषमीश्वरेच्छया।

लक्षणप्रकरणम्

(खण्ड-क)

पदार्थः-पदजन्यप्रतीतिविषयत्वं पदार्थस्य लक्षणम्।

१. द्रव्यम् - गुणवत्त्वम् द्रव्यस्य लक्षणम्।

२. गुणः - गुणसमानाधिकरणसत्ताभिन्नजातिमत्त्वं द्रव्यस्य लक्षणम्।

३. कर्म - द्रव्यकर्मभिन्नत्वे सति सामान्यवत्त्वं गुणस्य लक्षणम्।

४. सामान्यम् - संयोगाभिन्नत्वे सति संयोगाऽसमवायिकारणत्वं कर्मणो लक्षणम्।

५. सामान्यम् - द्रव्यगुणाभिन्नत्वे सति सामान्यवत्त्वं कर्मणो लक्षणम्।

६. नित्यत्वे सति अनेकसमवेतत्वं सामान्यस्य लक्षणम्।

७. विशेषः - निःसामान्यत्वे सति विशेषान्यत्वे सति समवेतत्वं सामान्यस्य लक्षणम्।

८. अन्त्यत्वे (स्वतोव्यावृत्तत्वे) सति नित्यद्रव्यवृत्तित्वं विशेषस्य लक्षणम्।

९. समवायः - निःसामान्यत्वे सति सामान्याभिन्नत्वे सति समवेतत्वं विशेषस्य लक्षणम्।

१०. अभावः - नित्यत्वे सति सान्धान्यत्वं समवायस्य लक्षणम्।

११. अभावः - प्रतियोगिज्ञानार्थानज्ञानविषयत्वभावस्य लक्षणम्।

१२. भावाभिन्नत्वम् अभावस्य लक्षणम्।

□

१. पृथिवी - गन्धवत्त्वं पृथिव्या लक्षणम्।

२. जलम् - गन्धसमानाधिकरणद्रव्यत्वव्याप्यजातिमत्त्वं पृथिव्या लक्षणम्।

३. शीतस्पर्शवत्त्वं जलस्य लक्षणम्।

४. शीतस्पर्शसमानाधिकरणद्रव्यत्वव्याप्यजातिमत्त्वं जलस्य लक्षणम्।

५. तेजः - उष्णस्पर्शवत्त्वं तेजसो लक्षणम्।

यत्र गर्वस्तु पूज्यते रमन्ते तत्र देवताः।

लक्षणप्रकरणम्

५१

४. वायुः - उष्णस्पर्शसमानाधिकरणद्रव्यत्वव्याप्यजातिमत्त्वं तेजसो लक्षणम्।

५. रूपरहितत्वे सति स्पर्शवत्त्वं वायोर्लक्षणम्।

६. रूपरहितत्वविशिष्टस्पर्शसमानाधिकरणद्रव्यत्वव्याप्यजातिमत्त्वं वायोर्लक्षणम्।

७. आकाशम् - शब्दाश्रयत्वम् आकाशस्य लक्षणम्।

८. कालः - अतीतादिव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वं कालस्य लक्षणम्।

९. दिक् - प्राच्यादिव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वं दिशो लक्षणम्।

१०. आत्मा - समवायसम्बन्धेन ज्ञानाश्रयत्वम् आत्मनो लक्षणम्।

११. नित्यज्ञानाश्रयत्वम् ईश्वरस्य लक्षणम्।

१२. सुखसमवायिकारणत्वं जीवस्य लक्षणम्।

१३. सुखादिसाक्षात्कारकारणत्वे सति इन्द्रियत्वं मनसो लक्षणम्।

१४. स्पर्शरहितत्वे सति क्रियावत्त्वं मनसो लक्षणम्।

□

१. रूपम् - चक्षुर्मात्राहात्वे सति गुणत्वं रूपस्य लक्षणम्।

२. रसः - चक्षुर्भेदिरञ्जन्यप्रत्यक्षाऽविषयत्वे सति चक्षुर्भेदिरञ्जन्यप्रत्यक्षविषयत्वे सति गुणत्वं रूपस्य लक्षणम्।

३. रसः - रसनाग्राहात्वे सति गुणत्वं रसस्य लक्षणम्।

४. गन्धः - रसनेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वे सति गुणत्वं रसस्य लक्षणम्।

५. गन्धः - घ्राणग्राहात्वे सति गुणत्वं गन्धस्य लक्षणम्।

६. स्पर्शः - घ्राणेन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वे सति गुणत्वं गन्धस्य लक्षणम्।

७. स्पर्शः - त्वगिन्द्रियमात्रग्राहात्वे सति गुणत्वं स्पर्शस्य लक्षणम्।

८. स्पर्शः - त्वगिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाऽविषयत्वे सति त्वगिन्द्रियजन्यप्रत्यक्षविषयत्वे सति गुणत्वं स्पर्शस्य लक्षणम्।

९. सङ्ख्या - एकात्वादिव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वं सङ्ख्याया लक्षणम्।

१०. सङ्ख्या - एकात्वादिव्यवहाराऽसाधारणकारणत्वं सङ्ख्याया लक्षणम्।

यदुर्तं ज्वलति श्रेयो न च धूमवितं विरम्।

लक्षणप्रकरणम्

(खण्ड-ख)

१. बालकः - अधीतव्याकरणकाल्यकोषत्वे सति अनधीतन्यायशास्त्रत्वं बालस्य लक्षणम्।
२. लक्षणम् - असाधारणधर्मत्वं लक्षणस्य लक्षणम्।
३. अव्याधिः - तस्यैकदेशाऽवृत्तित्वमव्याधेः लक्षणम्।
- तस्यतावच्छेदकसमानाधिकरणाऽन्तान्ताभावप्रतियोगित्वम् अव्याधेः लक्षणम्।
४. अतिव्याधिः - तस्यवृत्तित्वे सति अतस्यवृत्तित्वम् अतिव्याधेः लक्षणम्।
- तस्यतावच्छेदकसमानाधिकरणये सति तस्यतावच्छेदकावच्छिन्न-प्रतियोगिताकभेदसामानाधिकरण्यम् अतिव्याधेः लक्षणम्।
५. असम्भवः - तस्यमात्राऽवृत्तित्वमसम्भवस्य लक्षणम्।
- तस्यतावच्छेदकव्यापकीभूताऽभावप्रतियोगित्वम् असम्भवस्य लक्षणम्।
- ध्वंसभिन्नत्वे सति ध्वंसाऽप्रतियोगित्वं नित्यस्य लक्षणम्।
- ध्वंसप्रतियोगित्वं प्रागभावप्रतियोगित्वं वा अनित्यस्य लक्षणम्।
६. शरीरम् - भोगायतनत्वं शरीरस्य लक्षणम्।
- अन्त्यावयवित्वे सति चेष्टाश्रयत्वं शरीरस्य लक्षणम्।
- भोगः - सुखदुःखान्तरसाक्षात्कारो भोगः।
- चेष्टा - हितहितप्रार्थितप्रतिहरानुकूला क्रिया चेष्टा।
१. इन्द्रियम् - शब्देतरोद्भूतविशेषगुणानाश्रयत्वे सति ज्ञानकारणमनःसंयोगश्रयत्वम् इन्द्रियस्य लक्षणम्।
१०. प्राणम् - गन्धविषयकप्रत्यक्षजनकत्वे सति इन्द्रियत्वं प्राणस्य लक्षणम्।
११. रसना - रसविषयकप्रत्यक्षजनकत्वे सति इन्द्रियत्वं रसनाया लक्षणम्।
१२. चक्षुः - रूपाविषयकप्रत्यक्षजनकत्वे सति इन्द्रियत्वं चक्षुषो लक्षणम्।
१३. त्वक् - स्पर्शाविषयकप्रत्यक्षजनकत्वे सति इन्द्रियत्वं त्वचो लक्षणम्।

उद्यमेन हि सिद्धान्ति कार्याणि न मनोरथैः।

लक्षणप्रकरणम्

५५

१४. श्रोत्रम् - शब्दविषयकप्रत्यक्षजनकत्वे सति इन्द्रियत्वं श्रोत्रस्य लक्षणम्।
१५. विषयः - शरीरिन्द्रियभिन्नत्वे सति उपभोगसाधनत्वं विषयस्य लक्षणम्।
१६. प्राणः - शरीरान्तःवृत्तित्वे सति मञ्जरित्वे सति वायुत्वं प्राणस्य लक्षणम्।
१७. भूतम् - बहिरिन्द्रियशाब्दाविशेषगुणजन्यत्वं भूतस्य लक्षणम्।
- आत्माऽवृत्तिविशेषगुणजन्यत्वं भूतस्य लक्षणम्।
१८. मूर्तम् - क्रियाश्रयत्वं मूर्तस्य लक्षणम्।
१९. विष्णुः - सर्वमूर्तद्रव्यसंयोगित्वं विष्णोः लक्षणम्।
२०. कार्यम् - प्रागभावप्रतियोगित्वं कार्यस्य लक्षणम्।
२१. कारणम् - अन्यथासिद्धिभिन्नत्वे सति कार्यपूर्ववृत्तित्वं कारणस्य लक्षणम्।
- अवश्यवस्तुनियतपूर्ववृत्तिभेदेव कार्यसम्भवे तद्विन्नत्वम् अन्यथासिद्धस्य लक्षणम्।
२२. करणम् - व्यापारजनकत्वे सति असाधारणकारणत्वं करणस्य लक्षणम्।
- तज्जन्यत्वे सति तज्जन्यजनकत्वं व्यापारस्य लक्षणम्।
२३. समवायिकारणम् - यत्समवेतं कार्यमुत्पद्यते तत्समवायिकारणम्।
- समवायसम्बन्धावच्छिन्नकार्यतानिरूपिततादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्न-कारणताश्रयत्वं समवायिकारणस्य लक्षणम्।
२४. असमवायिकारणम् - कार्येण कारणेन वा सहैकस्मिन्नर्थे समवेतत्वे सति कारणत्वम् असमवायिकारणस्य लक्षणम्।
- समवायसम्बन्धावच्छिन्नकार्यतानिरूपित-समवाय-स्वसमवायिसमवेतत्वान्तर-सम्बन्धावच्छिन्नकारणताश्रयत्वम् असमवायिकारणस्य लक्षणम्।
२५. निमित्तकारणम् - समवायिकारणभिन्नत्वे सति असमवायिकारणभिन्नत्वे सति कारणत्वं निमित्तकारणस्य लक्षणम्।
२६. साधारणकारणम् - कार्यत्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितकारणताश्रयत्वं साधारणकारणस्य लक्षणम्।
२७. असाधारणकारणम् - कार्यत्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितकारणताश्रयत्वम् असाधारण-कारणस्य लक्षणम्।

गुणाः पूजास्थानं गुणेषु न च लिङ्गं न च वषः।

३८. प्रतिबन्धकः - कारणीभूताऽभावप्रतियोगित्वं प्रतिबन्धकस्य लक्षणम्।
- कार्यानुकूलधर्माविषटकत्वं प्रतिबन्धकस्य लक्षणम्।
३९. उत्तेजकः - प्रतिबन्धकसत्त्वे कार्यजनकत्वं उत्तेजकस्य लक्षणम्।
- बहिरिन्द्रियऽजन्यत्वे सति संस्कारजन्यत्वे सति ज्ञानत्वं स्मृतेः लक्षणम्।
३१०. स्मृतिः - स्मृतिभिन्नत्वे सति ज्ञानत्वम् अनुभवस्य लक्षणम्।
- तत्तेदन्तावगाहिज्ञानं प्रत्यभिज्ञा।
३११. अनुभवः - तद्विशेष्यकत्वे सति तत्प्रकारकत्वे सति अनुभवत्वं प्रमाया
प्रत्याभिज्ञा
- तद्विशेष्यकत्वे सति तत्प्रकारकत्वे सति अनुभवत्वं प्रमाया
(यथाशानुभवः) लक्षणम्।
३१२. प्रमा - तद्विशेष्यकत्वे सति तत्प्रकारकत्वे सति अनुभवत्वं प्रमाया
लक्षणम्।
- तद्विशेष्यकत्वे सति तत्प्रकारकत्वे सति अनुभवत्वं प्रमाया
लक्षणम्।
३१३. भ्रमः - तदभाववद्विशेष्यकत्वे सति तत्प्रकारकत्वे सति अनुभवत्वं भ्रमस्य
(अवधारणुभवः) लक्षणम्।
- तदभाववद्विशेष्यकत्वे सति तत्प्रकारकत्वे सति अनुभवत्वं भ्रमस्य
लक्षणम्।
- तदभाववद्विशेष्यकत्वे सति तत्प्रकारकत्वे सति अनुभवत्वं भ्रमस्य
लक्षणम्।
३१४. प्रत्यक्षप्रमा - भ्रमभिन्नत्वे सति इन्द्रियार्थसन्निकर्षजन्यत्वे सति ज्ञानत्वं प्रत्यक्षप्रमाया
लक्षणम्।
३१५. अनुमितिः - परामर्शजन्यत्वे सति ज्ञानत्वम् अनुमितेः लक्षणम्।
- व्याप्तिज्ञानकरणकत्वे सति ज्ञानत्वम् अनुमितेः लक्षणम्।
३१६. उपमितिः - सादृश्यज्ञानकरणकत्वे सति ज्ञानत्वम् उपमितेः लक्षणम्।
३१७. शाब्दप्रमा - पदज्ञानकरणकत्वे सति ज्ञानत्वं शाब्दप्रमाया लक्षणम्।
३१८. प्रमाणम् - प्रमाकरणत्वं प्रमाणस्य लक्षणम्।
३१९. प्रत्यक्षप्रमाणम् - प्रत्यक्षप्रमाकरणत्वं प्रत्यक्षप्रमाणस्य लक्षणम्।
४१०. अनुमानम् - अनुमितिकरणत्वम् अनुमानस्य लक्षणम्।
४११. उपमानम् - उपमितिकरणत्वम् उपमानस्य लक्षणम्।
४१२. शाब्दप्रमाणम् - शाब्दप्रमाकरणत्वं शाब्दप्रमाणस्य लक्षणम्।
४१३. परामर्शः - व्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मताज्ञानत्वं परामर्शस्य लक्षणम्।

किं किं न साधयति कल्पतरुव विद्या।

४१४. व्याप्तिः - साहचर्यनियमो व्याप्तिः।
- साध्याभाववदवृत्तित्वं व्याप्तिः।
- हेतुव्यापकसाध्यमानानाधिकरण्यं व्याप्तिः।
- साध्याभावव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वं व्याप्तिः।
४१५. अन्यव्यतिरेकि - अन्यप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वे सति व्यतिरेकप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वं अन्य-
व्यतिरेकिणो लक्षणम्।
४१६. केवलान्वयि - व्यतिरेकप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वे सति अन्यप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वं
केवलान्वयिनो लक्षणम्।
४१७. केवलव्यतिरेकि - अन्यप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वे सति व्यतिरेकप्रयोज्यव्याप्तिमत्त्वं केवल-
व्यतिरेकिणो लक्षणम्।
४१८. सद्हेतुः - व्याप्तिपक्षधर्मतावत्त्वं सद्हेतोः लक्षणम्।
४१९. असद्हेतुः - व्याप्तिपक्षधर्मत्वाभाववत्त्वम् असद्हेतोः लक्षणम्।
४१०. न्यायः - पञ्चावयववाक्यसमुदायत्वं न्यायस्य लक्षणम्।
४११. अवयवः - प्रतिज्ञाद्यन्यतमत्त्वम् अवयवस्य लक्षणम्।
४१२. स्वार्थानुमानम् - न्यायाऽप्रयोज्यत्वे सति अनुमानत्वं स्वार्थानुमानस्य लक्षणम्।
४१३. परार्थानुमानम् - न्यायप्रयोज्यत्वे सति अनुमानत्वं परार्थानुमानस्य लक्षणम्।
४१४. पक्षता - सिंघाधयिषाविरहशिशुसिद्धराभावः पक्षता।
४१५. हेत्वाभासः - अनुमितितत्करणान्यतरप्रतिबन्धकव्यार्थज्ञानविषयत्वं हेत्वाभासस्य
लक्षणम्।
- साध्याणव्यभिचारः - साध्याभाववदवृत्तिहेतुः।
शश्याणव्यभिचारः - साध्याऽसमानाधिकरणहेतुः।
अनुपसंहरारी - अत्यन्ताभावाऽप्रतियोगिसाध्यकदिः।
विरोधः - साध्यव्यापकीभूताऽभावप्रतियोगिहेतुः।
सत्प्रतिपक्षः - साध्याभावव्याप्यवत्पक्षः।
आश्रयासिद्धिः - पक्षतावच्छेदकाभाववत्पक्षः।
स्वरूपसिद्धिः - हेत्वभाववत्पक्षः।

न्यायं न केव किमुरेऽपि कल्पे।

व्याख्यात्मसिद्धिः - सोपाधिकहेतुः।

उपाधिः - साध्यव्यापकत्वे सति साधनाऽव्यापकत्वम् उपाधिः लक्षणम्।
बाधः - साध्याभाववत्पक्षः।

५६. आकाङ्क्षा - यत्पदे यत्प्रकारकारकज्ञानव्यतिक्रमयुक्तशाब्दबोधजनकत्वाभावः तत्पदे तत्पदवत्त्वमाकाङ्क्षा।

५७. योरयता - बाधाभावो योग्यता।

५८. सन्निधिः - पदानामवितम्बेनोच्चारणं सन्निधिः।
तात्पर्यम् - वक्तुरिच्छा तात्पर्यम्।

५९. शक्तिः - अर्थस्मृत्यनुकूलपदपदार्थसम्बन्धत्वं शक्तिः लक्षणम्।

६०. शक्तम् - निरूपकतासम्बन्धेन शक्तिमत्त्वं शक्तस्य लक्षणम्।

६१. शक्यः - विषयतासम्बन्धेन शक्तिमत्त्वं शक्यस्य लक्षणम्।

६२. लक्षणा - शक्यसम्बन्धो लक्षणा।

६३. जहल्लक्षणा - लक्ष्यतावच्छेदकरूपेण लक्ष्यमात्रबोधप्रयोजिका लक्षणा जहल्लक्षणा।

६४. अजहल्लक्षणा - लक्ष्यतावच्छेदकरूपेण लक्ष्यशक्योभयबोधप्रयोजिका लक्षणा अजहल्लक्षणा।

६५. जहदजहल्लक्षणा - शक्यतावच्छेदकपरित्यागेन व्यक्तिमात्रबोधप्रयोजिका लक्षणा जहदजहल्लक्षणा।

६६. संशयः - एकस्मिन्मूर्तिणि विरुद्धनानाधर्मवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानत्वं संशयस्य लक्षणम्।

- एकधर्माविच्छेदविशेष्यतानिरूपितभावाभावोभयानिष्ठप्रकारता-
शालिज्ञानत्वं संशयस्य लक्षणम्।

६७. विपर्ययः - मिथ्याज्ञानत्वं विपर्ययस्य लक्षणम्।

६८. तर्कः - व्याप्यविषयकप्रमजन्मव्यापकविषयकप्रमत्त्वं तर्कस्य लक्षणम्।

६९. अनुबन्धः - मन्थाध्ययनप्रवृत्तिप्रयोजकज्ञानविषयत्वम् अनुबन्धस्य लक्षणम्।

७०. क्षणिकत्वम् - तृतीयक्षणवृत्तिष्वंसप्रतियोगित्वं क्षणिकत्वम्।

७१. व्याप्यवृत्तित्वम् - स्वाधिकरणवृत्त्यन्तान्भावाऽप्रतियोगित्वम्।

७२. अव्याप्यवृत्तित्वम् - स्वाधिकरणवृत्त्यन्तान्भावप्रतियोगित्वम्।

७३. व्यापकत्वम् - तद्विच्छिद्यन्तान्भावप्रतियोगितानवच्छेदकधर्मवत्त्वम् तद्व्यापकत्वम्।
- तद्विच्छिद्यन्तान्भावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं तद्व्यापकत्वम्।

७४. व्यापकतावच्छेद - तद्विच्छिद्यन्तान्भावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं तद्व्यापकतावच्छेदकत्वम्।

७५. व्याप्यत्वम् - तदभाववदवृत्तित्वं तद्व्याप्यत्वम्।

इति लक्षणप्रकरणम्

साधर्म्यवैधर्म्यप्रकरणम्

१. द्रव्यादिसप्तानाम्
 - श्रेयस्त्वम्, अभिषेयत्वम्, प्रमेयत्वम्।
 - भावत्वम्
२. द्रव्यादिषण्णाम्
 - अनेकभाववृत्तिपदार्थविभाजकोपाधिमत्त्वम्।
 - समवायसम्बन्धेन सम्बन्धित्वम्।
३. द्रव्यादिपञ्चानाम्
 - समवेतसमवेतवृत्तिपदार्थविभाजकोपाधिमत्त्वम्।
 - सत्तावत्त्वम्।
४. द्रव्यादिचतुर्णाम्
 - नित्त्वाऽनित्योभयवृत्तिसत्ताभिन्नजातिमत्त्वम्।
 - गुणवदवृत्तिधर्मत्वम्।
५. द्रव्यादित्रयाणाम्
 - कर्मवदवृत्तिपदार्थविभाजकोपाधिमत्त्वम्।
 - गुणवदवृत्तिभाववृत्तिपदार्थविभाजकोपाधिमत्त्वम्।
 - गुणवदवृत्तिसमवेतवृत्तिपदार्थविभाजकोपाधिमत्त्वम्।
 - अन्त्याऽवयविसमवेतवृत्तिपदार्थविभाजकोपाधिमत्त्वम्।
 - असमवायिकारणवृत्तिसत्ताभिन्नजातिमत्त्वम्।
६. द्रव्यगुणयोः
 - नित्त्वाऽनित्योभयवृत्तिसत्ताभिन्नजातिमत्त्वम्।
 - नित्याऽनित्योभयाऽवृत्तिपदार्थविभाजकोपाधिमत्त्वम्।
 - नित्यानित्योभयाऽवृत्तिसमवेतवृत्तिपदार्थविभाजकोपाधिमत्त्वम्।
७. गुणादिषण्णाम्
 - गुणवृत्ति-अन्त्यावयविसमवेतवृत्तिपदार्थविभाजकोपाधिमत्त्वम्।
 - सामान्यानधिकरणत्वम्।
८. गुणादिपञ्चानाम्
 - समवायाऽननुयोगित्वम्।
९. गुणादिचतुर्णाम्
 - सामान्यरहितत्वे सति भावत्वम्।
१०. गुणादित्रयाणाम्
 - सामान्यरहितत्वे सति भावत्वम्।
११. कर्मसामान्ययोः
 - सामान्यरहितत्वे सति भावत्वम्।
१२. कर्मादिपञ्चानाम्
 - सामान्यरहितत्वे सति भावत्वम्।
१३. कर्मादिचतुर्णाम्
 - सामान्यरहितत्वे सति भावत्वम्।
१४. कर्मादित्रयाणाम्
 - सामान्यरहितत्वे सति भावत्वम्।
१५. सामान्यादिचतुर्णाम्
 - सामान्यरहितत्वे सति भावत्वम्।
१६. सामान्यादित्रयाणाम्
 - सामान्यरहितत्वे सति भावत्वम्।

मनस्येकं वचस्येकं कर्मण्येकं महत्तन्नाम्।

साधर्म्यवैधर्म्यप्रकरणम्

१८. सामान्यविशेषयोः
 - सामान्यरहितत्वे सति समवेतत्वम्।
१९. विशेषादित्रयाणाम्
 - जन्मद्रव्यसमवेताऽवृत्तिपदार्थविभाजकोपाधिमत्त्वम्।
२०. विशेषसमवाययोः
 - जन्मद्रव्यसमवेताऽवृत्तिभाववृत्तिपदार्थविभाजकोपाधिमत्त्वम्।
२१. समवायाभावयोः
 - समवेताऽवृत्तिपदार्थविभाजकोपाधिमत्त्वम्।
२२. नित्यद्रव्यभिन्नानाम्
 - आश्रितत्वम्।
२३. पारिमाण्डल्य-
 - कारणत्वम्।
- (अणुपरिमाण) भिन्नानाम्
 - द्रव्यत्वत्वत्वम्। गुणवत्त्वम्।
२४. स्थित्यादिनवानाम्
 - परत्वत्वत्वम्। अपरत्वत्वत्वम्। मूर्तत्वत्वत्वम्। क्रियात्वत्वम्। वेगत्वत्वम्।
२५. पृथिव्यद्रोबोधाद्युपनसाम्
 - परत्वत्वत्वम्। अपरत्वत्वत्वम्। मूर्तत्वत्वत्वम्। क्रियात्वत्वम्।
२६. कालखान्दन्दिशाम्
 - सर्वमूर्तद्रव्यसंयोगित्वम्। परममहत्त्वम्।
२७. क्षित्यादिपञ्चानाम्
 - भूतत्वम् (बहिरिन्द्रियमाह्वयविशेषगुणवत्त्वम्) (आत्मावृत्ति-विशेषगुणवत्त्वम्)
२८. क्षित्यादिचतुर्णाम्
 - स्पर्शत्वत्वम्। द्रव्यसमवायिकारणत्वम्।
२९. आकाशात्मनाम्
 - अव्यायवृत्तिविशेषगुणवत्त्वम्।
 - क्षणिकविशेषगुणवत्त्वम्।
३०. क्षित्यादित्रयाणाम्
 - रूपत्वत्वम्। द्रवत्वत्वत्वम्। प्रत्यक्षविषयत्वम्।
३१. पृथिवीजलयोः
 - रसत्वत्वम्। गुरुत्वत्वत्वम्।
३२. पृथिवीतेजसोः
 - नैमित्तिकद्रवत्वत्वत्वम्।
३३. आत्मभूतानाम्
 - विशेषगुणवत्त्वम्।

यदुक्तं यस्य साधर्म्यं वैधर्म्यमितरस्य तत्।

इति साधर्म्यवैधर्म्यप्रकरणम्

शरीरपादां खलु धर्मसाधनम्।

परिशिष्टः

१. मंगलं सफलम् अविगीतीशिष्टाचारविषयत्वात्। दशादिवत्।
२. मंगलं समादिफलकं समाप्यन्याऽफलकत्वे सति सफलत्वात्।
३. क्षित्यङ्कुरादिकं कर्तृजन्यं कार्यत्वात्। षट्त्वं।
४. क्षित्यङ्कुरादिकं कर्त्रजन्यं शरीराऽजन्यत्वात्। गगनवत्।
५. शक्तिः द्रव्यगुणकर्मिभन्ना गुणवृत्तित्वात्। षट्त्ववत्।
६. शक्तिः सामान्यादिभन्ना उत्पत्तिमत्त्वे सति विनाशित्वात्। षट्त्वं।
७. सादृश्यं सप्तपदाश्रितिरिक्तं षड्भावानन्तभूतत्वे सति अभावानन्तभूतत्वात्।
८. सादृश्यं षड्भावानन्तभूतं सामान्येऽपि सत्त्वात्।
९. सादृश्यम् अभावानन्तभूतं सत्त्वेन प्रतीयमानत्वात्।
१०. समवायसम्बन्धावच्छिन्नकार्यत्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितादात्तस्यसम्बन्धा-
वच्छिन्नद्रव्यनिष्ठकारणता किञ्चिद्दर्भावाच्छिन्ना कारणतात्वात्। षट्त्वावच्छिन्न-
कार्यतानिरूपित - कपालत्वावाच्छिन्नकारणतावत्।
११. समवायसम्बन्धावच्छिन्नसंयोगत्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितादात्तस्यसम्बन्धा-
वच्छिन्नद्रव्यनिष्ठकारणता किञ्चिद्दर्भावाच्छिन्ना कारणतात्वात्। षट्त्वावच्छिन्न-
कार्यतानिरूपित - कपालत्वावाच्छिन्नकारणतावत्।
१२. समवायसम्बन्धावच्छिन्नविभागत्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितादात्तस्यसम्बन्धा-
वच्छिन्नद्रव्यनिष्ठकारणता किञ्चिद्दर्भावाच्छिन्ना कारणतात्वात्। षट्त्वावच्छिन्न-
कार्यतानिरूपितकपालत्वावच्छिन्नकारणतावत्।
१३. द्रव्यकर्मिभन्ने सामान्यवति या कारणता सा किञ्चिद्दर्भावाच्छिन्ना कारणतात्वात्।
१४. समवायसम्बन्धावच्छिन्नगन्तव्यत्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितादात्तस्यसम्बन्धा-
वच्छिन्नपृथिवीनिष्ठकारणता किञ्चिद्दर्भावाच्छिन्ना कारणतात्वात्।
१५. समवायसम्बन्धावच्छिन्नगन्तव्यत्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितादात्तस्यसम्बन्धा-
वच्छिन्नजन्यजननिष्ठकारणता किञ्चिद्दर्भावाच्छिन्ना कारणतात्वात्।

यो यद्वपति बीजं हि लभते सोऽपि तत्फलम्।

परिशिष्टः

६३

१६. समवायसम्बन्धावच्छिन्नजन्यजन्यत्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितादात्तस्यसम्बन्धा-
वच्छिन्नजननिष्ठकारणता किञ्चिद्दर्भावाच्छिन्ना कारणतात्वात्।
१७. समवायसम्बन्धावच्छिन्नजन्योष्णस्पर्शात्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितादात्तस्य-
सम्बन्धावच्छिन्नजन्यतेजोनिष्ठकारणता किञ्चिद्दर्भावाच्छिन्ना कारणतात्वात्।
१८. समवायसम्बन्धावच्छिन्नजन्यतेजस्त्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितादात्तस्यसम्बन्धा-
वच्छिन्नतेजोनिष्ठकारणता किञ्चिद्दर्भावाच्छिन्ना कारणतात्वात्।
१९. समवायसम्बन्धावच्छिन्नजन्याऽपाकजाऽनुष्णाशीतस्पर्शात्वावच्छिन्नकार्यता-
निरूपितादात्तस्यसम्बन्धावच्छिन्नजन्यवायुनिष्ठकारणता किञ्चिद्दर्भावाच्छिन्ना
कारणतात्वात्।
२०. समवायसम्बन्धावच्छिन्नजन्यवायुत्वावच्छिन्नकार्यतानिरूपितादात्तस्यसम्बन्धा-
वच्छिन्नवायुनिष्ठकारणता किञ्चिद्दर्भावाच्छिन्ना कारणतात्वात्।
२१. समवायसम्बन्धावच्छिन्नसुखत्वावच्छिन्नसुखनिष्ठकार्यतानिरूपितादात्तस्य-
सम्बन्धावच्छिन्न - आत्मानिष्ठकारणता किञ्चिद्दर्भावाच्छिन्ना कारणतात्वात्।
२२. सुखादिसाक्षात्कारः सकारणकः जन्यसाक्षात्कारत्वात्। चाक्षुषसाक्षात्कारवत्।
२३. तमः पृथिवीभन्नं गन्धशून्यत्वात्। जलवत्।
२४. तमः जलादिभन्नं नीलरूपवत्त्वात्। पृथिवीवत्।
२५. परमाणुः परमाणवन्तरभिन्नः विशेषात्।
२६. "गुणवान् षटः" इति विशिष्टबुद्धिः विशेषणविशेष्यसम्बन्धाविषया विशिष्ट-
बुद्धित्वात्। "दण्डी पुरुषः" इति विशिष्टबुद्धिवत्।
२७. "क्रियावान् षटः" इति विशिष्टबुद्धिः विशेषणविशेष्यसम्बन्धाविषया विशिष्ट-
बुद्धित्वात्। "दण्डी पुरुषः" इति विशिष्टबुद्धिवत्।
२८. पाषाणपथ पाषाणोपादानोपादेयं पाषाणयन्त्रजन्यत्वात्। महापट्टयन्त्रजन्यपट्ट-
पट्टवत्।
२९. त्रसरेणुः सावयवः चाक्षुषद्रव्यत्वात्। षट्त्वं।
३०. त्रसरेणोवयवाः सावयवाः महदारम्भकत्वात्। कपालवत्।
३१. मानुषादिशरीरं पार्थिवं गन्धवत्त्वात्। घृतादिवत्।

मरणं प्रकृतिः शरीरिणाम्।

३२. शरीरेन्द्रिय परिचितं रूप्यादिविषयकप्रत्यक्षाऽजनकत्वे सति गन्धविषयकप्रत्यक्ष-जनकत्वात्। वायुपृथगीतसूरभिर्भागावत्।
३३. रसरोन्द्रिय जलीयं गन्धार्द्रिविषयकप्रत्यक्षाऽजनकत्वे सति रसविषयकप्रत्यक्ष-जनकत्वात्। सक्तरसाभिख्यञ्जकोदकवत्।
३४. वायुस्तेजसं स्पृशादिविषयकप्रत्यक्षाऽजनकत्वे सति परकीयरूपविषयक-प्रत्यक्षजनकत्वात्। प्रभावत्।
३५. त्वग्निन्द्रियं वायव्यैव रूप्यादिविषयकप्रत्यक्षाऽजनकत्वे सति स्पृशविषयक-प्रत्यक्षजनकत्वात्। अन्नसङ्घिसलिलशीत्याभिख्यञ्जकव्यजनपवनवत्।
३६. सुखर्षा कैवल्यम् असतिप्रतिबन्धके अत्यन्तानलसंयोगेऽप्यनीच्छद्यमानजन्य-द्रवत्वात्। यत्रैवं तत्रैवं यथा पृथिवी।
३७. अत्यन्तान्निर्गन्धोणी पतिमगुरुत्वाश्रयः, विजातीयरूपप्रतिबन्धकद्रवद्रव्यसंयुक्तः, अत्यन्तान्निर्गन्धोणे सत्यपि पूर्वरूपविजातीयरूपानधिकरणत्वात्। जलमप्यव्यस्य-यौतपूजवत्।
३८. शब्दो विशेषगुणः वक्षुर्ग्रहणाऽयोयवक्षिरिन्द्रियप्राप्त्यजातिमत्त्वात्। स्पर्शवत्।
३९. शब्दो द्रव्यसमवेतो गुणत्वात्। रूपवत्।
४०. शब्दः स्पर्शवद्विशेषगुणत्वाभाववान् अग्निर्गन्धोऽसमवायिकारणकत्वाभावे सति अकारणगुणपूर्वकत्वे सति प्रत्यक्षत्वात्। सुखवत्।
४१. शब्दो दिक्कालमनोगुणत्वाभाववान् विशेषगुणत्वात्। रूपवत्।
४२. शब्दः आत्मविशेषगुणत्वाभाववान् बहिरिन्द्रियप्राप्त्यत्वात्। रूपवत्।
४३. शब्दो वायुविशेषगुणत्वाभाववान् आश्रयनाशाऽजन्यनाशप्रतिघोमत्वात्।
(अथावद्द्रव्यभावित्वात्) ज्ञानवत्।

यत्कृपालंशामात्रेण मूको भवति परिष्ठितः।

तस्य देवस्य चरणौ प्रणिपत्य सम्पद्यते।।

इति बालव्युत्पत्तिप्रश्नः

देकत्र सर्वो गुणसंप्रिपत्तः।

तर्कसंग्रहः

- ❖ निषाद्य इति विश्वेषां विषयाय गुरुवन्दनम्।
- ❖ बालानां सुखबोधाय क्रियते तर्कसंग्रहः।।
- ❖ द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायापत्ताः सप्त पदार्थाः।।
- ❖ तत्र द्रव्याणि पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशकल्दिगान्ममनीस नदैव।।
- ❖ रूपरसगन्धस्पर्शसंख्यापरिमाणपृथक्त्वसंयोगविभागरत्वापरत्वगुरुत्वद्रवत्वन्नेहशब्द-बुद्धिसुखदुःखेच्छाद्वेषप्रयत्नधर्माधर्मसंस्काराश्चतुर्विंशतिगुणाः।।
- ❖ उत्सेपणापक्षेपणाकुञ्चनप्रसारणगमनानि पञ्च कर्माणि।।
- ❖ परमपरं चेति द्विविधं सामान्यम्।।
- ❖ नित्यद्रव्यवृत्तयो विशेषास्त्वनन्ता एव।।
- ❖ समवायस्त्वेक एव।।
- ❖ अभावश्चतुर्विधः। प्रागभावप्रवृत्तिसाभावोऽत्यन्ताभावोऽन्योन्याभावश्चेति।।
- ❖ तत्र गन्धवती पृथिवी। सा द्विविधा। नित्याऽनित्या च। नित्या परमाणुरूपा। अनित्या कार्शरूपा। पुनस्त्रिविधा शरीरेन्द्रियविषयभेदात्। शरीरमस्मदादीनाम्। इन्द्रियं गन्धप्राहकं प्राणं नासाप्रवर्ति। विषयो मृत्पाषाणादिः।।
- ❖ शरीरस्पर्शवत्य आगः। ता द्विविधाः नित्याः, अनित्याश्च। नित्याः परमाणुरूपाः, अनित्याः कार्शरूपाः। पुनस्त्रिविधाः शरीरेन्द्रियविषयभेदात्। शरीरं वरूणलोकं। इन्द्रियं रसप्राहकं रसनं जिह्वाप्रवर्ति। विषयः सारिस्समुद्रादिः।।
- ❖ उष्णस्पर्शवत्तेजः तच्च द्विविधं-नित्यम्, अनित्यञ्च। नित्यं परमाणुरूपम्। अनित्यं कार्शरूपात्। पुनस्त्रिविधं शरीरेन्द्रियविषयभेदात्। शरीरमादित्यलोकं प्रसिद्धम्। इन्द्रियं

- कण्डिकात्तु कृष्णरत्नात्तु च। विषयकतुर्विधः-धैर्यादिष्वेदार्थकारकभेदात्। धीम
शक्त्यादिकम्। अन्वयस्य द्वित्वं विद्युत्तु। पुनस्तत्र परीणामहेतुरन्वयम्। आकारवत् सुवर्णादि।
- ❖ कण्डिकाः सस्यस्य कण्डुः। स द्विविधः नित्यो नित्यश्च॥ नित्यः परमाणुरूपः। अनित्यः
कारकः। पुनरनित्यः शरीरानित्यविषयभेदात्। शरीरं वायुलोकं। इन्द्रियं सस्यस्य
लक्ष्यं सस्यस्येवति। विषयो कण्डिकाभ्यन्तरेतुः। शरीरान्तस्सञ्चारी वायुः प्राणः। स
कैवलेऽनुबन्धितस्तु। ज्ञानाऽन्वयस्यैव तन्मते।
 - ❖ सत्त्वगुणकारकस्य तत्त्वैकं विभु नित्यश्च॥
 - ❖ इन्द्रियदिव्यव्यवहारहेतुः कान्तः। स कैवले विभुर्नित्यश्च॥
 - ❖ सत्त्वदिव्यव्यवहारहेतुरेका सा कैवले नित्या विष्वो वा॥
 - ❖ सत्त्वैकिकान्तान्त्या स द्विविधः परमात्म्या कैवान्ता चेति। तत्रैकः सर्वज्ञः परमात्म्या
एक एव। कैवस्तु इतिशरीरं शिवो विभुर्नित्यश्च॥
 - ❖ पुनश्चतुस्रकल्पान्त्यन्वयः। तच्च प्रत्यान्वयतत्त्वाद्यन्तं परमाणुरूपं नित्यश्च।
 - ❖ तन्तुलंभाद्यो गुणो रूपम्। तच्च शुक्ल-नील-पीत-रक्त-हरित-कषिश-चित्र-भेदात्
सप्तविधम्। पृथिवीवत्तन्वेवृत्तिः। तत्र पृथिव्यां सप्तविधम्। अभास्वरशुक्लं जले।
धास्वरशुक्लं जेजसि।
 - ❖ रसनाद्बाह्यो गुणो रसः। स च मधुर-अमल-तवणा-कटु-कषाय-तिकभेदात् षड्विधः।
 - ❖ पृथिवीवत्तन्वृत्तिः। तत्र पृथिव्यां षड्विधः। जले मधुर एव॥
 - ❖ ज्ञानाद्बाह्यो गुणो मन्थः। स च द्विविधः सुगतिस्सुगमिश्च। पृथिवीमात्रवृत्तिः॥
 - ❖ तन्निर्गन्धमात्रमाह्यो गुणः स्पर्शः। स च त्रिविधः शीतोष्णानुष्णानुशीतभेदात्॥
 - ❖ पृथिवीवत्तन्वेवृत्तिः। तत्र शीतो जले। उष्णस्तेजसि। अनुष्णानुशीतः पृथिवीवायोः॥
 - ❖ रूपादिवत्तुष्टयं पृथिव्यां पाकजनित्यश्च। अन्यत्राऽपाकजं नित्यमनित्यश्च। नित्यगतं
नित्यम्। अनित्यगतमनित्यम्॥
 - ❖ एकरवादिव्यवहारहेतुः संख्या। सा नवद्वयवृत्तिः। एकरवादिपराधर्पयन्ता। एकरवत्

- नित्यमनित्यश्च। नित्यगतं नित्यम्। अनित्यगतमनित्यम्। द्वित्वादिक् तं सर्वज्ञानित्यमेव॥
- ❖ मानव्यवहाराऽसाधारणं कारणं परिमाणम्। नवद्वयवृत्तिः। तच्चतुर्विधम्, अणु, महत्,
दीर्घं, ह्रस्वं चेति॥
 - ❖ पृथिव्यवहाराऽसाधारणं कारणं पृथक्त्वम्॥ सर्वद्वयवृत्तिः॥
 - ❖ संयुक्तव्यवहारहेतुः संयोगः। सर्वद्वयवृत्तिः॥
 - ❖ संयोगानाशको गुणो विभागः। सर्वद्वयवृत्तिः॥
 - ❖ पराऽपरव्यवहारासाधारणकारणं परत्वाऽपरत्वो। पृथिव्यादिवत्तुष्टयमनोवृत्तिनी। ते द्विविधे
दिव्यकृते कालकृते वा। दूरस्थे दिक्कृतं परत्वम्। समीपस्थे दिक्कृतमपरत्वम्। जेठे काल-
कृतं परत्वम्। कनिष्ठे कालकृतमपरत्वम्॥
 - ❖ आद्यपतनाऽसमवायिकारणं गुरुत्वम्। पृथिवीवत्तन्वृत्तिः॥
 - ❖ आद्यस्यन्त्याऽसमवायिकारणं द्रवत्वम्। पृथिवीवत्तन्वेवृत्तिः। तद् द्विविधं सांख्यिकं
नैमित्तिकं चेति। सांख्यिकं जले। नैमित्तिकं पृथिवीवत्तन्वेवृत्तिः। पृथिव्यां घृताद्याग्निसंयोगजं
द्रवत्वम्। तेजसि सुवर्णादी॥
 - ❖ चूर्णादिपिण्डीभावहेतुर्गुणः स्नेहः। जलमात्रवृत्तिः॥
 - ❖ श्रोत्रप्राह्यो गुणः शब्दः। आकाशमात्रवृत्तिः। स द्विविधः। ध्वन्यात्मको वर्णात्मकश्चेति।
तत्र ध्वन्यात्मको भेदादी। वर्णात्मकः संस्कृतभाषादिरूपः॥
 - ❖ सर्वव्यवहारहेतुर्गुणो बुद्धिर्ज्ञानम्। सा द्विविधा स्मृतिरनुभवश्च॥
 - ❖ संस्कारमात्रजन्यं ज्ञानं स्मृतिः॥
 - ❖ तद्भ्रं ज्ञानमनुभवः। स द्विविधः, यथाशब्दयथाव्यर्थश्चेति॥
 - ❖ तद्वृत्ति तत्रकारकोऽनुभवो यथार्थः। यथा रजते इदं रजतीमति ज्ञानम्। सैव प्रमेत्युच्यते॥
 - ❖ तदन्वयवृत्ति तत्रयथाशब्दोऽनुभवो यथार्थः। यथा शुक्लै इदं रजतीमिह ज्ञानम्। सैवाऽप्रमेत्युच्यते॥
 - ❖ यथाशानुभवश्चतुर्विधः प्रत्यक्षानुमित्युपनिर्दिष्टात्तन्वेवृत्तिः॥

- ❖ तत्करणमपि चतुर्विधं प्रत्यक्षानुमानोपमानशब्दभेदात्।
- ❖ असाधारणं कारणं करणम्॥
- ❖ कार्यानिवृत्तपूर्ववृत्ति कारणम्॥
- ❖ कार्य प्रागभावप्रतियोगि॥
- ❖ कारणं त्रिविधं समवाय्यसमवायिनिमित्तभेदात्॥
- ❖ यत्समवेतं कार्यमुत्पद्यते तत्समवायिकारणम्। यथा तन्तवः पटस्य, पटश्च स्वान्तरूपादेः॥
- ❖ कार्येण कारणेन वा सहैकस्मिन्नर्थे समवेतं सत् कारणमसमवायिकारणम्। यथा तन्तुसंयोगः पटस्य तन्तुरूपं पटरूपस्य॥
- ❖ तदुभयभिन्नं कारणं निमित्तकारणम्। यथा तुरीयेमादिकं पटस्य॥
- ❖ तदेतत्त्रिविधकारणमध्ये यदसाधारणं कारणं तदेव करणम्॥
- ❖ तत्र प्रत्यक्षज्ञानकरणं प्रत्यक्षम्॥
- ❖ इन्द्रियार्थसन्निकर्षजन्यं ज्ञानं प्रत्यक्षम्। (ज्ञानाकरणकं ज्ञानं प्रत्यक्षम्) तद् द्विविधम्- निर्विकल्पकं सविकल्पकं चेति॥
- ❖ तत्र निष्कारकं ज्ञानं निर्विकल्पकम्। यथेदं किञ्चित्।
- ❖ सप्रकारकं ज्ञानं सविकल्पकम्, यथा दित्योऽयं, ब्राह्मणोऽयं, श्यामोऽयमिति॥
- ❖ प्रत्यक्षज्ञानहेतुरिन्द्रियार्थसन्निकर्षः षड्विधः। संयोगः, संयुक्तसमवायः, संयुक्तसमवेतसमवायः, समवायः, समवेतसमवायः, विशेषणविशेष्यभावश्चेति।
- ❖ चक्षुषा षट्प्रत्यक्षजनने संयोगः सन्निकर्षः॥
- ❖ षट्प्रत्यक्षजनने संयुक्तसमवायः सन्निकर्षः। चक्षुःसंयुक्ते षटे रूपस्य समवायात्॥
- ❖ रूपत्वसामान्यप्रत्यक्षे संयुक्तसमवेतसमवायः सन्निकर्षः।
- ❖ चक्षुःसंयुक्ते षटे रूपं समवेतम्, तत्र रूपत्वस्य समवायात्॥
- ❖ श्रोत्रेण शब्दसाक्षात्कारे समवायः सन्निकर्षः। कर्णविवरवर्त्याकाशस्य श्रोत्रत्वात्, शब्दस्वाकाशगुणत्वात्, गुणगुणिनोश्च समवायात्॥

- ❖ शब्दत्वसाक्षात्कारे समवेतसमवायः सन्निकर्षः। श्रोत्रसमवेते शब्दे शब्दत्वस्य समवायात्॥
 - ❖ अभावप्रत्यक्षे विशेषणविशेष्यभावः सन्निकर्षः। षटाभाववद्भूतत्वमित्यत्र चक्षुःसंयुक्ते भूतत्वे षटाभावस्य विशेषणत्वात्॥
 - ❖ एवं सन्निकर्षषट्कजन्यं ज्ञानं प्रत्यक्षम्, तत्करणमिन्द्रियम् तस्मादिन्द्रियं प्रत्यक्षप्रमाणमिति सिद्धम्॥
-
- अथानुमानपरिच्छेदः**
- ❖ अनुमितिकरणम् अनुमानम्॥
 - ❖ परामर्शजन्यं ज्ञानम् अनुमितिः॥
 - ❖ व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताज्ञानं परामर्शः। यथा 'वह्निव्याप्यधूमवाननवं पर्वतं' इति ज्ञानं परामर्शः। तज्जन्यं 'पर्वतो वह्निमान्' इति ज्ञानमनुमितिः॥
 - ❖ यत्र यत्र धूमस्तत्र तत्राग्निरिति साहचर्यानिश्चयो व्याप्तिः॥
 - ❖ व्याप्यस्य पर्वतादिवृत्तित्वं पक्षधर्मता॥
 - ❖ अनुमानं द्विविधं स्वार्थं परार्थञ्च।
 - ❖ स्वार्थं स्वानुमितिहेतुः। तथाहि स्वयमेव धूमो दर्शनेन यत्र यत्र धूमस्तत्र तत्राग्निरिति महानसादौ व्याप्तितं गृहीत्वा पर्वतसमीपं गतस्त्रद्वे चाऽग्नौ सन्दिहानः पर्वते धूमं पर्यन् व्याप्तितं स्मरति, यत्र यत्र धूमस्तत्र तत्राग्निः, इति। तदनन्तरं 'वह्निव्याप्यधूमवाननवं पर्वतः' इति ज्ञानमुत्पद्यते। अयमेव तिङ्गपरामर्श इत्युच्यते। तस्मात् 'पर्वतो वह्निमान्' इति ज्ञानमनुमितिरुत्पद्यते। तदेतत् स्वार्थानुमानम्॥
 - ❖ यतु स्वयं धूमाद्यग्निमुभाय पराप्रतिपत्त्यर्थं पञ्चावयववाक्यं प्रयुज्यते तत्परार्थानुमानम्। यथा पर्वतो वह्निमान्। धूमवत्त्वात्। यो यो धूमवान् स स वह्निमान्, यथा महानसम्। तथा चायम्। तस्मात्तथा इति। अनेन प्रतिपत्तिरितिङ्गपरामर्शोऽप्याग्निं प्रतिपद्यते॥

- ❖ ध्वनिप्रकारानुसारं व्युत्पन्नव्युत्पत्तिः पञ्चमवर्गः। 'पर्वतो वह्निमान्' इति ध्वनिः। धूमवत्त्वादिति हेतुः। 'यो यो धूमवान् स स वह्निमान्' इत्युदाहरणम्। तथा 'वाग्भिन्त्युपनयः। तस्मात्तयोति प्रमेयम्॥
- ❖ स्वार्थाऽनुचितिपरार्थानुचितिनैश्च परार्थः एव करणम्। तस्मात्स्वार्थपरार्थोऽनुधानम्॥
- ❖ विश्वं विशिष्य- अन्यव्यतिरेक, केवलान्वयि, केवलव्यतिरेक चेति। अन्येन व्यतिरेकेण च व्यतिरेकमन्वयव्यतिरेक, यथा- वह्नौ साध्ये धूमवत्त्वम्। यत्र धूमस्तत्राग्निर्वथा महानसमित्यन्वयव्यतिरेकः। यत्र वह्निर्नास्ति तत्र धूमोऽपि नास्ति यथा महाहृद् इति व्यतिरेकव्यतिरेकः॥
- ❖ अन्यव्यतिरेकव्यतिरेकं केवलान्वयि। यथा 'पटोऽभिधेयः प्रमेयत्वात्, पटवत्। अत्र प्रमेयत्वाऽभिधेयत्वयोर्व्यतिरेकव्यतिरेकनास्ति, सर्वस्यापि प्रमेयत्वादाभिधेयत्वान्त्वम्॥
- ❖ व्यतिरेकमात्रव्यतिरेकं केवलव्यतिरेक। यथा पृथिवी इतरेष्वो भिद्यते गन्धवत्त्वात्। यदितरेष्वो न भिद्यते न तद् गन्धवद् यथा जलम्, न वेद्यं तथा, तस्मात्त्र तथेति, अत्र यद् गन्धवत् तदितरभिन्नमित्यन्वयदृष्टान्तो नास्ति, पृथिवीमात्रस्य पक्षत्वात्॥
- ❖ सन्दिग्धसाध्यवान् पक्षः। यथा धूमवत्त्वे हेतौ पर्वतः॥
- ❖ निश्चितसाध्यवान् सपक्षः। यथा तत्रैव महानसम्॥
- ❖ निश्चितसाध्यभावान् विपक्षः। यथा तत्रैव महाहृद्ः॥
- ❖ सव्यभिचारविरुद्धसत्यतिपक्षाऽसिद्धाधिताः पञ्च हेत्वाभासाः॥
- ❖ सव्यभिचारोऽनैकान्तिकः। स त्रिविधः साधारणसाधारणानुपसंहारिभेदात्।
- ❖ तत्र साध्याभाववद्वृत्तिः साधारणोऽनैकान्तिकः। यथा पर्वतो वह्निमान् प्रमेयत्वादिति। प्रमेयत्वस्य वक्ष्यभाववति हृदे विद्यमानत्वात्॥
- ❖ सर्वसपक्षविपक्षव्यावृत्तः पक्षमात्रवृत्तिरसाधारणः। यथा शब्दो नित्यः शब्दत्वादिति। शब्दत्वं हि सर्वेष्वो नित्येष्वोऽनित्येष्वप्यश्व व्यावृत्तं शब्दमात्रवृत्तिः॥
- ❖ अन्यव्यतिरेकदृष्टान्तवृत्तितोऽनुपसंहारो। यथा सर्वम् अनित्यं प्रमेयत्वादिति। अत्र सर्वस्यापि पक्षत्वाद् दृष्टान्तो नास्ति॥

- ❖ साध्याभावव्यावृत्तौ हेतुविकल्पाः। यथा शब्दो नित्यः कृतकत्वादिति। कृतकत्वं हि नित्यत्वाऽभावेनाऽनित्यत्वेन व्यासत्तम्॥
- ❖ यस्य साध्याभावसाधकं हेतुन्तरं विद्यते स सत्यतिपक्षः। यथा शब्दो नित्यः श्रावणत्वाच्छब्दत्वं त्वत्। शब्दोऽनित्यः कार्त्तत्वाद् घटवत् इति॥
- ❖ आसिद्धविधेयः आश्रयसिद्धः, स्वल्पासिद्धो, व्याप्यत्वासिद्धोति॥
- ❖ (यस्य हेतोः पक्षाऽश्रयसिद्धः स आश्रयसिद्धः) आश्रयसिद्धो यथा गगनारविन्दं सुरैश्च अरविन्दत्वात् सरोजारविन्दवदिति। अत्र गगनारविन्दमाश्रयः, स च नास्त्येव॥
- ❖ (यो हेतुः पक्षे न तिष्ठति स स्वरूपासिद्धः) स्वरूपासिद्धो यथा शब्दो गुणध्यायुषत्वात्, रूपवदिति। अत्र चायुषत्वं शब्दं नास्ति, शब्दस्य श्रावणत्वात्॥
- ❖ सोपाधिको हेतुर्व्याप्यत्वासिद्धः। साध्यव्यापकत्वे सति साधनाऽव्यापकत्वमुपाधिः। साध्य-समानाधिकरणाऽत्यन्ताऽभावाऽप्रतियोगित्वं साध्यव्यापकत्वम्। साधनवन्निष्ठाऽत्यन्ता-ऽभावाप्रतियोगित्वं साधनाऽव्यापकत्वम्। यथा- पर्वतो धूमवान् वह्निमत्त्वादित्यत्र, आर्द्रेऽन्यनसंयोग उपधिः। तथाहि- यत्र धूमस्तत्रार्द्रेऽन्यनसंयोग इति साध्यव्यापकत्वम्, 'यत्र वह्निस्तत्राऽर्द्रेऽन्यनसंयोगो नास्ति' अयोगोत्क आर्द्रेऽन्यनसंयोगाऽभावादिति साधना-ऽव्यापकत्वम्। एवं साध्यव्यापकत्वे सति साधनाऽव्यापकत्वादार्द्रेऽन्यनसंयोग उपधिः। सोपाधिकत्वाद्द्विमतत्वं व्याप्यत्वासिद्धम्।
- ❖ यस्य साध्याभावः प्रमाणान्तरेण पक्षे निश्चितः स बाधितः। यथा- वह्निरनुष्णो द्रव्यत्वादिति। अत्राऽनुष्णत्वं साध्यं, तदभाव उष्णत्वं स्पर्शनप्रत्यक्षेण गृह्यते इति बाधितत्वम्॥

अथोपमानपरिच्छेदः

- ❖ उपमितिकरणम् उपमानम्। संज्ञा-संज्ञि-सम्बन्धज्ञानमुपमितिः, तत्करणं सादृश्यज्ञानम्। अतिदेशवाक्यार्थस्मरणम् अवान्तरव्यापारः। तथा हि काश्चिदप्यशब्दवाच्यमजानन् कुतश्चिदप्यशब्दपुरुषात् 'गोसदृशो गवयः' इति श्रुत्वा वनं गतो वाक्यार्थं स्मरन् 'गोसदृशं पिण्डं पश्यति, तदनन्तरम् 'अयं गवयशब्दवाच्य' इत्युपमितिरुत्पद्यते।।

□

अथ शब्दपरिच्छेदः

- ❖ आत्नवाक्यं शब्दः। आत्नस्तु यथार्थवक्ता। वाक्यं पदसमूहः यथा- गामानय शुक्लां दण्डेनेति। शक्तं पदम्। अस्मात्पदादयमर्थो बोद्धव्य इतीश्वरसंकेतः शक्तिः।।
- ❖ अत्राङ्गं योग्यता मानिषिषश्च वाक्यार्थज्ञाने हेतुः। पदस्य पदान्तरव्यतिक्रमप्रयुक्तान्वयानु-भावकञ्चम् आकाङ्क्षा। अर्थाङ्गाधो योग्यता। पदानामविलम्बेनोच्चारणं सन्निधिः। तथा च आकाङ्क्षादिहितं वाक्यमप्रमाणम्। यथा- गौरक्षः पुरुषो हस्तीति न प्रमाणम्, आकाङ्क्षादिरकता। वह्निना मिञ्चिदिति न प्रमाणम्, योग्यताविरहत्वात्। प्रहरे प्रहरेऽसहोच्चारितानि गामानयेत्यदिपदानि न प्रमाणम्, सान्निध्याभावात्।
- ❖ वाक्यं द्विविधं वैदिकं लौकिकञ्च, वैदिकमीश्वरोक्तत्वात् सर्वमेव प्रमाणम्। लौकिकं त्वानोक्तं प्रमाणम्, अन्यदप्रमाणम्। वाक्यार्थज्ञानं शाब्दज्ञानं, तत्करणं शब्दः।

□

अथावशिष्टगुणादिनिरूपणम्

- ❖ अथार्थाऽनुभवस्त्रिविधः संशय-विपर्यय-तर्कभेदात्।
- ❖ एकस्मिन्समीपेण विरुद्धानामर्थवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानं संशयः। यथा स्थाणुर्वा पुरुषो वेति।।
- ❖ मिथ्याज्ञानं विपर्ययः। यथा शुक्तौ इदं रजतमिति।
- ❖ व्याप्यारोपेण व्यापकारोपस्तरकः। यथा- यदि वह्निर्न स्यात् तर्हि धूमोऽपि न स्यादिति।।
- ❖ स्मृतिरपि द्विविधा- यथार्थाऽयथार्था वेति। प्रमाजन्त्या यथार्था, अप्रमाजन्त्या अयथार्था।।
- ❖ सर्वेषामनुकूलतया वेदनीयं सुखम्।।
- ❖ सर्वेषां प्रतिकूलतया वेदनीयं दुःखम्।।
- ❖ इच्छा कामः। क्रोधो द्वेषः। कृतिः प्रयत्नः।।
- ❖ विहितकर्मजन्यो धर्मः। निषिद्धकर्मजन्योऽधर्मः।।
- ❖ बुद्ध्याद्योऽष्टावात्ममात्रविशेषगुणाः। बुद्धीच्छाप्रयत्ना नित्या अनित्याश्चा नित्या ईश्वरस्य अनित्या जीवस्य।
- ❖ संस्कारस्त्रिविधः- वेगो, भावना, स्थितिस्थापकश्चेति। वेगः पृथिव्यादिचतुष्टयमनोमात्रवृत्तिः। अनुभवजन्या स्मृतिहेतुर्भावना, आत्ममात्रवृत्तिः। अन्यथाकृतस्य पुनस्तदवस्थाऽऽपादकः स्थितिस्थापकः, कटादिपृथिवीवृत्तिः।।
- ❖ चलनात्मकं कर्मा उष्वदेशसंयोगहेतुरुत्प्रेषणम्। अर्थादेशसंयोगहेतुरपक्षेपणम्। शरीर-सन्निकृष्टसंयोगहेतुराकुञ्चनम्। शरीरविक्रमकृष्टसंयोगहेतुः प्रसारणम्। अन्यत्सर्वं गमनम्।।
- ❖ नित्यमेकमनेकानुगतं सामान्यम्। द्रव्यगुणकर्मवृत्तिः। तद् द्विविधं पराऽपरभेदात्। परं सता अपरं द्रव्यत्वादि।।
- ❖ नित्यद्रव्यवृत्तयो व्यावर्तका विशेषाः।।

- ❖ नित्यसम्बन्धः समवायः। अपृथगसिद्धवृत्तिः। ययोर्द्वयोर्मध्ये एकमविवक्ष्यत तदवस्थमप्यः। ३३। अत्रिभवेनाऽवतिष्ठते तावप्युत्पत्तिः। यथा-अवयवाऽन्यवृत्तौ, गुणगुणिनी, क्रियाक्रियावृत्तौ, जातिव्यक्ती, विशेषानित्यद्रव्ये चेति॥
- ❖ अनादिः सान्तः प्रागभावः। उत्पत्तेः पूर्व कार्यस्य॥
- ❖ सादिरन्तः प्रथमः। उत्पत्त्यनन्तरं कार्यस्य॥
- ❖ कैकालिकसंसर्गाविच्छिन्नप्रतियोगिताकोऽत्यन्ताभावः।
यथा भूतले घटो नास्तीति॥
- ❖ तादात्म्यसम्बन्धाविच्छिन्नप्रतियोगिताकोऽन्योन्याभावः।
यथा घटः पटो नेति॥
- ❖ सर्वेषामपि पदार्थानां यथायथमुक्तेवन्तर्भावात् सप्तैव पदार्था इति सिद्धम्॥

काणादन्यायमतयोर्बालिव्युत्पत्तिसिद्धये।

अन्नमभट्टेन विदुषा रचितस्तर्कसंग्रहः॥

॥ इति श्रीमदन्नमभट्टकृतस्तर्कसंग्रहः ॥

